

ชุดที่ ๒๑ ปีที่ ๑

ครั้งที่ ๒๓

(สมัยสามัญนิติบัญญัติ)

วันพุธที่ ๑๗ เดือนตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๔๔

ศูนย์ขวเลขและพิมพ์ดีด
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

คณะกรรมการตรวจแล้ว วันที่ 14 เดือน พฤษภาคม พ.ศ. ๒545

สภารับรองในคราวประชุม ครั้งที่...../..... วันที่.....เดือน..... พ.ศ.....

สารบัญ

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๑ ปีที่ ๑

ครั้งที่ ๒๓ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ)

วันพุธที่ ๑๗ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๔๔

ณ ตึกจตุรสภา

	หน้า
ระเบียบวาระที่ ๑ กระทุ้งถาม ไม่มี	๑
ระเบียบวาระที่ ๒ เรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุม	๑
รับทราบ เรื่องวุฒิสภาลงมติตั้งกรรมการร่วมกันฝ่ายวุฒิสภา	๑
เพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัติรถยนต์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	
(กำหนดอัตราภาษีรถยนต์ขับเคลื่อนด้วยกำลังไฟฟ้า)	
ระเบียบวาระที่ ๓ รับรองรายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร	๑
ครั้งที่ ๙ (สมัยสามัญทั่วไป) วันพุธที่ ๒๔ มีนาคม ๒๕๔๔	๑
ครั้งที่ ๑๐ (สมัยสามัญทั่วไป) วันพฤหัสบดีที่ ๒๙ มีนาคม ๒๕๔๔	๑
ครั้งที่ ๑๑ (สมัยสามัญทั่วไป) วันพุธที่ ๔ เมษายน ๒๕๔๔	๒
ระเบียบวาระที่ ๔ เรื่องที่คณะกรรมาธิการพิจารณาเสร็จแล้ว	๒
๔.๑ ร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามยาเสพติด	
(ฉบับที่ ..) พ.ศ. ซึ่งคณะกรรมาธิการพิจารณาเสร็จแล้ว	
ผู้อภิปราย	
- นายอลงกรณ์ พลบุตร	๒
- นายสุชมงคล โง้นคำ	๗
- นายสุรสิทธิ์ นิตวุฒิวรรักษ์	๑๑
- นายประมวล จุจนเสรี	๑๕, ๓๒, ๓๙, ๓๙,
	๔๒, ๔๗, ๔๘, ๕๐
(ผลลงมติ มาตรา ๕)	๒๖
- นายนิพนธ์ บุญญามณี	๒๗, ๓๕, ๔๗
- นายสุทัศน์ เงินหมื่น	๓๐, ๓๔, ๓๙, ๕๐

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร

ครั้งที่ ๒๓/๒๕๔๔ (ส. นิติบัญญัติ)

หน้า

- นายวิชัย ชัยจิตวานิชกุล	๓๑, ๓๘
- นายพินิจ จันทรทัตมบุรณ์	๓๓
- นายदनัยฤทธิ์ วัชรภรณ์ (ผลลงมติ มาตรา ๖)	๓๖ ๔๑
(ผลลงมติวาระที่ ๓ ของ พ.ร.บ. ป้องกันและปราบปราม ยาเสพติด (ฉบับที่ ..) พ.ศ.)	๔๓
- นายสมศักดิ์ คุณเงิน	๔๔, ๔๕, ๔๗
- นายวิฑิตยา แก้วภราดัย (ผลลงมติรับข้อสังเกต ร่าง พ.ร.บ. ป้องกันและปราบปราม ยาเสพติด (ฉบับที่ ..) พ.ศ.)	๔๘, ๕๒, ๕๓ ๕๓
๔.๒ ร่างพระราชบัญญัติอนุญาโตตุลาการ พ.ศ.	๕๔
ซึ่งคณะกรรมการพิจารณาเสร็จแล้ว	
<u>ผู้อภิปราย</u>	
- นายเจริญ จรรย์โกมล	๕๕, ๖๘, ๗๓
- นายวิศิษฎ์ วิศิษฎ์สรอรรถ	๕๗
- นายพีระพันธุ์ สาลีรัฐวิภาค	๕๘, ๖๕, ๗๑
- นางธารทิพย์ จงจักรพันธ์	๖๓
- นายนิพิฏฐ์ อินทรสมบัติ (ผลลงมติร่าง พ.ร.บ. อนุญาโตตุลาการ พ.ศ.)	๗๒ ๗๔
- นายอำนาจ คลังผา	๗๕
- นายอลงกรณ์ พลบุตร	๗๕
- นายสุพัฒน์ ธรรมเพชร	๗๗, ๘๐
- นายอรรถสิทธิ์ (คันคาย) ทวีปดิษฐ์	๗๘
- นายนิพนธ์ บุญญามณี	๗๙, ๘๐, ๘๑

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๑ ปีที่ ๑

ครั้งที่ ๒๓ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ)

วันพุธที่ ๑๗ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๔๔

ณ ตึกรัฐสภา

เริ่มประชุมเวลา ๑๓.๔๕ นาฬิกา

จำนวนสมาชิกที่มาประชุมทั้งหมดที่ลงชื่อไว้เมื่อเลิกประชุม ๔๖๖ คน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านสมาชิกครับ ขณะนี้สมาชิกเราก็มາลงชื่อพร้อมที่จะประชุมแล้วนะครับ ผมขอเปิดการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๑ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๒๓ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันพุธที่ ๑๗ ตุลาคม ๒๕๔๔

ระเบียบวาระที่ ๑ กระตุ้นถาม ไม่มีนะครับ

ระเบียบวาระที่ ๒ เรื่องที่ประธานจะต้องแจ้งต่อที่ประชุม รับทราบเรื่องวุฒิสภาได้ลงมติตั้งกรรมาธิการร่วมกันฝ่ายวุฒิสภาเพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัติรถยนต์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (กำหนดอัตราภาษีรถที่ขับเคลื่อนด้วยกำลังไฟฟ้า)

ด้วยประธานวุฒิสภาได้มีหนังสือแจ้งว่า ในคราวประชุมวุฒิสภาครั้งที่ ๒๒ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันศุกร์ที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๔๔ ที่ประชุมได้ลงมติตั้งกรรมาธิการร่วมกันฝ่ายวุฒิสภาเพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัติรถยนต์ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (กำหนดอัตราภาษีรถที่ขับเคลื่อนด้วยกำลังไฟฟ้า) ตามจำนวนที่สภาผู้แทนราษฎรกำหนดแล้ว จึงแจ้งให้ที่ประชุมทราบนะครับ

(ที่ประชุมรับทราบ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ระเบียบวาระที่ ๓ รับรองรายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๑ ปีที่ ๑ จำนวน ๓ ครั้ง คือ

ครั้งที่ ๙ (สมัยสามัญทั่วไป) วันพุธที่ ๒๘ มีนาคม ๒๕๔๔

ครั้งที่ ๑๐ (สมัยสามัญทั่วไป) วันพฤหัสบดีที่ ๒๙ มีนาคม ๒๕๔๔ และ

ครั้งที่ ๑๑ (สมัยสามัญทั่วไป) วันพุธที่ ๔ เมษายน ๒๕๔๔
ซึ่งได้วางไว้ให้ท่านสมาชิกตรวจดูแล้วก่อนที่จะเสนอให้สภารับรอง
(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ถ้าไม่มีท่านสมาชิกท่านใดเห็นเป็นอย่างอื่น
ก็ถือว่าที่ประชุมนี้รับรองรายงานการประชุมทั้ง ๓ ครั้งที่ผมได้แจ้งไปแล้วนะครับ
ระเบียบวาระที่ ๔ เรื่องที่คณะกรรมการพิจารณาเสร็จแล้ว

๔.๑ ร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามยาเสพติด (ฉบับที่ ..)

พ.ศ. ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว ขอเชิญคณะกรรมการ
เข้าประจำที่ได้้นะครับ ถ้ามาแล้วขอเชิญเลยนะครับ

(คณะกรรมการเข้าประจำที่)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ก็มีชื่อผู้ขออภิปรายต่างมา
มี ๒ ท่าน ซึ่งผมก็เห็นอยู่แล้วในที่ประชุม ท่านแรกคือคุณอลงกรณ์ พลบุตร ต่อไปก็
คุณสุขุมพงศ์ ใญ่นคำ เชิญคุณอลงกรณ์ก่อนครับ เห็นยกมือขออภิปราย เชิญครับ

นายอลงกรณ์ พลบุตร (เพชรบุรี) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม
อลงกรณ์ พลบุตร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดเพชรบุรี พรรคประชาธิปัตย์
การแก้ไขในร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามยาเสพติดโดยคณะกรรมการ
วิสามัญ ซึ่งได้พิจารณาค้างมาจากการประชุมคราวที่แล้วนั้น กระผมมีบางประเด็น
ที่จำเป็นจะต้องขอคำชี้แจงจากคณะกรรมการ ทั้งนี้เพื่อที่จะประกอบการตัดสินใจ
เนื่องจากว่ากฎหมายฉบับนี้มีทั้งประโยชน์ที่ต้องการเป็นเครื่องมือในการที่จะจัดการกับ
ปัญหาเสพติดที่เป็นภัยคุกคามทางสังคม กระผมจะต้องตัดสินใจเพื่อเลือกระหว่าง
การคุ้มครองสิทธิ เสรีภาพของประชาชน ซึ่งเป็นหลักประกันในรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบัน
และรวมทั้งในอดีต การตัดสินใจดังกล่าวนี้มีความจำเป็นในฐานะที่เป็นสมาชิกสภา
ผู้แทนราษฎรในการจะต้องให้ความเห็นชอบต่อกฎหมาย คณะกรรมการได้มีการ
ปรับปรุงแก้ไขในส่วนของมาตราที่เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะในมาตรา ๑๔ ซึ่งกำหนดเหตุ
ให้ค้นโดยไม่ต้องมีหมายค้น ความหมิ่นเหม่ในขอบเขตในการใช้อำนาจรัฐโดยการที่เรา

กำลังจะให้ความเห็นชอบหรือไม่ให้ความเห็นชอบในกฎหมาย เพื่อให้ให้อำนาจ
เจ้าหน้าที่เข้าไปดำเนินการโดยมีผลต่อการล่วงละเมิดในสิทธิ เสรีภาพของประชาชนนั้น
เป็นเรื่องที่มีความสำคัญอย่างยิ่ง โดยเฉพาะประเทศที่ปกครองในระบบประชาธิปไตย

ในมาตรา ๑๔ นั้น เป็นมาตราที่กระผมเข้าใจว่าท่านสมาชิกได้ให้ความสำคัญกับเรื่องนี้เป็นอย่างยิ่ง โดยเฉพาะใน (๑) ซึ่งได้กำหนดไว้ว่าการเข้าไปในเคหสถาน สถานที่หรือยานพาหนะใด ๆ เพื่อตรวจค้นเมื่อมีเหตุอันควรเชื่อได้ตามสมควร ว่ามีบุคคลที่มีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าจะทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดหลบซ่อนอยู่หรือมีทรัพย์สินซึ่งมีไว้เป็นความผิดหรือได้มาโดยการกระทำความผิดหรือได้ใช้ หรือจะใช้ในการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ หรือซึ่งอาจใช้เป็นพยานหลักฐานได้ ประกอบกับมีเหตุอันควรเชื่อว่าจะเนื่องจากการเน้นซ้ำว่าจะเอาหมายค้นมาได้บุคคลนั้นจะหลบหนีไปหรือทรัพย์สินนั้นจะถูกโยกย้าย ซุกซ่อน ทำลาย หรือทำให้เปลี่ยนสภาพไปจากเดิม กระผมเข้าใจว่าในประเด็นใน (๑) นั้น คณะกรรมาธิการได้มีกระแส ซึ่งต่างไปจากในวาระที่ ๑ ที่รับหลักการจากสภาผู้แทนราษฎรแห่งนี้ นั่นก็คือการเปลี่ยนแปลงจากข้อความที่กำหนดไว้แต่เดิมว่า การเข้าไปในเคหสถาน สถานที่ หรือยานพาหนะใด ๆ เพื่อตรวจค้นเมื่อมีเหตุอันควรสงสัยตามสมควร ท่านคณะกรรมาธิการได้ใช้คำว่าอันควรเชื่อได้ตามสมควร เปลี่ยนจาก สงสัยตามสมควร เป็น เชื่อได้ตามสมควร ความจริงประเด็นนี้เป็นประเด็นที่ ถ้าพิจารณาโดยเหตุผลก็จะพียงเห็นได้ว่า คณะกรรมาธิการเองก็ได้เป็นห่วงใยในเรื่องของการที่อาจจะกระทบต่อสิทธิ เสรีภาพของประชาชน จึงกำหนดเสมือนหนึ่งเป็นมาตรการที่ยากขึ้นจากเพียงแค่สงสัย เป็นเชื่อได้ ตรงนี้กระผมคิดว่าเป็นประเด็นที่สาธารณชนต้องการคำชี้แจงในความแตกต่าง แม้ว่าโดยส่วนตัวกระผมเรียนว่าเมื่อได้ตรวจสอบตัวร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว ที่ผ่านการรับหลักการ แล้วก็ตรวจสอบการแก้ไขของคณะกรรมาธิการนั้น ก็พอเล็งเห็นเป็นที่ประจักษ์ได้ว่า คณะกรรมาธิการได้แสดงท่าทีที่ค่อนข้างชัดเจนในการสร้างความยากขึ้น เพื่อที่จะให้มีการละเมิดล่วงล้ำต่อการคุ้มครองสิทธิ เสรีภาพของประชาชน แต่สิ่งที่สำคัญก็คือการต้องทำความเข้าใจซึ่ง กระผมเชื่อว่ายังมีสมาชิกจำนวนไม่น้อยทีเดียวที่ต้องการคำอธิบายว่าความแตกต่างระหว่างคำว่า สงสัยตามสมควร กับ เชื่อได้ตามสมควร นั้นเป็นอย่างไร ประเด็นที่ ๒ ก็คือว่า ด้วยเหตุของการให้อำนาจดังกล่าวในการเข้าไปในเคหสถานเพื่อตรวจค้นดังกล่าวนี้ การเพิ่มความยากในการ

ปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวนั้นจะมีผลกระทบมากน้อยเพียงใด คณะกรรมาธิการได้ตระหนักหรือไม่ในการที่จะต้องพิสูจน์ในขั้นต่อไป ซึ่งอยู่นอกเหนือจากอำนาจหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ หากว่าได้รับอำนาจตามมาตรา ๑๔ (๑) ดังกล่าว จะขัดแย้งต่อวัตถุประสงค์ของมาตรานี้หรือไม่ ที่ต้องการประสิทธิภาพความฉับไว เพื่อป้องกันการหลบหนีหรือการโยกย้ายถ่ายเทหลักฐานหรือทรัพย์สิน อันเป็นการกระทำความผิดในเรื่องของยาเสพติดหรือไม่ อย่างไรก็ตาม นั่นคือประเด็นแรกที่ผมใคร่ขอคำชี้แจงจากคณะกรรมาธิการ

ประเด็นที่ ๒ ก็คือในกรณีที่คณะกรรมาธิการได้เพิ่มเติม ปรากฏอยู่ในมาตรา ๑๔ อยู่ถัดจาก (๗) ลงมา นั่นก็คือการกำหนดบทบัญญัติเพิ่มเติมว่า การใช้อำนาจตามวรรคหนึ่ง ให้เจ้าพนักงานผู้ค้นปฏิบัติตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนดและแสดงความบริสุทธิ์ก่อนการเข้าค้น รายงานเหตุผลและผลการตรวจค้นต่อผู้บังคับบัญชาเหนือขึ้นไป และบันทึกเหตุอันควรเชื่อตามสมควรและเหตุอันควรเชื่อที่จะทำให้สามารถเข้าค้นได้เป็นหนังสือให้ไว้แก่ผู้ครอบครองเคหสถาน สถานที่ค้น เว้นแต่ไม่มีผู้ครอบครองอยู่ ณ ที่นั้น ให้เจ้าพนักงานผู้ค้นส่งมอบสำเนาหนังสือนั้นให้แก่ผู้ครอบครองดังกล่าวในทันทีที่กระทำได้ และหากเป็นการเข้าค้นในเวลากลางคืนภายหลังพระอาทิตย์ตก เจ้าพนักงานผู้เป็นหัวหน้าในการเข้าค้นต้องเป็นข้าราชการพลเรือนตั้งแต่ระดับ ๗ ขึ้นไป หรือข้าราชการตำรวจตำแหน่งตั้งแต่สารวัตรหรือเทียบเท่าซึ่งมียศตั้งแต่พันตำรวจโทขึ้นไป

ประเด็นที่กระผมขอความชัดเจน เพราะอาจจะมีปัญหาต่อเนื่องไปถึงเรื่องขององค์หรืออิสระตามรัฐธรรมนูญ หากว่าผู้ที่ถูกเข้าคั้นนั้นจะได้ใช้สิทธิภายใต้พระราชบัญญัติศาลปกครองนั้น และกฎหมายอื่นที่คุ้มครองสิทธิและเสรีภาพของเขาเองนั้น การกำหนดเพิ่มเติมในวรรคดังกล่าว กระผมขอความชัดเจนว่าการแสดงความบริสุทธิ์ก่อนการเข้าคั้นนั้นเป็นเช่นไร มีปรากฏเป็นแนวปฏิบัติหรือไม่ และจะสามารถคุ้มครองการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ได้หรือไม่อย่างไร

ประการสุดท้ายที่กระผมใคร่ขอเรียนถามผ่านท่านประธานไปถึงคณะกรรมการการก็คือว่า ในเรื่องของการให้อำนาจแก่เจ้าหน้าที่ของรัฐ โดยการใช้กฎหมายที่ให้ความเห็นชอบโดยฝ่ายนิติบัญญัตินั้น เจตนาจุดมุ่งหมายก็คือเพื่อต้องการที่จะแก้ไขปัญหาในเรื่องของยาเสพติด ซึ่งเราทุกคนนั้นมีความประสงค์ที่จะต้องกำจัดให้หมดสิ้นไป กระบวนการในการดำเนินการดังกล่าวนี้จะต้องอาศัยมาตรการหลายมาตรการ หนึ่งในมาตรการนั้นก็คือมาตรการทางกฎหมาย และมาตรการทางกฎหมายที่ดำเนินการอยู่ขณะนี้ก็คือการให้อำนาจในลักษณะเช่นนี้ ปัญหาในทางปฏิบัติกับในเรื่องของลายลักษณ์อักษรที่บัญญัติไว้ในตัวกฎหมาย เป็นปัญหาที่คู่ขนานกันมาโดยตลอด การให้อำนาจที่มากขึ้น จะตรวจวัดได้อย่างไรว่าเมื่อเราให้ผ่านกฎหมายฉบับนี้ไปแล้ว จะมีความมั่นใจได้อย่างไรที่จะทำให้ปริมาณของยาเสพติดก็ดี จำนวนผู้คนที่ติดยาเสพติดหรือเป็นเหยื่อของยาเสพติดนั้น จะมีปริมาณที่ลดลงโดยลำดับ เพราะถ้าดูสถิติตัวเลขที่ผ่านมานั้น ปรากฏที่เห็นได้ชัดอย่างหนึ่งก็คือ ยิ่งปราบยิ่งมาก อาจจะเป็นเพราะแรงกดดันในเรื่องของราคาที่สูงใจ เมื่อเราใช้มาตรการมาทุกยุคทุกสมัยในการเข้มงวดกวัดขั้นปราบปราม ในที่สุดแล้วของหายากมากขึ้น ราคาจำหน่ายสูงขึ้นก็เป็แรงจูงใจในอีกทางหนึ่ง อันนี้เป็นผลลบในแง่ของการใช้กฎหมายที่เพิ่มอำนาจเข้าไป ยิ่งเพิ่มมาก ผลที่เราเห็นที่ปรากฏมาส่วนหนึ่งที่ต้องพึงระวังก็คือ การที่ทำให้ปริมาณการค้ายาและปริมาณของยานั้น มีจำนวนเพิ่มขึ้น เรียกว่าปราบไม่วันหมด เพราะฉะนั้นประเด็นนี้ก็เป็

ประเด็นสุดท้ายที่กระผมขอการชี้แจงว่าในชั้นกรรมาธิการนั้นได้มีหน่วยงาน
เข้ามาชี้แจงและให้ความมั่นใจมากน้อยแค่ไหน การที่เราจะมอบอำนาจ
ฝ่ายนิติบัญญัติให้ไป เพื่อที่จะให้อำนาจในการสามารถไปหมิ่นเหม่
ต่อเรื่องของหลักการคุ้มครองสิทธิ เสรีภาพของประชาชนนั้น ผมเชื่อว่า
ในขณะนี้สภาพยากฟังข้อมูล เพราะเราไม่มีโอกาสเหมือนกับคณะกรรมาธิการครับ
ที่รับรู้รับทราบจากข้อมูลทั้งหลาย จึงขอตั้งประเด็นคำถามทั้ง ๓ ต่อท่านประธาน
ผ่านไปคณะกรรมาธิการครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร ; เชิญคุณสุขุมพงศ์ครับ

นายสุขุมพงศ์ โง่นคำ (กาฬสินธุ์) ; ท่านประธานที่เคารพครับ

กระผม นายสุขุมพงศ์ โง่นคำ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดกาฬสินธุ์
พรรคไทยรักไทย สำหรับการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปราม
ยาเสพติดฉบับนี้ เป็นการพิจารณาในวาระที่ ๒ ต่อเนื่องจากสัปดาห์ที่ผ่านมา
กระผมได้รับทราบจากเพื่อนสมาชิกทั้งฝ่ายเห็นด้วย และไม่เห็นด้วยกับกรรมาธิการ
แต่กระผมเห็นว่าประเด็นที่จะต้องขออนุญาตชี้แจงเพื่อเป็นการสนับสนุนต่อความเห็น
ของคณะกรรมาธิการ ๓ เรื่อง ครับท่านประธาน

เรื่องแรกในประเด็นที่ว่าร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้โดยเฉพาะในมาตรา ๑๔ ซึ่งเรากำลังพิจารณากันน่าจะขัดต่อกฎหมายรัฐธรรมนูญหรือไม่ สำหรับประเด็นนี้ครับ ท่านประธาน รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยปัจจุบันนี้เป็นฉบับที่ ๑๕ มาแล้ว ในทุกฉบับได้กำหนดสิทธิ หน้าที่ของประชาชนไว้โดยชัดเจนในหมวดที่ ๓ ของฉบับ ปัจจุบันนี้เช่นเดียวกัน ตั้งแต่มาตรา ๒๖ ถึงมาตรา ๖๕ เพื่อเป็นการคุ้มครองสิทธิ เสรีภาพ ของประชาชน หากท่านประธานไปดูในรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๕ ก็จะเห็นว่า การใช้สิทธิ ของฝ่ายรัฐในการไปจำกัดสิทธิใด ๆ ของประชาชนจะต้องกระทำโดยบทบัญญัติของ กฎหมาย โดยเฉพาะอย่างยิ่งในมาตรา ๓๕ ได้กำหนดไว้ว่า กรณีการค้นในเคหสถานนั้น จะกระทำมิได้ เว้นแต่เป็นการค้นตามคำสั่งของศาลหรือหมายของศาล หรือมีเหตุที่ บัญญัติไว้ในกฎหมาย ก็แสดงว่ากฎหมายรัฐธรรมนูญซึ่งเป็นกฎหมายแม่บทของประเทศ ได้ค้ำนึ่งสิทธิ เสรีภาพของประชาชน แต่ในขณะเดียวกันก็ค้ำนึ่งถึงสิทธิโดยส่วนรวมของ ประเทศชาติและประชาชนไว้ด้วยเช่นกัน จึงจำเป็นต้องกำหนดให้เป็นข้อยกเว้นใน มาตรา ๓๕ ประกอบกับในหมวดที่ ๔ อันว่าด้วยศาล มาตรา ๒๓๙ บัญญัติไว้ชัดเจน ครีว่า การค้นในที่รโหฐานกระทำมิได้ เว้นแต่จะเป็นคำสั่งหรือหมายของศาลหรือมีเหตุ ตามที่บัญญัติไว้ในกฎหมาย ก็แสดงว่าเมื่อเราพิจารณากันอยู่นี้เป็นพระราชบัญญัติ เมื่อกำหนดเหตุในการค้นจึงสามารถกระทำได้โดยกฎหมายรัฐธรรมนูญ จึงไม่น่าจะขัด หรือแย้งต่อกฎหมายรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบันครับท่านประธาน

สำหรับประเด็นที่ ๒ กฎหมายไทยขณะนี้ได้บัญญัติไว้หรือไม่ในการค้น โดยไม่มีหมาย มีครับท่านประธาน บัญญัติไว้ในประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ฉบับปัจจุบันในมาตรา ๖๙ เหตุแห่งการค้น และมาตรา ๙๒ การค้นในที่รโหฐาน และมาตรา ๙๓ การค้นในที่สาธารณะ ท่านสมาชิกบางท่านอาจจะสับสนนะครับ ที่รโหฐานคืออะไร สาธารณสถานคืออะไร เคหสถานคืออะไร ผมขออนุญาตชี้แจง นิดเดียวครับ ที่รโหฐานหมายถึง ที่ที่มีสาธารณะสถาน ก็หมายความว่า ที่สาธารณะสถาน ตามประมวลกฎหมายอาญามาถึง สถานที่ซึ่งประชาชนมีความชอบธรรม ที่จะเข้าไปได้โดยชอบด้วยกฎหมาย นอกจากนั้นนะครับในพระราชบัญญัติฉบับนี้

ได้กำหนดไว้แตกต่างจากประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ในประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาให้ผู้ค้นโดยไม่มีหมาย โดยมีเหตุ ๕ ประการ ในลำดับที่ที่แล้ว ท่านสมาชิกจากจังหวัดศรีสะเกษได้กรุณาอ่านโดยชัดเจน กระผมไม่ขอกล่าวถึงเหตุ ๕ ประการนั้นให้อ่านเฉพาะเจ้าพนักงานฝ่ายปกครองและตำรวจ และเจ้าพนักงานฝ่ายปกครองและตำรวจชั้นผู้ใหญ่ ส่วนเจ้าพนักงาน ป.ป.ส. พนักงานเจ้าหน้าที่ คณะกรรมการ ป.ป.ส. เลขาธิการ ป.ป.ส. หรือรอง ป.ป.ส. ไม่มีอำนาจตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา เพราะฉะนั้นจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องให้อ่านเจ้าหน้าที่ในการป้องกันปราบปรามยาเสพติดตามพระราชบัญญัตินี้ จึงจะทำการค้นได้โดยไม่มีหมาย

ประการสุดท้ายครับท่านประธาน เหตุที่กระผมเห็นด้วย ซึ่งคณะกรรมการได้ไปแก้ไขในมาตรา ๑๔ ใน (๑) (๑) นี้เป็นการเขียนหรือลอกประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญามาเกือบทั้งสิ้น เหตุแห่งการค้นโดยกำหนดไว้ว่าเหตุอันควรสงสัย แล้วก็ประกอบไปด้วยเหตุอันควรเชื่อได้ว่าในตอนท้ายว่ามีบุคคลที่กระทำความผิดซุกซ่อนอยู่ ตลอดจนทรัพย์สินที่ได้มาโดยการกระทำความผิดหรือทรัพย์สินที่เป็นความผิดอยู่ในสถานนั้น -----

มี ๒ เหตุประกอบกัน อันแรกเหตุอันควรสงสัยว่าชุกซ่อนอยู่ อันที่ ๒ ประกอบด้วยเหตุอันควรเชื่อได้ว่า หากไม่ค้นโดยเร็วบุคคลนั้นจะหลบหนีไปทรัพย์สินนั้นจะถูกโยกย้ายไป อันนี้เป็นการเลียนประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาโดยทั้งสิ้น ซึ่งคณะกรรมการก็ได้มีความเกรงว่าจะมีการล้นแกลังกันครบท่านประธาน จึงเปลี่ยนถ้อยคำนิดเดียว จาก สงสัย เป็น เชื่อได้ โดยสามัญสำนึก โดยคำนายามของถ้อยคำแล้ว น่าจะดีกว่าคำว่า สงสัย ถึงแม้ว่าจะไม่ได้เลียนแบบประมวลกฎหมายวิธีพิจารณา มาทั้งดุ้นก็ตามน่าจะดีกว่า กระผมเห็นด้วยครบท่านประธาน แล้วนอกจากนั้น คณะกรรมการได้ไปเพิ่มในวรรคสอง เนื่องจากว่าเกรงว่าจะมีการล้นแกลังและเป็น การใช้อำนาจโดยมิชอบ คณะกรรมการได้ไปเพิ่มหลักเกณฑ์ที่สำคัญไว้ ๓ เรื่อง ในวรรคสองก็คือ การค้นจะต้องมีระเบียบ ระเบียบของคณะกรรมการ ป.ป.ส. ต้องไป กำหนด การแสดงความบริสุทธิ์ทำอย่างไร การบันทึกทำอย่างไร ตลอดจนพยานต่าง ๆ ในกรณีที่จะมาเป็นพยานในการค้นมีอะไรบ้าง จะถูกกำหนดโดยระเบียบในวรรคสอง และได้ กำหนดไว้ว่า ถ้าเป็นการค้นในเวลากลางคืน มีสมาชิกหลายท่านสงสัยว่าการค้นในเวลากลางคืนปัจจุบันทำได้หรือไม่ ทำได้ครบท่านประธาน วิธีพิจารณาความอาญานี้ก็ให้อำนาจกระทำไว้ได้เช่นกัน แต่ต้องมีเหตุที่จำเป็นอย่างยิ่ง ซึ่งคณะกรรมการก็ได้กำหนดเป็นมาตรฐานที่สูงกว่า จ. อาญาด้วยเข้าไปนะครบท่านประธาน โดยกำหนดหัวหน้าในการค้น ถ้าเป็นตำรวจระดับพันตำรวจโทหรือสารวัตรหรือเทียบเท่า ถ้าเป็นข้าราชการพลเรือน ระดับ ๗ ขึ้นไปเป็นหัวหน้าในการค้น อันนี้กระผมก็เห็นด้วยเป็นอย่างยิ่ง นอกจากนั้นครบท่านประธาน คณะกรรมการได้ไปเพิ่มในวรรคห้า ให้กรรมการเลขาธิการ รองเลขาธิการเป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา ซึ่งก็หมายความว่าหากไปกระทำความผิดที่มีติมิชอบแล้วจะต้องรับผิดชอบหน้าที่หนักกว่าคนธรรมดา ในทำนองเดียวกันครบท่านประธาน ถ้าหากผู้ใดต่อสู้ขัดขวางการกระทำของเจ้าพนักงาน ก็จะต้องรับโทษในสถานเดียวกัน ในเรื่องสุดท้ายครบท่านประธาน ในวรรคหกก็เป็นเรื่องใหม่ซึ่งคณะกรรมการเกรงว่าการใช้อำนาจค้นโดยไม่มีหมายตามมาตรา ๑๔ นี้

จะสร้างความเดือดร้อนกระทบต่อน้องประชาชนโดยส่วนรวม ได้กำหนดเป็นหลักกา
พิเศษไว้ว่าในการคั้นนั้นจะต้องรายงานต่อคณะรัฐมนตรีเป็นประจำทุกปี นอกจากนั้น
จะต้องทำข้อสังเกตเสนอต่อสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภาเป็นประจำทุกปีด้วย กระผม
จึงเห็นว่าการที่คณะกรรมการได้ไปแก้ไขนครับท่านประธาน และมีการเพิ่มเติมใน
สาระสำคัญที่เป็นประโยชน์ต่อสิทธิโดยส่วนรวมของประเทศชาติและประชาชน กระผม
ขออนุญาตเห็นด้วยเป็นอย่างยิ่งครับท่านประธาน ขอกราบขอบพระคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณสุรสิทธิ์ครับ

นายสุรสิทธิ์ นิติวุฒิวิรวัฑ (ชลบุรี) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ
กระผม นายสุรสิทธิ์ นิติวุฒิวิรวัฑ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดชลบุรี พรรคชาติไทย
สำหรับในมาตรา ๕ ซึ่งทางกรรมการได้แก้ไขใน (๑) ที่เกี่ยวข้องกับการเข้าไปใน
เคหสถานของเจ้าหน้าที่ โดยแก้ไขจากถ้อยคำว่ามีเหตุอันควรสงสัย ไปเป็น เมื่อมีเหตุ
อันควรเชื่อได้ ถ้อยคำ ๒ ถ้อยคำนี้ก็คงเป็นที่สงสัยเหมือนเช่นเดียวกันว่า ในข้อ ๒ ถ้อยคำนั้น
จะมีความแตกต่างในเรื่องของการดำเนินงานหรือว่าการปฏิบัติกรอย่างไร จากที่
กระผมเองได้มีโอกาสได้ฟังคำอภิปรายของท่านสมาชิกรั้น สาระสำคัญที่สุดก็คือการ
ห่วงใยพี่น้องประชาชนที่จะถูกปฏิบัติในเรื่องนี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องการหยิบยกเอา
รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยมาพูดถึงความชอบด้วยรัฐธรรมนูญหรือไม่ ใน ๒ ถ้อยคำนี้
ผมคิดว่าสิ่งที่สำคัญที่สุด เราคงต้องยอมรับกันว่าในเรื่องของการระบุบทบัญญัติที่เกี่ยวข้อง
กับการเข้าไปในเคหสถานนั้นมีตลอดมา ไม่ว่าจะเป็นประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา
ไม่ว่าจะเป็นกฎหมายฉบับอื่น ๆ ที่มีปรากฏมาตลอดก่อนที่จะมีรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

๒๕๔๐

ไม่ว่าจะเป็นพระราชกำหนดการกู้ยืมเงินที่เป็นการฉ้อโกงประชาชนที่เคยมีปี ๒๕๒๗
 ไม่ว่าจะเป็นพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้าปี ๒๕๓๔ และพระราชบัญญัติ
 สถานพยาบาล พ.ศ. ๒๕๔๑ ซึ่งมีมาก่อนและหลัง โดยเฉพาะอย่างยิ่งผมอยากทราบเรียน
 เพิ่มเติมอีกว่า นอกจากนี้ยังมีพระราชบัญญัติอีกมากมายที่ออกมาหลังจากที่รัฐธรรมนูญ
 แห่งราชอาณาจักรไทยแล้ว ไม่ว่าจะเป็นพระราชบัญญัติคุ้มครองและส่งเสริมภูมิปัญญา
 การแพทย์แผนไทยปี ๒๕๔๒ พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินปี ๒๕๔๒
 พระราชบัญญัติว่าด้วยการคุ้มครองส่งเสริมการแพทย์แผนไทย พระราชบัญญัติมาตราชั่ง
 ตวง วัด พระราชบัญญัติราคาสินค้าและบริการ พระราชบัญญัติควบคุมอาหารสัตว์
 อีกหลายฉบับนะครับ ผมอยากทราบเรียนว่าในบทบัญญัติทั้งก่อนและหลังที่รัฐธรรมนูญ
 ได้กำหนดเอามา แม้กระทั่งหลังจากที่รัฐธรรมนูญได้มีบทบัญญัติแล้วก็ตาม ในบทบัญญัติ
 ต่าง ๆ ที่กำหนดให้มีเจ้าหน้าที่เข้าไปในสถานใดก็กระทำได้โดยให้ถ้อยคำว่า เมื่อมีเหตุ
 อันควรสงสัยได้ จะเป็นถ้อยคำอย่างนี้ทั้งสิ้น ดังนั้นไม่ว่าจะเป็นก่อนหรือหลังรัฐธรรมนูญ
 ออกมานั้นนะครับ จึงทำให้ปรากฏชัดว่าสิ่งที่สำคัญที่เราควรจะต้องพิจารณาก็คือมาตรฐาน
 ของกฎหมาย ถ้าหากว่าเราจะพิจารณากฎหมายในลักษณะเดียวกันในการปฏิบัติหน้าที่
 เดียวกันของเจ้าหน้าที่ แต่เราใช้ถ้อยคำที่มีความแตกต่างกัน นั้นย่อมหมายถึงว่าเวลา
 ปฏิบัติหน้าที่จริงนั้นก็ก่อให้เกิดปัญหาแก่เจ้าหน้าที่ว่ามาตรฐานในแต่ละถ้อยคำนั้น
 มีความแตกต่างกันอย่างไร จากที่ทางกรมการได้ชี้แจงในสัปดาห์ที่แล้วเกี่ยวข้องกับ
 ถ้อยคำที่มีความแตกต่างกัน แต่โดยคำพิพากษาศาลฎีกาก็จะมีลักษณะที่บ่งบอกถึงการ
 คุ้มครองพี่น้องประชาชนในลักษณะเช่นเดียวกัน ตรงนี้ผมหวังว่ามาตรฐานของการเขียน
 กฎหมายนั้นจะเป็นอย่างไร ถ้าหากว่าในอดีตในรัฐบาลที่แล้วเรายังคงยืนยันถ้อยคำที่ปรากฏ
 มาอยู่ แต่ ณ วันนี้ทางกรมการได้มีการเปลี่ยนแปลงถ้อยคำ ถึงแม้ว่าถ้อยคำนั้นจะมอง
 โดยผิวเผินว่าถ้อยคำที่เปลี่ยนแปลงไปจากคำว่า สงสัย ไปเป็น ควรเชื่อได้ว่า นั้นจะมีความ
 แน่นหนักกว่า แต่ว่าสิ่งเหล่านี้ก็ไม่ใช่สิ่งที่จะบ่งบอกว่าแนวทางที่จะปฏิบัติจริงนี้เจ้าหน้าที่
 จะดำเนินการอย่างไร แนวทางคำพิพากษาในอนาคตถ้าเกิดมีการฟ้องร้องจะเป็นอย่างไร
 โดยเฉพาะอย่างยิ่งผมอยากทราบเรียนว่า ถ้าหากว่าเราดูรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

เราจะเห็นความแตกต่างของการใช้ถ้อยคำ อีกประการหนึ่งอยากทราบเรียนว่าถ้าเป็นกรณีที่เกี่ยวข้องกับบุคคล ไปกระทบกับบุคคล ถ้อยคำจะใช้คนละถ้อยคำกัน ผมยกตัวอย่างว่า ถ้าเป็นบทบัญญัติที่ไปกระทบถึงสถานภาพของบุคคลหรือว่ากระทบต่อตัวบุคคลแล้วเราจะเห็นได้ว่าในมาตรา ๑๔๗ ถ้าเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับสถานภาพในการที่จะดำเนินการสืบสวนสอบสวนบุคคล เราจะใช้คำว่า ปราบกฏหลักฐานอันควรเชื่อได้ ถ้าเราไปดูในมาตรา ๒๓๘ ที่เกี่ยวข้องกับการค้นในด้านเคสสถานจะไม่มีระบุถ้อยคำเอาไว้ แต่ถ้าเราไปดูที่เกี่ยวข้องกับบุคคลในมาตรา ๒๓๗ ของรัฐธรรมนูญ จะปรากฏชัดเจนในมาตรา ๒๓๗ (๑) และ (๒) เราจะใช้ถ้อยคำว่ามีหลักฐานตามสมควรว่า หรือว่า มีหลักฐานตามสมควรว่า ๒ วงเล็บด้วยกัน ดังนั้นจะเห็นข้อสังเกตนะครับว่า ในรัฐธรรมนูญถ้าหากว่ามีบทบัญญัติที่ไปกระทบต่อบุคคลนี้เราจะใช้คำว่า มีเหตุอันสมควรว่า จะมีถ้อยคำที่มีความแตกต่างจะไม่ใช้คำว่า เหตุอันควรสงสัย แต่ถ้าเป็นบทบัญญัติที่จะไปกระทบโดยเฉพาะในเรื่องของการค้น สถานที่ค้นอะไรต่าง ๆ นี้จะไม่มีปรากฏในถ้อยคำ แต่จะมีที่ปรากฏอยู่และใช้กันมาตลอดก็คือในประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา และในพระราชบัญญัติที่ผมได้พูดถึงปี ๒๕๒๗ ปี ๒๕๓๔ ปี ๒๕๔๑ ปี ๒๕๔๒ มาเยอะแยะเลยครับ ตลอดมาจนถึงวันนี้ก็ใช้ถ้อยคำทำนองนี้-----

เช่นเดียวกันนะครับ ผมอยากทราบเรียนว่า มันเป็นเรื่องที่ก่อให้เกิดความแตกต่างกัน
 ผมเองก็ไม่มั่นใจว่าการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่นั้นจะเป็นอย่างไร
 ประการที่ ๒ คือมาตรฐานของกฎหมายนั้นจะใช้ถ้อยคำที่มีความแตกต่างกันอย่างนี้
 หรือไม่ ประการที่ ๒ นี้ผมคิดว่าถ้าหากกรรมการได้ปรับแก้ใน (๑) ที่เกี่ยวข้องกับ
 กับการค้นในเคสสถานเป็นมีเหตุอันควรเชื่อได้ แต่ปรากฏว่าคณะกรรมการไม่ได้
 มองถึงใน (๒) ซึ่งเกี่ยวข้องกับการค้นบุคคล ใช้คำว่า มีเหตุอันควรสงสัย ถ้าเรามาดูจาก
 การที่กรรมการได้แก้มันทำให้เกิดความแตกต่างกันในระหว่างวรรคหนึ่ง
 วรรคสอง ท่านจะเห็นได้ว่าในวรรคหนึ่งเมื่อท่านแก้ไปแล้วน้ำหนัก ท่านอาจจะมองว่า
 น้ำหนักมันมากกว่า แต่ข้อเท็จจริงจะเป็นอย่างไรมันเป็นอีกประเด็นหนึ่ง แต่ว่าใน (๒)
 ท่านกลับใช้คงเดิม ใช้คำว่า เหตุอันควรสงสัย ทั้ง ๆ ที่ถ้าท่านลองไปดูในรัฐธรรมนูญ
 แห่งราชอาณาจักรไทย ถ้าหากว่าเป็นเรื่องที่จะกระทบบุคคลโดยตรงเขาจะต้องให้
 ถ้อยคำที่มีความหนักแน่นกว่า อันนี้เป็นข้อสังเกตที่ผมอยากจะทราบเรียน
 ประการต่อมาผมอยากทราบเรียนว่า นอกจากมาตรฐานในเรื่องของการเขียน
 กฎหมายแล้ว ผมเองผมคิดว่าในเรื่องเล็ก ๆ ที่ปรากฏในกฎหมายต่าง ๆ เราจะเขียน
 กฎหมายที่ใช้ถ้อยคำในลักษณะที่มีน้ำหนักน้อยกว่า ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่ไม่
 สำคัญ แต่ถ้าเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดนะครับ ผมคิดว่าความคล่องตัว
 เป็นหัวใจสำคัญ การดำเนินงานที่ฉับไวก็เป็นหัวใจสำคัญ แต่ในขณะที่เดียวกันก็มีเสียง
 อาจจะต้องคัดค้านว่าการดำเนินการที่ฉับไวอาจจะเป็นปัญหาในประเด็นที่เกี่ยวข้อง
 กับการปฏิบัติของเจ้าหน้าที่ ดังนั้นผมอยากให้ทางกรรมการดูณาได้แยกแยะว่า
 มาตรฐานของกฎหมายก็คือ มาตรฐานของกฎหมาย มาตรฐานของที่เราพิจารณาก็
 คือมาตรฐานของคนที่ปฏิบัติ เราจะเห็นว่าในเรื่องของการปฏิบัติของเจ้าหน้าที่นั้นไม่ได้
 หมายความว่าเราจะมีการที่ปฏิบัติงาน ปฏิบัติโดยที่ทุจริตต่อหน้าที่หรือปฏิบัติใน
 สิ่งที่ไม่ชอบ ขณะนี้เราก็มีระบบของการควบคุมอยู่แล้ว โดยเฉพาะถ้าหากว่า
 กรรมการเห็นว่าที่ท่านไปเพิ่มเติมในวรรคสอง ที่ทำให้ระบบของมันมีมาตรฐานขึ้นใน
 การที่จะรับการปฏิบัติหน้าที่แล้ว ผมคิดว่าถ้อยคำมันจะสามารถใช้ของเดิมก็ได้

คนสงสัยได้ ซึ่งก็จะเป็นมาตรฐานเดียวกัน และก็สมารถที่จะดำเนินการได้
 อย่างไรก็ตามผมอยากทราบเรียนตรงนี้ว่า ผมเองไม่อยากจะเห็นว่าเมื่อเปลี่ยนสภาแต่ละครั้ง
 จะใช้ถ้อยคำที่มีความแตกต่างกัน ผมอยากที่จะเห็นกฎหมายนั้นมีมาตรฐานเดียวกัน
 ดังนั้น ณ วันนี้ถ้าหากว่ากรรมาธิการไปแก้ไขแล้วผิดแผกแตกต่างไปจากมาตรฐานเดิม
 แล้วในอนาคตเราจะไม่รู้จะเป็นอย่างไร ผมอยากที่จะเห็นกฎหมายในอนาคตที่เรากำลัง
 จะดำเนินการทำต่อไป อยากจะเห็นว่าเป็นมาตรฐานเดียวกัน เพราะว่าอันนี้
 มาตรฐานของกฎหมาย มาตรฐานของผู้ปฏิบัติ อันนี้คือสิ่งที่เราควรจะต้องแยก
 ผมเห็นว่าถ้อยคำถ้าหากว่าเราสามารถที่จะใช้ถ้อยคำเดิมได้ มันก็จะเป็นมาตรฐาน
 เดียวกัน และก็มิสิ่งที่รองรับตามที่กรรมาธิการได้เพิ่มเติมมาแล้ว อย่างไรก็ตาม
 ผมอยากที่จะเห็นรัฐบาลนี้คุยกันเสียที่ว่าเราจะทำอย่างไร ให้ระบบของกฎหมายนั้น
 มีถ้อยคำเหมือนกัน ไม่ใช่ฉบับนี้ไปอย่าง และผมก็เห็นแนวว่าถ้าวันนี้สมาชิกมีความเห็น
 ที่แตกต่างกันเช่นนี้ ฉบับต่อไปในการเสนอกฎหมายของรัฐบาลก็จะก่อให้เกิดปัญหา
 ตรงนี้ ผมเองขอให้ข้อสังเกตว่าการแก้ไขของกรรมาธิการนั้นจะพิจารณาในมาตรฐาน
 ของการร่างกฎหมายด้วย ขอกราบขอบพระคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านประธานคณะกรรมาธิการ
 เชิญเลยครับ

นายประมวล รุจนเสรี (ประธานคณะกรรมาธิการ) : ท่านประธาน
 ที่เคารพครับ กระผม ประมวล รุจนเสรี ในฐานะกรรมาธิการ ขอกราบขอบพระคุณ
 ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติทุกท่านครับที่เป็นห่วงเป็นใยและอภิปรายในบทบัญญัติของ
 มาตรา ๕ แก้ไขมาตรา ๑๔ กระผมกราบเรียนท่านที่เคารพครับว่า คณะกรรมาธิการได้
 พิจารณามาตราหน้ามาตราเดียวกันว่า ๗ สัปดาห์ มีปัญหาที่เรากังวลใจอย่างยิ่งก็คือว่า
 สิ่งที่เราจะต้องออกบทบัญญัติมาตามหลักการที่สภาแห่งนี้รับไป ถ้าที่ประชุมแห่งนี้
 จะกรุณาพลิกไปดูหลักการ สภาแห่งนี้รับหลักการไปว่ากำหนดเขตให้ค้นได้โดยไม่ต้องมี
 หมายค้น ฉะนั้นประเด็นที่ท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรผู้ทรงเกียรติอภิปราย

สผ ๒๓/๒๕๔๔ (ส. นิติบัญญัติ)

จินตนา ๗/๓

เป็นห่วงว่าเจ้าหน้าที่ของเราจะใช้อำนาจโดยมิชอบจะรังแกประชาชน การออกกฎหมาย
บทบัญญัติฉบับนี้จะทำให้เป็นการล่วงละเมิดสิทธิของพี่น้องประชาชนผู้สุจริตนั้น

เรากังวลใจมากครับ กังวลใจอย่างยิ่งเลยว่าจะทำอย่างไรครับกับหลักการที่สภาแห่งนี้มอบให้คณะกรรมการธิการไป จะทำอย่างไรจึงให้เกิดความรัดกุม รอบคอบ พอดี และมีมาตรฐานสูงขึ้น ฉะนั้นในหลักการที่รับมานั้นก็คือ รับมาว่าต้องค้นได้โดยไม่มีหมายเมื่อค้นได้โดยไม่มีหมายนั้นจะอย่างไรจึงจะมีมาตรการรองรับต่าง ๆ ก็ได้พูดกับเจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะอย่างยิ่งทาง ป.ป.ส. ท่านเลขาธิการ ป.ป.ส. ก็เป็นกรรมการธิการกับเราด้วย ทางตำรวจปราบปรามยาเสพติดหาทางที่ดีที่สุดครับ ในที่สุดกรรมการเสียงข้างมากก็ได้มีมติบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติม ซึ่งกระผมขออนุญาตชี้แจงและผลว่าที่ตั้งใจนั้น ไม่ได้ตั้งใจจะแก้โดยไม่เห็นเหตุมีผลนะครับ อย่างประการแรกการเข้าไปในเคหสถาน ของเขาบอกว่าจะค้นได้เมื่อมีเหตุอันควรสงสัยนะครับ แต่กรรมการธิการบอกว่าไม่พอ แต่ยังไม่เป็นหลักประกันให้คนบริสุทธิ์ถูกค้นโดยไม่มีหมาย ถามว่าการที่จะตรวจค้นอย่างไรครับจึงจะเชื่อพอสมควรว่าเขามีความผิด กระทำ ความผิด มีผู้กระทำความผิดอยู่ตรงนั้น ปกติครับ เราสอบถามเจ้าหน้าที่ว่าท่านไปสืบสวน สืบสวนได้มีกระบวนการสืบสวน สืบสวนมาก่อนใช้หรือเปล่า ใช้ครับ มีหลักฐานพอสมควรใช้ไหม ใช้ครับ จึงจะไปค้นเขาได้ ไม่ใช่ว่ามีคนวิ่งผ่านมาแล้วตะโกนว่าเขาโยนยาเสพติดตรงนั้นเข้าไป แล้วก็ไปค้นเขาอย่างนั้นมันไม่พอ อันนั้นเป็นแค่สงสัยว่าเขามียาเสพติดก็ไปค้นเขาแล้ว ฉะนั้นจุดตรงนี้จะครับเป็นความตั้งใจ ท่านจะบอกว่า สภานี้จะมีมาตรฐานกฎหมายใหม่ก็ใช้ครับ รับว่าให้มีมาตรฐานใหม่ เพราะว่ากฎหมาย วิ. อาญานั้นออกมาก่อนกฎหมายรัฐธรรมนูญฉบับนี้ ที่ถูกต้องเอา วิ. อาญาแก้ตามกฎหมายฉบับนี้ถึงจะถูกต้อง ฉะนั้นการที่มีเหตุอันควรเชื่อได้จะครับ นั้นหมายความว่าต้องมี การสืบสวน สืบสวนมาพอสมควร มีการประมวลเรื่องราวมาพอสมควร แล้วมีหลักฐาน แค่นี้เรายังไม่สบายใจเลยครับท่านครับ เรายังมากำหนดมาตรการต่าง ๆ ขึ้นมาในวรรคสอง และวรรคสามเองผมอยากจะเรียนไว้ว่ามีคนเป็นห่วงเป็นใยเหลือเกินว่าตำรวจชั้นผู้น้อยจะไปค้นแล้วจะไปยึดยาเสพติดให้ จริง ๆ เรื่องนี้ กฎหมายฉบับนี้ พนักงานเจ้าหน้าที่ที่จะค้นได้ตามกฎหมายฉบับนี้เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ที่ต้องได้รับการกำกับการ แต่งตั้งเป็นกรณีพิเศษ มีหลัก มีเกณฑ์ ซึ่งกระผมจะขออนุญาต

ท่านประธานให้เลขาธิการ ป.ป.ส. เป็นผู้ชี้แจงหลักเกณฑ์ และใครบ้างที่ได้รับแต่งตั้งไปแล้ว นั้นเป็นการกลั่นกรองบุคคลที่เอามาทำหน้าที่ที่ตรวจค้นโดยไม่มีหมายนี้ชั้นที่ ๑ แล้วครบ ๑ ชั้นแล้วนะครบ ชั้นที่ ๒ นะครับเราจะต้องให้กรรมการ ป.ป.ส. กำหนดหลักเกณฑ์ระเบียบปฏิบัติว่าวิธีการแสดงความบริสุทธิ์ของตนเองจะอย่างไร และมีหลักฐานอะไรที่พอเชื่อได้ที่ท่านจะต้องเข้าไปค้นตรงนั้นตรงนี้ หลักฐานนั้นประกอบด้วยอะไร อันนี้เป็นเรื่องที่กรรมการ ป.ป.ส. จะต้องไปกำหนดขึ้นมาอีกชั้นหนึ่ง นี่ก็ถือเป็นการประกันชั้นที่ ๒ นะครับว่าคนบริสุทธิ์นั้นจะไม่ได้ถูกค้นโดยอำนาจตามกฎหมายฉบับนี้อย่างไม่มีเงื่อนไขเลย กลับต้องมีเงื่อนไขแสดงทั้งเหตุทั้งผล แล้วก็วิธีการแสดงความบริสุทธิ์ก่อนเข้าค้นด้วย เมื่อค้นแล้วยังไม่พอนะครับ จะต้องรายงานเหตุที่เข้าไปค้นและผลของการตรวจค้นด้วยว่าเจออะไร ไม่เจออะไร ไม่ใช่เหมือนกับว่าค้นแล้วไม่เจออะไร คำขอโทษคำหนึ่งก็ไม่มี อย่างที่พี่น้องเป็นห่วงกันนะครับ วันนี้ความโปร่งใสในการใช้อำนาจหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ต้องมีเหตุมีผล มีพยานหลักฐานการบังคับไว้ตรงนั้นนะครับ จึงเป็นการบังคับที่ค่อนข้างที่จะให้ความคุ้มครอง เราไม่พอใจเราฟ้องผู้ใช้อำนาจได้ครับ เพราะว่าเหตุและผลที่จะต้องแสดงตรงนั้นมันชัดเจน และโดยเฉพาะอย่างยิ่งพี่น้องท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเป็นห่วงครับ บอกว่าไปเขียนค้นในเวลากลางวัน จะต้องมีส่วนนำค้นคือข้าราชการระดับ ๗ หรือพันตำรวจโทขึ้นไป กฎหมายเก่าไม่เห็นมี

ผมกราบเรียนนะครับกฎหมายเก่าคั่นกลางคืนก็คั่นได้ ซึ่งวรรคหนึ่งนั้นไม่พูดทั้งกลางวันและกลางคืน แต่ความที่เป็นห่วงว่ากลางคืนนี้จะซุกอะไรได้ง่าย เราจึงขอว่าทางป.ป.ส. หัวหน้าที่จะคั่นกลางคืนได้ ถ้าเป็นพลเรือนขอระดับ ๗ ได้ใหม่ ถ้าเป็นตำรวจขอพันตำรวจโทหรือผู้กำกับได้ใหม่ เราก็พูดกันอยู่มากครับ ทางผู้ปฏิบัติบอกแล้วผมจะไปหาระดับ ๗ ที่ไหน หาพันตำรวจโทที่ไหน แต่ในที่สุดแล้วพอดูข้อมูลขึ้นมา เราก็ต้องยอมรับว่าระดับ ๗ มีทั่วประเทศวันนี้ถ้าท่านจะไปคั่นที่แม่สอด ปลัดระดับ ๗ ก็มี ข้าราชการระดับ ๗ อื่นก็มีที่จะมาเป็นพนักงานให้ ก็ผ่านตรงนี้ไป ที่สำคัญที่สุดครับท่านที่เคารพครับ การคั่นตรงนี้เราจะต้องบันทึกเหตุและผลของการคั่นไว้ ถ้าผู้ครอบครองเคสสถานอยู่ก็มีมอบเขาไป ถ้าไม่ยอมก็มอบให้กับผู้ที่อยู่ตรงนั้น เป็นการแสดงความบริสุทธิ์ไว้ ยิ่งไปกว่านั้นท่านที่เคารพครับตามที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้กรุณาพูดถึงครับว่า พวกเราเป็นห่วงว่าการใช้อำนาจหน้าที่ของฝ่ายตำรวจก็ดี ฝ่ายพนักงาน ป.ป.ส. ก็ดี มักจะกระทำอะไรไปแล้วนั้นขาดความสำนึกว่าสิ่งที่ตนทำไปนั้นดี ไม่ดีอย่างไร บางครั้งแม้กระทั่งคั่นโดยหมายศาลแท้ ๆ ยังออกมาเหยียบย่ำซ้ำเติม ในกรณีที่คั่นไม่เจอ บอกเกลือกมันเป็นหนอน ชาวบ้านรั้วจึงคั่นไม่เจอ มาเหยียบย่ำซ้ำเติมประชาชนผู้บริสุทธิ์อีก เราจึงเปิดโอกาสครั้งสุดท้ายครับว่าท่านต้องมารายงานสถานี้ด้วย และเป็นโอกาสที่สภาแห่งนี้จะซักไซ้ไล่เบียดเอาว่าที่พูดอย่างนั้นนะทำไมไปพูดอย่างนั้น ซึ่งเป็นเรื่องที่ผมคิดว่ากรรมการได้ใช้ความพยายามพิจารณากฎหมายฉบับนี้ภายใต้กรอบและหลักการที่สภาได้มอบไป ฉะนั้นในส่วนที่ท่านถามว่าทำไมคั่นบุคคลจึงมีแค่สงสัย กราบเรียนนะครับ เคสสถานกับบุคคลนั้นสถานภาพมันต่างกันมากครับ เคสสถานมันอยู่กับที่ บุคคลนั้นเจอหน้าแป๊บเดียวหายไปแล้ว ฉะนั้นมาตรฐานตรงข้อ ๒ นั้นจึงค่อนข้างจะเบากว่ามาตรฐานข้อแรก คือต้องเชื่อได้ ผมก็ทราบดีครับว่า คำว่า ควรสงสัย กับ เชื่อได้ นั้นในเนื้อหาสาระบางทีหลักปฏิบัติแล้วแทบจะเป็นคำที่ใช้แทนกันได้ จะอย่างไรก็ตามกรรมการเสียงข้างมากก็ยังยืนยันว่าถ้าคนทั้งหลายฟังนี้ครับ ไม่ใช่ นักกฎหมายฟัง ประชาชนทั่วไปฟัง คำว่า เหตุอันควรเชื่อได้ กับ เหตุอันควรสงสัย นั้น ผมมั่นใจครับว่าคนทั่วไปรับที่จะเอาเหตุอันเชื่อได้มากกว่า ฉะนั้นจึงขอ

ความกรุณาชี้แจงในประเด็นต่าง ๆ และขออนุญาตให้ท่านเลขาธิการ ป.ป.ส. ผู้ปฏิบัติจริง
ได้กรุณาชี้แจงเพิ่มเติมครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญเลขาธิการ ป.ป.ส.

นายกิตติ ลัมชัยกิจ (กรรมธิการ) : กราบเรียนท่านประธาน ท่านสมาชิกสภา
ที่เคารพครับ กระผม กิตติ ลัมชัยกิจ ในฐานะกรรมธิการ ต่อข้อห่วงใยของท่านสมาชิก
สภาผู้แทนราษฎร นับตั้งแต่สัปดาห์ที่แล้วมาถึงสัปดาห์นี้ในเรื่องการใช้อำนาจ
ของเจ้าพนักงานตามพระราชบัญญัตินี้ครับ น่าจะมีการใช้อำนาจไปในทางที่มีขอบ
อาจจะไปล่วงล้ำก้ำเกิน หรือลิดรอนสิทธิเสรีภาพของประชาชนนั้น กระผมในฐานะที่เป็น
ผู้รับผิดชอบในการดูแลเจ้าพนักงานตามพระราชบัญญัตินี้ ใครขออนุญาตกราบเรียน
ว่าความเป็นห่วงเป็นใยของท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรนั้น ที่มีความเป็นห่วงเป็นใยนั้น
ก็คงมีเช่นเดียวกับที่กรรมการมีความเป็นห่วงเป็นใย รวมทั้งท่านกรรมการ ป.ป.ส.
ซึ่งมีท่านนายกัฏฐมนตรีเป็นประธาน ปัจจุบันท่านรองชวลิตท่านท่านน้ำที่แทน
ท่านนายกัฏฐมนตรี ก็มีความเป็นห่วงเป็นใยในเรื่องการใช้อำนาจของเจ้าพนักงานนี้
เช่นเดียวกัน จึงได้พยายามกำหนดกติกา กำหนดระเบียบต่าง ๆ เพื่อจะเป็นสิ่งที่ใช้
ในการควบคุมเจ้าพนักงาน รวมทั้งได้มีนโยบายในการที่จะให้มีเจ้าพนักงานตาม
พระราชบัญญัตินี้ในปริมาณที่ไม่เกินความจำเป็น คือพยายามตั้งเท่าที่จำเป็นเท่านั้น
คือพยายามตั้งเท่าที่จำเป็นเท่านั้น ผมขออนุญาตกราบเรียนว่าปัจจุบันนี้เจ้าพนักงาน
ที่ตั้งตามพระราชบัญญัตินี้ได้มีการตั้งไปเรียบร้อยแล้วรวมทั้งที่อยู่ในขั้นตอนของการที่จะ
มีการออกเอกสารมอบหมาย คือบัตรประจำตัวเจ้าพนักงาน เพื่อให้เป็นเจ้าพนักงานที่
สมบูรณ์ต่อไป มีทั้งสิ้น ๕,๓๘๘ คน เป็นเจ้าพนักงานของสำนักงาน ป.ป.ส. เอง ๒๕๙ คน
เป็นเจ้าพนักงานที่มาจากสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ๓,๖๘๘ คน เป็นของฝ่ายทหาร
ทั้ง ๓ เหล่าทัพ ๒๓๑ คน และที่เหลื่อมมาจากฝ่ายปกครอง จากศุลกากรหรือส่วนราชการอื่น
ที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันและแก้ปัญหายาเสพติด

จะเห็นได้ว่าจำนวน ๕,๐๐๐ กว่าคน ซึ่งเป็นเจ้าพนักงานที่จะรับผิดชอบตามพระราชบัญญัตินี้เป็นจำนวนไม่มาก เมื่อเทียบกับข้าราชการทั้งหมดที่มีอยู่ อย่างไรก็ตามทางกรรมการ ป.ป.ส. เองก็มีความเป็นห่วงเป็นใยว่า จำนวนดังกล่าวนี้ซึ่งไม่มากเกินไป เกินกว่าในกรณีที่ควบคุมดูแล ก็ได้พยายามกำหนดระเบียบปฏิบัติต่าง ๆ เพื่อที่จะทำการควบคุม นับตั้งแต่การคัดเลือก การกลั่นกรอง การตรวจสอบประวัติของบุคคลที่จะรับการแต่งตั้งเป็นเจ้าพนักงาน ป.ป.ส. และผมเองจะต้องมีหน้าที่ในการนำเสนอต่อกรรมการ ป.ป.ส. เพื่อทำการอนุมัติให้เป็นเจ้าพนักงานตามพระราชบัญญัตินี้ ภายหลังได้รับการแต่งตั้งเป็นเจ้าพนักงานแล้วก็ยังมีการตรวจสอบกันเป็นระยะ ๆ มีการถอดถอนเจ้าหน้าที่ที่พ้นจากหน้าที่ หรือมีข้อมูลว่าอาจจะใช้อำนาจหน้าที่ในทางมิชอบเป็นประจำ ด้วยเหตุนี้เอง ผมขออนุญาตที่จะกราบเรียนให้ความมั่นใจกับท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรว่า บรรดาเจ้าพนักงานตามพระราชบัญญัตินี้จะได้รับการดูแล ได้รับการกลั่นกรองและการคัดเลือกเพื่อให้มีหลักประกันตามสมควรว่า ประชาชนนั้นจะได้รับการคุ้มครอง และได้รับการปฏิบัติอย่างยุติธรรม ในประเด็นที่ท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้ตั้งประเด็นว่า อนุกรรมการหรือกรรมการที่ปรึกษาที่กรรมการ ป.ป.ส. ได้ตั้งขึ้นเพื่อปฏิบัติการอย่างใดอย่างหนึ่ง จะมีอำนาจตามพระราชบัญญัตินี้ในมาตรา ๑๔ หรือไม่ ผมขออนุญาตกราบเรียนว่า ผู้ที่จะมีอำนาจตามมาตรา ๑๔ นี้จะประกอบไปด้วยกรรมการ ป.ป.ส. ซึ่งมีอยู่ประมาณ ๑๐ กว่าท่าน รวมทั้งเลขาธิการ รองเลขาธิการและเจ้าพนักงาน บรรดาอนุกรรมการหรือกรรมการที่ปรึกษาที่กรรมการ ป.ป.ส. ได้มีคำสั่งแต่งตั้งขึ้นเพื่อปฏิบัติการอย่างใดอย่างหนึ่งนั้น ก็คงจะมีอำนาจหน้าที่ตามที่กรรมการ ป.ป.ส. กำหนด จะไม่มีอำนาจตามมาตรานี้ เว้นแต่อนุกรรมการหรือกรรมการที่ปรึกษานั้นจะได้รับการแต่งตั้งเป็นเจ้าพนักงานและได้มีการออกเอกสารมอบหมายไว้ ซึ่งการปฏิบัติหน้าที่ ถ้าจะมีการปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรานี้ก็เป็นการปฏิบัติหน้าที่ในฐานะเจ้าพนักงานไม่ใช่ในฐานะอนุกรรมการหรือกรรมการที่ปรึกษา อีกในประเด็นหนึ่งนะครับที่ผมคิดว่าได้มีสมาชิกหลายท่านได้อภิปรายถึงเรื่องการค้นที่อาจจะขัดรัฐธรรมนูญ ผมขออนุญาตกราบเรียนว่าเจ้าพนักงานที่ได้รับแต่งตั้งตามพระราชบัญญัตินี้ยังจะต้องปฏิบัติตามเงื่อนไข

รัฐธรรมนูญทุกประการ คือการเข้าไปค้น การเข้าไปในเคหสถานนั้น ประการแรก
จะต้องคำนึงถึงการขออนุญาตจากศาลเป็นลำดับแรก เว้นแต่มีเหตุความจำเป็น
อย่างยิ่ง เนื่องจากกระยะทางหรือระยะเวลาซึ่งเป็นความจำเป็นและเร่งด่วนที่ไม่สามารถ
จะไปขออนุญาตจากศาลได้ทันทีให้เจ้าพนักงานเหล่านี้สามารถมีอำนาจเข้าไปใน
เคหสถานได้ ซึ่งถูกระบุไว้ในมาตรา ๑๔ (๑) ในตอนช่วงท้ายนะครับ ซึ่งในทาง
ปฏิบัติแล้ว บรรดาเจ้าพนักงาน ป.ป.ส. ไม่ว่าจะสังกัดใดก็ถือปฏิบัติในหลักการเช่นนี้
มาโดยตลอด ผมได้รับทราบมาจากกรณีของเจ้าพนักงาน ป.ป.ส. ในสังกัดสำนักงาน
ตำรวจแห่งชาติ การใช้อำนาจเข้าไปในเคหสถานนั้นเกินกว่า ๙๐ เปอร์เซ็นต์ได้ใช้
หมายค้นของศาล อีกประมาณไม่ถึง ๑๐ เปอร์เซ็นต์ที่อาจจะไม่ได้ใช้หมายค้นของศาล
ก็เป็นเรื่องกรณีเร่งด่วน ซึ่งท่านทั้งหลายคงจะทราบกันเป็นอย่างดีนะครับว่า เรื่องของ
ยาเสพติดนั้น เรื่องของเงื่อนไขเวลาเป็นเรื่องที่จำเป็น -----

เพราะบางครั้งช่วงระยะเวลาไม่กี่นาทีที่พยานหลักฐานก็อาจจะถูกทำลายได้ เพราะฉะนั้น ถ้าจะรอไปขออนุญาตค้นจากศาลก็อาจจะทำให้พลาดโอกาสที่สำคัญ ผมขออนุญาตยกตัวเลข ซึ่งเป็นของเจ้าพนักงาน ป.ป.ส. ในสังกัดสำนักงาน ป.ป.ส. ว่าในรอบปี ๒๕๔๓ ที่ผ่านมา ในจำนวนเจ้าพนักงาน ๒๙๖ คน ของสำนักงาน ป.ป.ส. ได้ปฏิบัติหน้าที่โดยการเข้าไปในเคหสถานนี้อย่างไร ในปี ๒๕๔๓ ทั้งปีเจ้าพนักงานของสำนักงาน ป.ป.ส. นั้นได้ทำการเข้าไปในเคหสถานทั้งสิ้น ๒๒๔ ครั้ง เป็นการเข้าไปในเคหสถานโดยใช้หมายค้นของศาล ๑๖๑ ครั้ง และเป็นการเข้าค้นเนื่องจากความจำเป็นและเร่งด่วนที่ไม่สามารถขออนุญาตค้นจากศาลทัน ๖๓ ครั้ง ในจำนวนนี้หมายค้นของศาล ๑๖๑ ครั้งนั้นเป็นการเข้าค้นในเวลากลางวัน ๑๕๗ ครั้ง และเป็นการเข้าค้นในเวลากลางคืน ๔ ครั้ง การเข้าค้นโดยที่ไม่สามารถขออนุญาตค้นจากศาลได้ทันเป็นการค้นในเวลากลางวัน ๔๑ ครั้ง และเป็นการค้นในเวลากลางคืน ๒๒ ครั้ง ซึ่งการเข้าค้นเวลากลางคืนทั้ง ๒๒ ครั้งนั้นเป็นการเข้าค้นที่มีความต่อเนื่อง อย่างเช่น มีการจับกุมผู้กระทำความผิดแล้วตอนกลางวันหรือในตอนเย็นจำเป็นต้องมีที่จะต้องมีการรวบรวมพยานหลักฐานในทันทีที่เข้าค้นในเวลากลางคืนเพื่อหาพยานหลักฐานหรือเพื่อทำการติดตามจับกุมผู้กระทำความผิดอื่น เพราะฉะนั้นขออนุญาตกราบเรียนการเข้าค้นในเวลากลางคืนนี้ในฐานะที่ผมเองนั้นเคยเป็นข้าราชการชั้นผู้น้อยแล้วก็เคยทำหน้าที่นี้มาเจ้าพนักงานส่วนใหญ่ไม่ชอบเข้าค้นกลางคืน เพราะมีความเสี่ยงและมีปัญหาต่าง ๆ มากมายที่จะตามมา การเข้าค้นในเวลากลางคืนนั้นส่วนใหญ่จะทำเท่าที่จำเป็นทั้งสิ้น เพราะว่าโอกาสที่จะเสี่ยงทั้งในแง่ของปัญหาที่เกิดขึ้น ความล้มเหลวที่จะเกิดขึ้นก็มีมาก เพราะฉะนั้นส่วนใหญ่แล้ว จะไม่มีใครนิยมเข้าค้นในเวลากลางคืน ยกเว้นจะเป็นเรื่องความจำเป็นเร่งด่วนอย่างยิ่ง ซึ่งคณะกรรมการเองก็มองว่าการเข้าค้นในเวลากลางคืนเนื่องจากมีความเสี่ยง และโดยปกติแล้วเจ้าพนักงานก็ไม่ค่อยนิยมหรือไม่ค่อยจะใช้การค้นในเวลากลางคืนมากนัก จึงได้กำหนดมาตรฐานในการเข้าค้นในเวลากลางคืนเพื่อให้ผู้นำทำการตรวจค้นนั้นเป็นบุคคลที่สามารถมีความสุขุม มีความรอบคอบในการทำงานในเวลากลางคืนให้มากขึ้น จึงได้กำหนดตัวเจ้าหน้าที่ผู้นำตรวจค้นว่าจะต้องเป็นข้าราชการอย่างน้อยระดับ ๗ หรือถ้าเป็น

ข้าราชการตำรวจต้องมียศตั้งแต่พันตำรวจโทขึ้นไป ทั้งหมดนี้กระหม่อมก็ขออนุญาตที่จะกราบเรียนต่อท่านประธานและท่านสมาชิกให้ท่านได้มีความมั่นใจว่าบรรดาเจ้าพนักงานที่จะมีการแต่งตั้งตามพระราชบัญญัตินี้จะปฏิบัติหน้าที่ด้วยความรับผิดชอบ มีความยุติธรรม และคำนึงถึงสิทธิเสรีภาพของประชาชนเป็นหลัก กราบขอบพระคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมคิดว่าเราได้อภิปรายกันมาหลายแห่งหลายมุมอย่างกว้างขวางแล้วนะครับ ข้อสงสัยต่าง ๆ ที่สมาชิกสงสัย กรรมการก็ดี สมาชิกที่เห็นด้วยก็ดีก็ได้ชี้แจงมาพอสมควรแล้ว ผมจึงเห็นสมควรปิดอภิปรายได้แล้วนะครับ มีท่านผู้ใดเห็นเป็นอย่างอื่นไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ถ้าไม่มีท่านผู้ใดเห็นเป็นอย่างอื่นก็ถือว่าเป็นการปิดอภิปรายการพิจารณามาตรา ๕ ต่อไปผมจะขอมตินะครับ ขอเชิญสมาชิกที่อยู่ข้างนอกได้มาลงมติด้วยนะครับ

(ประธานสภาผู้แทนราษฎรมีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ส่วนใหญ่พร้อมแล้วนะครับ ผมจะถามเป็น ๒ ขั้นตอน ขั้นตอนแรกผ่านไปแล้วเป็นไปตามร่างกรรมการผมก็จะไม่ขอถามขั้นตอนที่ ๒ ที่ว่าจะเอาความเห็นของใครนะครับ ในเบื้องต้นเนื่องจากมาตรา ๕ มีการแก้ไขจากร่างเดิม ท่านสมาชิกผู้ใดเห็นว่าควรเป็นไปตามร่างของคณะกรรมการที่แก้ไขแล้วก็ให้กดปุ่มคำว่า เห็นด้วย ถ้าท่านผู้ใดไม่เห็นด้วยและเห็นด้วยกับผู้แปรญัตติ ก็ขอให้กดช่องเครื่องหมายว่าไม่เห็นด้วย เชิญลงมติได้แล้วครับ

(สมาชิกทำการเสียบบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ได้ให้เวลาพอสมควรแล้วผมขอปิดการลงคะแนน
เชิญเจ้าหน้าที่รวมคะแนนได้ครับ ผลของการลงมติมาตรา ๕ มีผู้เห็นด้วยกับกรรมาธิการ
๒๓๔ เสียง ไม่เห็นด้วย ๑๐ เสียง งดออกเสียง ๑ เสียง ไม่ลงคะแนน ๑ ท่าน ก็เป็นอันว่าที่
ประชุมนี้มีมติเห็นด้วยกับคณะกรรมการ มีผู้ลงคะแนนไม่ทันแต่อยู่ในห้องประชุมเชิญครับ

นายชาญชัย ปทุมารักษ์ (นครปฐม) : ท่านประธานที่เคารพ ผม ชาญชัย
ปทุมารักษ์ เห็นด้วยครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เห็นด้วยเป็น ๒๓๕ เสียง

นายสฤษฏ์ อึ้งอภินันท์ (เชียงใหม่) : ผม สฤษฏ์ อึ้งอภินันท์ หมายเลข ๓๘๖
เห็นด้วยครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็น ๒๓๖ เสียงนะครับ เอาจริงนี้ให้จบก่อนนะครับ
ฝ่ายไม่เห็นด้วยที่หลังครับ

นายอดิศักดิ์ โภคกุลกานนท์ (อุบลราชธานี) : ท่านประธานครับ กระผม อดิศักดิ์
โภคกุลกานนท์ หมายเลข ๔๕๘ เห็นด้วยครับ

นายทรงศักดิ์ ทองศรี (บุรีรัมย์) : ท่านประธานครับ ผม ทองศักดิ์ ทองศรี
หมายเลข ๑๐๑ เห็นด้วยครับ

นายบัวสอน ประชามอญ (เชียงใหม่) : ท่านประธานที่เคารพ ผม บัวสอน
ประชามอญ หมายเลข ๑๕๑ เห็นด้วยครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญครับ

นายนิสิต สินธุไพร (ร้อยเอ็ด) : ท่านประธานที่เคารพ นิสิต สินธุไพร
พรรคความหวังใหม่ หมายเลข ๑๔๗ เห็นด้วยครับ

นายสุรวิทย์ คนสมบูรณ์ (ชัยภูมิ) : ท่านประธานที่เคารพ ผม นายแพทย์สุรวิทย์
คนสมบูรณ์ หมายเลข ๔๓๓ เห็นด้วยครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ฝ่ายเห็นด้วยให้จบก่อน เชิญครับ

นายปิติพงศ์ เต็มเจริญ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานครับ ผม ปิติพงศ์
เต็มเจริญ หมายเลข ๒๐๓ เห็นด้วยครับ

สผ ๒๓/๒๕๔๔ (ส. นิติบัญญัติ)

สุภาภรณ์ ๑๒/๒

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญเลขครับเห็นด้วยใช่ไหมครับ ขานชื่อครับบันทึก
จะได้ลงครับ

นางสาวรังสิมา รอดรัศมี (สมุทรสงคราม) : ดิฉัน นางสาวรังสิมา รอดรัศมี
เห็นด้วยค่ะ หมายเลข ๒๘๑

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอบคุณครับ

นายเอนก เหล่าธรรมทัศน์ (บัญชีรายชื่อ) : ท่านประธานครับ ผม เอนก
เหล่าธรรมทัศน์ เห็นด้วยครับ หมายเลข ๔๙๙ ครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครบทุกคนแล้วนะครับ ก็เป็นอันว่าที่ประชุมนี้มีมติ
เห็นด้วยกับกรรมาธิการนะครับ

ต่อไปขอเชิญเลขานุการพิจารณามาตรา ๖

นางศิริลักษณ์ บั้นบำรุงกิจ (เลขานุการสภาผู้แทนราษฎร) : มาตรา ๖ มีการแก้ไข
มีกรรมวิธีการและสมาชิกของสงวน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณนิพนธ์ของสงวนครับ

นายนิพนธ์ บุญญามณี (สงขลา) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม นิพนธ์
บุญญามณี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดสงขลา พรรคประชาธิปัตย์ ท่านประธานครับ
ผมได้พิจารณาเนื้อหาในมาตรา ๖ ซึ่งกรรมวิธีการได้ขอแก้ไขในมาตรา ๑๔ จัดว่า ในข้อความที่
เพิ่มเติมขึ้นมาใหม่ในวรรคแรกตอนท้ายที่บอกว่า เจ้าพนักงานซึ่งได้รับอนุมัติจากเลขานุการเป็น
หนังสือจะยื่นคำขอฝ่ายเดียวต่ออธิบดีผู้พิพากษาศาลอาญา เดิมข้อความก็คือศาล ท่านตัดออกไป
ไปท่านไปเดิมน่า อธิบดีผู้พิพากษาศาลอาญา -----

แล้วในวรรคสองการอนุญาตตามวรรคหนึ่งของเดิมนี่คือศาลนะครับท่านไปแก้ไขเป็นว่าให้อธิบดีผู้พิพากษาศาลอาญาพิจารณาถึงเหตุ พิจารณาถึงผลกระทบต่อสิทธิส่วนบุคคลหรือสิทธิอื่นใด ประเด็นที่ผมมีความสงสัยก็คือท่านไปแก้จากศาลเป็นอธิบดีผู้พิพากษาศาลอาญาให้ผมคาดคะเนเหตุผลนั้นท่านก็คงคิดที่จะให้มีผู้หลักผู้ใหญ่ในการที่จะได้มากลั่นกรองมาดูแลเรื่องนี้ อันนี้ผมเห็นด้วยนะครับ แต่ว่าสิ่งที่ผมวิตกกังวลก็คือท่านกำลังสร้างความแตกแยกให้กับกระบวนการเกิดขึ้น ท่านกำลังสร้างความแตกแยกบอกว่าต่อไปอธิบดีศาลอาญาจะมีความสำคัญมากกว่าอธิบดีศาลอื่นซึ่งอธิบดีภาคต่าง ๆ มันมีอยู่ ๔ ภาค แล้วอธิบดีศาลอาญาถ้าท่านพูดอย่างนี้เดิมนี่ศาลอาญาในกรุงเทพมหานครหมายถึงศาลอาญาเดียว ปัจจุบันนี้อธิบดีศาลอาญาเขาแบ่งเป็นอธิบดีศาลอาญาและกึ่งอธิบดีศาลอาญาได้ ท่านกำลังทำให้อธิบดีศาลอาญามีความศักดิ์สิทธิ์มีความสำคัญมากกว่าอธิบดีศาลอาญาได้ขึ้นมาอีก นั่นหมายความว่าต่อไปนี้ศักดิ์ศรีของความเป็นอธิบดีซึ่งพระธรรมนูญศาลยุติธรรมนั้นได้กำหนดศักดิ์ศรีไว้เท่าเทียมกันหมดบอกว่าจะต้องมีอธิบดี มีเท่าไรก็ว่าไป กรุงเทพมหานครมีอธิบดีศาลอาญา ศาลอาญาได้ว่าไปต่างจังหวัดก็มีอธิบดี ๑ ถึง ๔ มีศักดิ์และศรีเท่ากัน แต่ว่าต่อไปนี้ท่านกำลังทำให้กฎหมายฉบับนี้ไปให้ความสำคัญกับอธิบดีศาลมีค่าไม่เท่ากัน คนที่เป็นอธิบดีเหมือนกัน เดิมกฎหมายให้อำนาจเท่ากันทุกอย่างวันนี้ท่านกำลังสร้างความแตกแยกให้เห็นว่าอธิบดีศาลอาญานั้นมีอำนาจพิเศษตามกฎหมายยาเสพติดเหนือกว่าอธิบดีศาลอื่น ๆ ตรงนี้ผมไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งครับ ทั้ง ๆ ที่ผมทราบว่าเจตนาของท่านคือเจตนาที่ต้องการคนมากลั่นกรองเรื่องนี้เพราะถือเป็นเรื่องละเอียดอ่อนที่จะกระทบกับสิทธิเสรีภาพของพี่น้องประชาชนแต่ท่านลืมไปครับว่ากฎหมายฉบับนี้จะไปก่อให้เกิดความเข้าใจผิดในการจัดลำดับศาลไปกันใหญ่เลยครับ ผมคิดว่าถ้าท่านจะให้ความสำคัญถึงบุคคลระดับอธิบดีนี้ท่านจะต้องเอาบอกว่าอธิบดีผู้พิพากษาศาลก็แล้วกันครับศาลภาคไหนก็แล้วแต่ห้องที่นั่นอยู่ที่ไหนก็ขึ้นกับภาคนั้นอยู่แล้ว แต่ว่าท่านจะเติมว่าอธิบดีศาลอาญาเข้าไป ความหมายมันเปลี่ยนแปลงครับ กรุงเทพฯนี้เขาแบ่งเป็นอาญาเหนือ อาญาใต้แต่อาญาเหนือเราไม่เรียกกัน เราเรียกว่าอธิบดีศาลอาญานี้ก็คือศาลอาญาเหนือนั่นแหละครับรับผิดชอบเขตเหนือ อธิบดีศาลอาญาได้ก็รับผิดชอบผิดอาญาที่เกิดขึ้นในกรุงเทพฯ ผั่งได้ก็ว่ากันไป เท่าเทียมกัน ๒ อธิบดีศาลนี้ แต่ว่าถ้าท่านเขียนไว้อย่างนี้ต่อไปเรื่อง

อย่างนี้เรื่องทำนองนี้ทั้งหมดจะต้องเป็นอำนาจของอธิบดีศาลอาญาซึ่งเราเข้าใจกันคือศาลอาญาเหนือเท่านั้น อธิบดีศาลที่อยู่ในภาคต่าง ๆ สงขลาผมนี้อยู่ในภาค ๙ ท่านก็ต้องให้มาขออำนาจจากอธิบดีศาลอาญาในกรุงเทพอธิบดีเขามีตำแหน่งคนที่จะมาเป็นผู้พิพากษาถึงชั้นอธิบดีได้เขาต้องมีความรับผิดชอบเท่ากันครับ พระธรรมนูญศาลยุติธรรมนี้บัญญัติลำดับความสำคัญไว้เท่ากันหมดครับ แต่วันนี้โดยกฎหมายฉบับนี้ครับกรมการไปแก้ไขมา ท่านกำลังทำลายความสำคัญของอธิบดีภาคต่าง ๆ แล้วมาให้อธิบดีศาลอาญาในกรุงเทพนี้ครับมีความสำคัญมากกว่าอธิบดีศาลอื่น เพราะฉะนั้นผมคิดว่ากรรมการทำไม่ถูกนะครับ ประเด็นนี้ ผมไม่เห็นด้วยกับกรรมการ เพราะฉะนั้นผมขอแก้ไขเป็นอยากจะให้ชั้นอธิบดีมาแทนคำว่า ศาล ซึ่งศาลปกติก็คือหัวหน้าศาลธรรมดา รับผิดชอบอาวุโสอาจจะน้อยไปหน่อยเมื่อท่านต้องการให้ระดับอธิบดีนี้ ผมเห็นด้วยอย่างยิ่งแต่ที่ท่านควรจะเขียนเพียงแต่บอก ว่า ให้อธิบดีผู้พิพากษาศาล แค่นั้นครับ ไม่ต้องเติมคำว่า อาญาเข้าไป อธิบดีศาลภาค ๙ อธิบดีศาลภาค ๘ ก็พอแล้วครับ เพราะฉะนั้นผมคิดว่ากรมการควรทบทวนเถอะครับ ประเด็นนี้ก่อนที่จะก่อให้เกิดความแตกแยกในอำนาจศาลต่อไปอีกครับ ขอขอบคุณท่านประธานครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เนื่องจากคุณนิพนธ์ไม่ได้แปรญัตติไว้ นะครับ ความเห็นจะเป็นได้ก็แค่กลับมาที่ร่างเดิม นะครับ คงจะไปขอให้บัญญัติอย่างอื่นอีกไม่ได้ นะครับ เชิญคุณสุทัศน์ครับ คุณนิพนธ์ดีใจ แต่ขออนุญาตคุณสุทัศน์ให้จบไปที่เดียวเลย ครับ เชิญคุณนิพนธ์

นายนิพนธ์ บุญญามณี (สงขลา) : ท่านประธานครับ ผม นิพนธ์ บุญญามณี ครับ ด้วยความเคารพท่านประธานครับ เมื่อกรรมาธิการไปแก้ไขมานี้ผมไม่ได้แก้ไขได้ ผมไม่ได้เสนอคำแปรญัตติเอาไว้แต่เมื่อกรรมาธิการไปแก้ไขใหม่มา กรรมาธิการก็มีอำนาจแก้ไขครับ เพราะท่านแก้ไข เพราะฉะนั้นท่านจะแก้ไขข้อความปรับเขียนข้อความอย่างไรท่านก็แก้ไขได้

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณสุทัศน์ครับ

นายสุทัศน์ เงินหมื่น (บัญชีรายชื่อ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม

สุทัศน์ เงินหมื่น สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์ กระผมขอถามทาง
กรมการซึ่งได้แก้ไขประเด็นที่ท่านนิพนธ์ได้อภิปรายเมื่อสักครู่นี้เป็นแต่เพียงผมเห็นว่า
ควรจะใช้ร่างเดิมคือไม่น่าจะแก้จากคำว่า ศาล มาเป็น อธิบดีผู้พิพากษาศาลอาญา ท่านคง
จะต้องมีคำอธิบายว่าทำไมจึงแก้เช่นนั้น -----

สผ ๒๓/๒๕๔๔ (ส. นิติบัญญัติ)

นัยกฤษฎี ๑๔/๑

และการแก้ไขนั้นจะทำให้การดำเนินงานของเจ้าหน้าที่ได้รวดเร็วขึ้นหรือไม่ เพราะหากจะปฏิบัติงานตามมาตรา ๓ ในต่างจังหวัดก็ต้องเดินทางมายังที่ศาลอาญา กรุงเทพฯ ไม่สามารถยื่นที่ต่างจังหวัดได้ นี่ประการที่ ๑ ประการที่ ๒ ในมาตรา ๓ ท่านได้แก้ไขในบรรทัดที่ ๔ ในมาตรา ๑๔ จัตวา ข้อความเพิ่มคำว่า ตามกฎหมายเข้าไป ความจริงทางกรรมวิธีการได้เพิ่มคำจำกัดความของคำว่า การกระทำความผิดเกี่ยวกับ ยาเสพติด และเพิ่มข้อความนั้นลงไปแล้วในคำจำกัดความ โดยให้หมายความถึงความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด หมายความว่า ความผิดตามที่บัญญัติไว้ในกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติด เพราะฉะนั้นเมื่อมีคำจำกัดความไว้เช่นนั้นแล้ว จึงไม่จำเป็นจะต้องมาเพิ่มข้อความนี้ลงไป ในมาตรา ๓ ผมจึงเห็นว่าน่าจะใช้ข้อความตามร่างเดิมที่ไม่มีคำว่า ตามกฎหมายโดยตัดข้อความที่ท่านเพิ่มลงไปว่าตามกฎหมายนี้ออก ก็จะได้ความชัดเจน เพราะเรามีคำจำกัดความระบุข้อความนี้ไว้แล้วครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : นายแพทย์วิชัยครับ

นายวิชัย ชัยจิตตนิชกุล (อุดรธานี) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพครับ กระผม วิชัย ชัยจิตตนิชกุล พรรคชาติพัฒนาจากจังหวัดอุดรธานี ผมต้องขอขอบคุณคณะกรรมการที่ได้เพิ่มเติมหลายข้อความหลายวงเล็บเข้าไป เพื่อเป็นการขยายความให้เกิดความชัดเจนในมาตรา ๖ นี้ ซึ่งประเด็นที่สำคัญที่สุดซึ่งผมต้องชมเชยอย่างมาก คือกรณีที่เกิดจากศาลเป็นอธิบดีผู้พิพากษาศาลอาญา ท่านประธานที่เคารพครับ ประเทศสหรัฐอเมริกาถูกก่อการร้ายแล้วก็มีจลาจลเกิดขึ้นมากมาย การจะขอดักฟังของโทรศัพท์ของสหรัฐเอง ต้องขออนุญาตต่อสภาผู้แทนราษฎรและสภาสูงตามลำดับ ซึ่งขณะนี้กำลังขอเรื่องนี้ ผมถือว่าเรื่องนี้เป็นกรณีที่เกี่ยวข้องกับสภาเราที่เปิดโอกาสให้ร่างกฎหมายนี้เข้ามา ประการที่ ๒ ครับ อยากจะกราบเรียนท่านประธาน ถ้าให้อำนาจศาลโดยทั่วไปนั้นผมต้องเรียนว่า ศาลมีทั่วประเทศ มิใช่ที่ท่านอ่อนด้อยเรื่องความสามารถแต่ประการใด แต่เพื่อความรอบคอบเรากำหนดอำนาจนั้นไว้กับตัวบุคคลหรือตัวตำแหน่งหน้าที่ที่มีอำนาจที่ดูทั้ง

ประเทศ ผมเรียนได้ว่า ถ้าให้ศาลทั้งประเทศนั้นบางที่ไม่ได้ดูข้อมูลทั้งหมดหรือครบ
อนุมัติเรื่องการดักฟังทางโทรศัพท์ เรื่องจดหมายผมยังไม่ค่อยตั้งใจ โทรสารยังไม่ค่อย
ตั้งใจ แต่โทรศัพท์นี้สำคัญมากท่านประธานครับ เกิดมีการดักฟังแล้วเอาข้อมูลนั้นไป
ขายเอาไปขายกิน ท่านประธานต้องยอมรับในบ้านเราขบวนการค้าข้อมูลมีมากเหลือ
เกิน ผลเสียจะเกิดขึ้นมากมาย เพราะฉะนั้นการให้อำนาจไว้ที่อธิบดีผู้พิพากษาศาล
อาญานั้น กระผมเห็นด้วยอย่างมาก และขอให้ดำรงไว้ตามนี้อย่าได้แกกกลับไปเป็นเรื่อง
เฉพาะศาลอย่างเดียวเท่านั้น ส่วนประเด็นที่กระผมเองขออนุญาตที่จะกราบเรียนให้
คณะกรรมการและขอที่จะให้มีการตัดออก เหมือนท่านสุทัศน์ครับ ขออนุญาตที่ต้อง
เขียนมาท่าน คือในวรรคแรกคือไปเพิ่มคำว่า ตามกฎหมายเข้าไปเกี่ยวกับยาเสพติด
ผมว่าตัดออกเถอะครับ มันซ้ำเฉย ๆ และไม่ได้มีความอะไรเลย พอลกลับมาตาม
กฎหมายที่ท่านไปเพิ่มเกี่ยวกับยาเสพติด กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด ซึ่งก็
ชัดเจนอยู่แล้วว่า ขณะนี้เรากำลังร่างกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติด ผมว่าตัดออก
คำสั้น ๆ คือตามกฎหมายทิ้งไป แต่เห็นด้วยทุกประการที่ได้ร่างมาตามมาตรา ๖
ขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญท่านประธานคณะกรรมการครับ

นายประมวล รุจนเสรี (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธาน

ที่เคารพครับ ประการแรกผมกราบขอขอบคุณท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติขออนุญาต
เขียนมาครับ ท่านสุทัศน์ให้ตัดคำว่า ตามกฎหมาย ออก กรรมการขออนุญาตตัด
ตามข้อเสนอแนะครับ เพราะว่าเป็นความ^{นั้น}แน่นอนจริง ๆ ครับ ประการที่ ๒ เกี่ยวกับ
เรื่องอธิบดีผู้พิพากษาศาลอาญานั้นเราได้อภิปรายกันมากกว่าเราจะจำกัดแค่ไหน
ทุกครั้งมีความเห็นที่ศาลก็พอจะครับ แต่มีท่านกรรมการหลายท่านได้ไป
ปรึกษาหารือกับทางตุลาการแล้ว -----

เห็นในสาระสำคัญว่าการที่จะไปดักฟังโทรศัพท์ก็ตีโทรสารก็ตี อะไรต่าง ๆ ก็ดีนั้น เป็นเรื่องที่มีที่มาที่ไป ไม่ใช่ว่าอยู่ ๆ ก็อยากจะดักก็ไปขอที่ศาล และโดยเฉพาะอย่างยิ่ง การขอศาลนั้นต้องกราบเรียนตรง ๆ ว่าหลายกรณีศาลท่านเมตตาท่านก็ให้ เพื่อเกิด เป็นมาตรฐานให้เป็นเสียแหล่งเดียว พร้อมทั้งที่จะได้ตรวจสอบต่าง ๆ ในกรณีที่ ภายหลังที่มีการดักฟังสำเร็จหรือไม่สำเร็จแล้วจะต้องกลับไปรายงานต่อศาลนั้น คณะกรรมาธิการเสียงข้างมากจึงเห็นว่าน่าจะรวมไว้ทีเดียว จึงเป็นที่มาของการกำหนด ให้อธิบดีผู้พิพากษาศาลอาญาแต่เพียงผู้เดียว เราไม่ได้คิดไปไกลว่าเป็นการสร้าง อำนาจศาลมาก ศาลไหนสูงกว่าศาลนี้ศาลนี้สูงกว่าศาลไหนเราไม่คิดหกรอกครับ เราเพียงแต่ว่าเพิ่มมาตรฐานเป็นหลักประกันการที่พี่น้องประชาชนจะถูกล่วงละเมิด ทางสิทธิครั้งนี้ เราจึงขอว่าให้ท่านอธิบดีผู้พิพากษาศาลอาญาแต่เพียงผู้เดียวได้ใหม่ แต่ถ้าทางสภานั้นเห็นว่าจะเป็นอย่างนั้น กระผมก็กราบเรียนคณะกรรมการไม่ได้คิด อย่างนั้น คิดแต่ว่าจะต้องมีศูนย์กลางอยู่เพียงแห่งเดียว มาตรฐานการได้สวนข้อมูล การหาเหตุจะได้เป็นมาตรฐานเดียวกัน และที่สำคัญที่สุดเรายังไม่บังคับว่าอธิบดี ผู้พิพากษาศาลอาญาจะพิจารณานั้นจะต้องมีเหตุผลความจำเป็นประกอบถึง ๓ ประการ นั้นประการที่หนึ่ง และประการที่ ๒ ก็คือว่า เมื่อทำไปแล้วภายใน ๙๐ วัน จะต้องรายงานผลต่ออธิบดีผู้พิพากษาศาลอาญาอีก ไม่ใช่ว่าทำไปแล้ว หายไปเลย ได้ผลไม่ได้ผลไม่รู้เหตุอย่างไรไม่รู้ ถ้าเราให้ศาลหลายศาลไปอนุญาต มาตรฐานตรงนี้จะเสียไป เพราะฉะนั้นตรงนี้ขอเรียนยืนยันว่า ถ้ามว่าเป็นการกำหนด มาตรฐานใหม่ คณะกรรมาธิการขอเรียนว่าใช่ และเป็นความตั้งใจด้วยว่าจะขอให้ ทางท่านอธิบดีผู้พิพากษาศาลอาญาเป็นผู้อนุมัติ เว้นแต่สภานั้นเห็นเป็นอย่างอื่น ขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านพินิจสงวนไว้ เชิญเลยครับ

นายพินิจ จันทรสมบุรณ์ (บัญญัติรายชื่อ) : กราบเรียนท่านประธานสภา ที่เคารพ ผม พินิจ จันทรสมบุรณ์ พรรคไทยรักไทย ในมาตรา ๖ ที่มีกรแก้ไขนั้น ผมต้องสนับสนุนคณะกรรมการสักนิตหนึ่ง เพราะว่าเป็นเรื่องใหม่ และเรียกว่า

เป็นเรื่องแปลกใหม่ที่จะเปิดโอกาสให้เจ้าพนักงานที่จะปฏิบัติตามกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติดนั้นมีอำนาจพิเศษ ในการที่ใช้หรืออาจจะเรียกว่าเขาข้อมูลหรือว่าบางสิ่งบางอย่างที่ใช้มาอ้างเป็นพยานในการที่จะดำเนินการกับผู้กระทำความผิด แต่สิ่งนี้เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นใหม่ก็ต้องเป็นสิ่งที่ต้องระมัดระวังอย่างยิ่ง แต่ก็ดีใจเมื่อคุณท่านกรรมาธิการได้ร่างข้อบัญญัติต่าง ๆ เข้าไปแล้วก็เป็นที่ยอมรับ จึงเป็นสิ่งที่ประชาชนจะวางใจและเบาใจได้ก็เป็นสิ่งที่น่าสนับสนุน ผมสนับสนุน ขอบคุณท่านประธาน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านสุทัศน์ยังมีข้อข้องใจ เทียนเลยครับ

นายสุทัศน์ เงินหมื่น (บัญชีรายชื่อ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม

สุทัศน์ เงินหมื่น สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์ ผมขอบคุณกรรมาธิการที่กรุณาตัดข้อความตามกฎหมายออกตามที่กระผมได้อภิปรายไป แต่กระผมก็ยังมีข้อสังเกตในเรื่องการตัดคำว่า ศาล และมาแก้เป็นอธิบดีผู้พิพากษาศาลอาญา กระผมสงสัยเหมือนกันว่าท่านประธานคณะกรรมาธิการได้แจ้งที่ประชุมว่า ได้มีการถามทางศาลนั้นได้ถามทางสำนักงานเลขาธิการศาลหรือว่าถามทางประมุขของทางฝ่ายศาล ทั้งนี้เพราะว่าคำว่า ศาล ในที่นี้ไม่ได้หมายความว่าท่านผู้พิพากษาท่านเดียว แต่น่าจะหมายถึงองค์คณะของท่านผู้พิพากษาที่จะพิจารณาคดีนั้น ๆ ซึ่งตามพระธรรมนูญศาลฉบับใหม่ที่แก้ไขและกฎหมายเกี่ยวกับศาลที่แก้ไขใหม่นั้น ศาลไม่ได้ขึ้นอยู่กับอธิบดี อธิบดีจะไม่มีอำนาจเข้าไปก้าวก่ายในการดำเนินการเกี่ยวกับการพิจารณาของศาลแต่ละศาลหรือแต่ละองค์คณะนั้นได้เลย อธิบดีจะทำหน้าที่ในเรื่องการบริหารเสียมากกว่าในตรงนี้ -----

เพราะฉะนั้นถ้าจะเป็นปัญหาว่าอยากจะทำให้เป็นมาตรฐานเดียวกันนั้น ผมเชื่อว่า
ดุลยพินิจของท่านผู้พิพากษาเกี่ยวกับเรื่องใดเรื่องหนึ่งนั้น ทางศาลฎีกาหรือทาง
ท่านประธานศาลฎีกาก็คงจะมีแนวในการที่จะกำหนดแต่ละเรื่องแจกจ่ายไปยัง
ศาลทั่วประเทศ ซึ่งน่าจะเป็นแนวทางเดียวกันได้ในการพิจารณาคุ้มครองสิทธิเสรีภาพ
ของประชาชนในเรื่องนี้ ที่ผมเรียนตรงนี้มิได้หมายความว่าผมไม่เห็นด้วยในหลักการ
ที่จะต้องผ่านขั้นตอนที่ยากกว่าที่จะอนุมัติในเรื่องนี้ ผมเห็นด้วยที่จะต้องมีการผ่าน
ขั้นตอนและจะต้องมีการนำมารายงานศาล ซึ่งในเรื่องนี้ผมเคยอภิปรายไว้ใน
วาระแรกว่า เมื่อศาลอนุญาตแล้วควรอย่างยิ่งจะต้องนำมารายงานศาลถึง
การปฏิบัติ ตรงนี้ครับผมจึงมีข้อสังเกตว่า ศาลแต่เพียงอย่างเดียวนั้นก็น่าจะเพียงพอ
น่าจะไม่ต้องถึงกับเป็นอธิบดีผู้พิพากษาศาลอาญา

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมคิดว่าอภิปรายพอสมควร
คุณนิพนธ์

นายนิพนธ์ บุญญามณี (สงขลา) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ
กระผม นิพนธ์ บุญญามณี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดสงขลา พรรคประชาธิปัตย์
ด้วยความเคารพท่านประธาน และขออนุญาตเรียนไปยังท่านประธานคณะกรรมการ
ด้วยความเคารพว่า โดยหลักการผมกราบเรียนเบื้องต้นแล้วว่า ผมเห็นด้วยในการที่
ท่านจะหาผู้ที่มีความรับผิดชอบให้มากขึ้น ผมเข้าใจเจตนารมณ์ของท่าน แต่ว่าท่าน
อาจจะไม่มอง ท่านบอกเมื่อที่ท่านชี้แจงว่าท่านอาจจะไม่ได้คิดในเรื่องความไม่
เท่าเทียมกันของศาล แล้วก็ท่านคิดในเรื่องว่าจะให้รวมศูนย์ไว้ที่เดียว ผมเข้าใจว่า
ถ้าเราไปคิดบรรทัดฐานของเราอย่างนั้น วันหนึ่งเราก็ต้องเริ่มสงสัยการตัดสินใจ
การพิพากษาคดีของศาลว่าแต่ละศาลมีดุลยพินิจไม่เหมือนกันอีก มีบรรทัดฐาน
ไม่เหมือนกันอีก คดีที่เอาคนไปเข้าคุกมันยิ่งกว่าไปตักฟุ้งโทษทัณฑ์คนเสียอีกถูกไหมครับ
นี่ตักฟุ้งโทษทัณฑ์เสรีภาพคนนั้นยังอยู่ที่บ้านได้ ถ้าอย่างนั้นมาวันนี้ผมมูติฐานของ
เราก็ถือว่า เราเริ่มไม่ไหววางใจดุลยพินิจของศาล ซึ่งตัดสินใจประหารชีวิตคนทั้งคน
ตัดสินใจเอาคนไปเข้าคุก จำกัดเสรีภาพของบุคคล เรายังให้ศาลตัดสินใจได้ มาเรื่อง

ดักฟังโทรศัพท์เราบอกว่า วันนี้เราไม่ไว้ใจศาลแล้ว ถ้าอย่างนั้นแสดงว่าสิ่งที่ศาลกำลัง ตัดสินใจประหารชีวิตคนก็ดี ตัดสินใจจำคุกคนก็ดี สิ่งเหล่านี้ศาลก็ไม่มีบรรทัดฐาน สิครับ นี่ก็ไม่ใช่เหตุผลทำประธานครับ สิ่งที่ผมทราบเรียนไว้เพื่อบันทึกไว้เป็น หลักฐานในสภาแห่งนี้ก็คือว่า อย่างน้อยที่สุด อย่างประเด็นที่ผมเรียนกับท่านประธาน ว่า วันนี้เราบอกवाईอำนาจอธิบดีศาลอาญา ผมถามเถอะครับ เข้าใจคือศาลอาญา กลาง เพราะตอนนี้เราแบ่งเป็นว่าศาลอาญาใต้ก็มีแล้ว อธิบดีศาลอาญารธนบุรีก็มีอีก กรุงเทพฯเรามีอธิบดี ๓ ศาลครับ ถามว่าทำไมซึ่งมีฐานะเท่าเทียมกันหมด เพียงแต่ว่า ต้องการกระจายการอำนวยความสะดวกให้ประชาชนในเขตไหนก็ให้บริการในเขตนั้น ไม่ต้องไปอยู่ เดิมมีอยู่ที่เดียวตอนหลังเราแบ่งไป วันนี้เราบอกว่าต่อไปนี้ศาลกลาง เท่านั้นคือศาลอาญากลางเท่านั้น ทุกคนเข้ามาที่นี่หมด ต่างจังหวัด อธิบดีภาค ๑ ถึง ภาค ๙ ก็ไม่มีอำนาจ ทุกคนมาที่นี่หมด โดยเราบอกว่า เราไม่เชื่อว่าถ้าให้คนอื่นด้วย คนอื่นจะไม่มีบรรทัดฐาน อันนี้มันไม่ใช่เหตุผล แสดงว่าศาลที่อยู่ต่างจังหวัด ในขณะที่ พิพากษาลงโทษประชาชนโดยไม่มีเหตุผล ไม่มีดุลยพินิจที่เชื่อถือได้ อย่างนั้นหรือครับ อันนี้ไม่ใช่เหตุผลของสิ่งที่เราจะยอมรับในสภาแห่งนี้ครับ เพราะฉะนั้นผมด้วยความ เคารพท่านประธาน ด้วยความเคารพกรมการ ทานพิจารณาทบทวนเถอะครับ ประเด็นนี้วันหนึ่งจะเป็นปัญหาในการปฏิบัติ ความหวังดีของท่านจะเป็นความหวังดี ที่ประสงค์ร้าย ขอขอบคุณท่านประธานครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณदनัยฤทธิ์แปรญัตติไว้ครับ

นายदनัยฤทธิ์ วัชรภรณ์ (ศรีสะเกษ) : กราบเรียนท่านประธาน ที่เคารพ กระผม ดนัยฤทธิ์ วัชรภรณ์ พรรคไทยรักไทยจากจังหวัดศรีสะเกษ ผมแปรญัตติมาตรานี้ไว้แล้วนะครับ แต่เนื่องจากเห็นว่าคณะกรรมการได้มี การเพิ่มหลักเกณฑ์ในการที่จะไปขอต่อศาล ในการที่จะอนุญาตให้ในการดักฟัง ต่าง ๆ นั้น ผมก็ไม่คิดใจตรงนี้ แต่ผมขอถามกรรมาธิการนัดหนึ่งในส่วนที่ท่านเพิ่มขึ้น ในวรรคสามว่า การอนุญาตตามวรรคหนึ่งให้อธิบดีผู้พิพากษาศาลอาญาสั่งอนุญาต ให้ตำรวจจะไม่เกินเก้าสิบวัน ตรงนี้ละครับที่ผมอยากจะถามคณะกรรมการสักนัดหนึ่ง ว่า ทำไมถึงจะต้องใช้ระยะเวลาจนถึง ๙๐ วัน แล้วก็ในการที่จะไปดักฟังโทรศัพท์

๓๑๖)

สผ ๒๓/๒๕๔๔ (ส. นิติบัญญัติ)

สันทนา ๑๖/๓

ของใครต่อใครเขาแล้ว ระยะเวลาที่เนิ่นนานอย่างนั้นวิธีปฏิบัติจะมีมาตรฐานอย่างไร
ในการที่จะรักษาความลับของเรื่องอื่น ๆ ซึ่งเราไปดักฟังของเขาได้ ระยะเวลา ๙๐ วันนี่
มันนานเกินไปนะครับ ผมเห็นด้วยว่าสัก ๓๐ วันก็น่าจะเพียงพอสำหรับในการที่จะไป
ขอศาลแต่ละครั้งนะครับ ขอคำชี้แจงจากท่านกรรมาธิการหน่อยครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญกรรมการครับ เรื่องขออนุญาต
ดักฟังและใช้เวลาปฏิบัติงานถึง ๙๐ วัน

นายประมวล รุจนเสรี (ประธานคณะกรรมการ) : คือที่ ๙๐ วัน
เป็นมาตรฐานสากลที่นานาอารยประเทศใช้กันอยู่ เราก็เลยเห็นว่ามันก็เป็นช่วงเวลา
พอสมควรในการที่จะติดตามข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ ถ้าเราจะให้สัก ๔๕ วันหรือน้อย
กว่านั้นก็คงจะเป็นปัญหาที่ว่าจะต้องขออนุมัติถี่เกินไป และบางครั้งจะไม่ได้ประโยชน์
ฉะนั้นในทางสายกลางแล้วเราก็มีตัวอย่างที่นานาประเทศเขาก็ใช้ ๙๐ วันเราก็เลยถือ
๙๐ วันตามสากลครับ ขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณสุทัศน์ครับ

นายสุทัศน์ เงินหมื่น (บัญญัติรายชื่อ) : กระผมขอความกรุณา
ท่านกรรมการได้พิจารณาอีกครั้งนะครับ การที่ท่านเขียนไว้ว่าให้อำนาจอธิบดี
ผู้พิพากษาศาลอาญานั้น คือท่านให้อำนาจคนคนเดียวนะครับ เกิดอธิบดีผู้พิพากษา
ศาลเป็นบุคคลที่ไม่สุจริตละครับ แล้วก็เคยมีอธิบดีผู้พิพากษาศาลที่ผ่านมาเคย
กระทำการที่น่าสงสัยจนมีการถูกตั้งกรรมการสอบสวนเป็นข่าวกันไปอยู่ แต่ถ้าท่าน
ให้คำว่า ศาล จะประกอบไปด้วยองค์คณะครับ และท่านจะทำงานได้เร็วขึ้น
เพราะศาลทั้งหลายทั่วประเทศก็คือศาล อย่างที่ท่านนิพนธ์บอกตัดสินคดีประหาร
ชีวิตยังตัดสินได้ก็คือศาลที่เป็นองค์คณะ ผมขอฝากเป็นข้อสังเกตไว้ท่านน่าจะคิดอีกที
แล้วแก้ไขให้เป็นร่างเดิมคือเพียงคำว่า ศาล ก็พอ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญครับ

นายวิชัย ชัยจิตวณิชกุล (อุดรธานี) : กราบเรียนท่านประธานสภา
ที่เคารพ ผม วิชัย ชัยจิตวณิชกุล พรรคชาติพัฒนาจากจังหวัดอุดรธานี ผมเห็นคล้ายกับ
กรรมการทุกประการเรื่องที่ให้อธิบดีศาลอาญา แต่มีคำถามหนึ่งถ้าผมไม่ถามได้
ก็จะไม่มีบรรทัดฐานของสภาไว้ละครับ คือกรณีที่ไปดักฟังทางโทรศัพท์ ซึ่งผมได้ยก
ตัวอย่างให้ท่านประธานฟังว่า ขนาดสหรัฐอเมริกาเองยังต้องขออนุมัติต่อสภา
เฉพาะกรณีนี้เรื่องดักฟัง ถ้าเกิดมีการล้วงล้ำในเรื่องสิทธิส่วนบุคคลอื่น คือพอดักฟังแล้ว

ไม่ได้เรื่องยาเสพติดหรืออก แต่เอาไปเผยแพร่ไปขายไปอะไรถ้าสืบได้โทษที่เกี่ยวข้อง คนที่เอาไปเผยแพร่หรือเอาไปนั้น เขาไปใช้ในการทำมาหากินอย่างอื่น เช่นเรื่องเกี่ยวกับการค้าขาย เรื่องเศรษฐกิจ เรื่องการประมวลงานหรืออะไรก็แล้วแต่เอาไปเพื่อประโยชน์ของบริษัทอื่นหรือกิจการอื่น ตกลงว่าผู้ที่นำไปเสนอขออนุมัติต่อศาลในการดักฟังจะต้องรับผิดชอบอย่างไร จะโทษเป็น ๓ เท่าแล้วโทษมันจะแค่นั้นอย่างไร เพราะว่ากรณีนี้ยังไม่เคยมีการพูดคุยกัน อยากให้คณะกรรมการการได้ตอบสภาเรานิดหนึ่งว่าโทษที่เกี่ยวข้องกับผู้ซึ่งเอาข้อมูลความลับละเมิดสิทธิส่วนบุคคลเขาเอาไปดำเนินการในเรื่องอื่น ๆ นอกจากการฟ้องตามรัฐธรรมนูญ ฟ้องเรื่องละเมิดสิทธิธรรมดา ฟ้องเรื่องหมิ่นประมาทอะไรธรรมดาจะต้องรับผิดชอบอย่างไร จะต้องโทษหนักเป็น ๓ เท่าปกติหรือไม่เหมือนตามมาตรา ๘ หรือไม่ ขออนุญาตท่านประธานได้กรุณาให้ท่านคณะกรรมการได้ตอบครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านประธานมีอะไรจะชี้แจงไหมครับ

นายประมวล จุนเสรี (ประธานคณะกรรมการ) : สั้น ๆ นะครับ

ก็เป็นไปตามที่กำหนดไว้ที่แก้ไขมาตรา ๘ คือมาตรา ๑๖/๑ ครับ คือ ๓ เท่าของโทษที่เป็นบุคคลอื่นได้รับ ก็อยู่ในบทบัญญัติมาตรา ๑๖/๑ ครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมเห็นว่าได้มีการซักถามแล้วก็ชี้แจงแล้ว และสมควรปิดอภิปรายได้แล้วนะครับ มีท่านผู้ใดเห็นเป็นอย่างอื่นไหมครับ ถ้าไม่มีก็ถือว่าที่ประชุมนี้ให้ปิดอภิปรายการพิจารณามาตรา ๖ นะครับ ต่อไปผมจะขอลาหมด (ประธานสภาผู้แทนราษฎรมีสัญญาจะให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอเชิญสมาชิกที่อยู่ข้างนอกมาใช้สิทธิลงมติพิจารณามาตรา ๖ นะครับ เนื่องจากมาตรา ๖ นี้มีการแก้ไขแล้วก็มีผู้ขอแปรญัตติให้ ผมจะถามในประเด็นแรกก่อนนะครับ เป็นการแก้ไขของคณะกรรมการ

สผ ๒๓/๒๕๔๔ (ส. นิติบัญญัติ)

ว.รพร ๑๗/๓

ถ้าเสียงส่วนใหญ่เห็นด้วยกับคณะกรรมการผมจะไม่ถามประเด็นเรื่องผู้แปรญัตติ
พร้อมแล้วนะครับ -----

- ๑๘/๑

ถ้าท่านผู้ใดเห็นด้วยกับร่างของคณะกรรมการก็ให้กดคำว่า เห็นด้วย ถ้าท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย หรือเห็นด้วยกับผู้แปรญัตติก็ให้กดคำว่า ไม่เห็นด้วย โปรดลงคะแนนได้ครับ

(สมาชิกทำการเสียบบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ถ้าผมประกาศว่า ปิดการลงมติแล้วนี่นะครับ จะไม่มีการลงมติเพิ่มเติมเหมือนคราวที่แล้วนะครับ เพราะถือว่าทุกคนอยู่ในห้องประชุมแล้ว เว้นแต่เครื่องขัดข้อง ปิดการลงมติดีครับ ขอเชิญเจ้าหน้าที่รวมคะแนนได้ครับ ผลของการลงมติ มาตรา ๖ นะครับ เห็นด้วย กับร่างของคณะกรรมการ ๒๕๑ ไม่เห็นด้วย ๕๒ ไม่ลงคะแนน ๔ นะครับ ก็เป็นอันว่าที่ประชุมนี้มีมติเห็นด้วยกับคณะกรรมการ จบการพิจารณามาตรา ๖ นะครับ

ต่อไปเลขาธิการครับ

นางศิริลักษณ์ บันบำรุงกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : มาตรา ๗
ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๘ มีการแก้ไข

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่มีท่านผู้ใดเห็นเป็นอย่างอื่นนะครับ ถือว่า
ที่ประชุมนี้เห็นด้วยกับคณะกรรมการนี้ครับ เป็นการจบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ
ป้องกันและปราบปรามยาเสพติด (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ที่คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ
ร่างพระราชบัญญัติเดียวกันมีคุณสมบัติแล้ว แก้วมีชัย กับคณะเป็นผู้เสนอ และร่างเดียวกันมี
นายวัฒนา เสงไพบราญ กับคณะเป็นผู้เสนอครับ ซึ่งร่วมกันพิจารณาและจบไปแล้ว
เป็นการจบการพิจารณาในวาระที่ ๒ ต่อไปเป็นการพิจารณาแก้ไขถ้อยคำนะครับ
คณะกรรมการเลขาธิการครับ

นายประมวล รุจนเสรี (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพ
กระผมในฐานะกรรมการต้องกราบขอพระคุณท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติที่ได้ให้คำแนะนำ
เรื่องความผิดเกี่ยวกับกฎหมายยาเสพติดควรจะตัดคำว่า กฎหมายออก นะครับ กระผมจึงขอ
อนุญาตตัดในที่ประชุมนี้ดังต่อไปนี้ครับ เริ่มที่มาตรา ๑๔ เพื่อดำเนินการป้องกันและ
ปราบปรามการกระทำผิดตามกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติด ตัดคำว่า ตามกฎหมาย ออกครับ
ใช้คำเดียวกันทั้งหมดนะครับ และมาตรา ๑๔ (๑) คำว่า ความผิดตามพระราชบัญญัตินี้
เป็นความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด (๓) กระทำความผิดตามกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติด
ตัดคำว่า ตามกฎหมาย ออกครับ (๔) ความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ แก้วเป็น ความผิด
เกี่ยวกับยาเสพติด นะครับ (๖) ความผิดตามกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติด ตัดคำว่า
ตามกฎหมาย ออก และต่อไปมาตรา ๑๔ จัตวา ที่ท่านผู้มีเกียรติให้ตัดคำว่า ความผิด
ตามกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติด ให้ตัด ตามกฎหมาย ออก ตัดออกนะครับ
ในมาตรา ๑๔ จัตวา และต่อไป (๑) ความผิดตามกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติด ตัดคำว่า
ตามกฎหมาย ออก (๒) เช่นเดียวกันนะครับ ตัดคำว่า ตามกฎหมาย ออก ทั้งหมดเป็นสิ่งที่
ขอแก้ไขถ้อยคำและแก้ไขคำผิดครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีท่านผู้ใดเห็นเป็นอย่างอื่นใหม่ครับ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ถ้าไม่มี ต่อไปก็จะเป็นการพิจารณาวาระ ๓

วาระ ๓ เป็นการพิจารณาให้ความเห็นชอบ ต้องลงคะแนนครับ

(ประธานสภาผู้แทนราษฎรมีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบ

ก่อนลงมติ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอเชิญสมาชิกที่อยู่นอกห้องประชุมเข้าในห้องประชุม เพื่อพิจารณาในวาระ ๒ ลงมติเห็นชอบหรือไม่เห็นชอบกับร่างพระราชบัญญัติที่คณะกรรมการพิจารณาเสร็จแล้ว สภาเราพิจารณาวาระ ๓ เสร็จแล้วด้วย ขอเชิญสมาชิกที่อยู่ห้องประชุมลงมติได้ โดยที่ผมจะถามมติดังนี้ ถ้าท่านผู้ใดเห็นชอบที่จะให้ร่างพระราชบัญญัติที่จบวาระ ๒ ไปแล้ว ประกาศใช้เป็นกฎหมายต่อไป ก็ให้กดปุ่ม ช่องคำว่าเห็นชอบ ท่านผู้ใดเห็นว่าไม่ควรที่จะให้แก้ไข แล้วเขาไปประกาศใช้ต่อไป ก็กดช่องตรงคำว่าไม่เห็นชอบ ขอเชิญลงมติได้ครับ

(สมาชิกทำการเสียบบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ใช้เวลาพอสมควรแล้ว ผมขอปิดการลงคะแนน ขอเชิญเจ้าหน้าที่รวมคะแนนได้ครับ ผลการลงมติวาระที่ ๓ เห็นชอบ ๓๒๙ เสียง งดออกเสียง ๑ เสียง ไม่ลงคะแนน ๑ เสียง เป็นอันว่าสภานี้มีมติเห็นชอบกับร่างพระราชบัญญัติยาเสพติดที่แก้ไข

เนื่องจากว่าในการพิจารณากฎหมายฉบับที่เราเพิ่งพิจารณาเสร็จไปเมื่อคืนนี้ ด้วยมีข้อสังเกตของคณะกรรมการครับ มีท่านผู้ใดเห็นเป็นอย่างอื่นไหมครับ เนื่องจากว่า ข้อสังเกตนี้ ถ้าสภาเห็นชอบ สภาก็จะได้ส่งข้อสังเกตนี้ไปยังคณะรัฐมนตรีต่อไปครับ คุณสมศักดิ์ คุณเงิน เชิญครับ แล้วต่อไปคุณวิทยา และคุณนิพนธ์

นายสมศักดิ์ คุณเงิน (ขอนแก่น) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ ผม สมศักดิ์ คุณเงิน ส.ส. ขอนแก่น พรรคไทยรักไทย ท่านประธานที่เคารพครับ ผมใคร่ขออนุญาต ตั้งข้อสังเกตร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามยาเสพติด (ฉบับที่ ..) พ.ศ. เพิ่มเติมจากที่คณะกรรมการได้ตั้งข้อสังเกตไว้ ที่ข้อ ๖ ผมขอตั้งข้อสังเกตอย่างนี้ ท่านประธานครับ

ข้อที่ ๑ การบังคับใช้กฎหมายนี้ย่อมกระทบกระเทือนต่อสิทธิและเสรี ของประชาชน ดังนั้นรัฐบาลจะต้องควบคุมดูแลให้เจ้าพนักงานปฏิบัติหน้าที่ด้วยความสำนึก ถึงสิทธิและเสรีภาพของประชาชน ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และตามหลัก นิติธรรมอย่างจริงจังด้วย

ข้อที่ ๒ รัฐจะต้องมีมาตรการในการคุ้มครองชีวิตประชาชนผู้บริสุทธิ์ หากมี กรณีเจ้าพนักงานปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด โดยอ้างเหตุ วิสามัญฆาตกรรม หรือถูกฆาตตายโดยไม่ทราบสาเหตุแล้ว ต่อมาในภายหลังพิสูจน์ได้ว่า ประชาชนผู้รับเคราะห์กรรมนั้นเป็นผู้บริสุทธิ์ หรือไม่เข้าข่ายกรณีที่อ้างได้โดยชอบตาม กฎหมายรัฐจะต้องมีมาตรการลงโทษเจ้าพนักงานผู้เกี่ยวข้องโดยเคร่งครัด และให้มีการชดใช้ ค่าสินไหมทดแทนแก่ผู้เสียหาย หรือทายาทตามควรแก่กรณีด้วย ท่านประธานที่เคารพครับ ผมขออนุญาตให้เหตุผลประกอบข้อสังเกตดังนี้ครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คืออย่างนี้ครับคุณสมศักดิ์ ข้อสังเกตเป็นข้อสังเกตของคณะกรรมการ ถ้าสภาเห็นด้วยก็เห็นด้วย ถ้าไม่เห็นด้วยก็ไม่เห็นด้วยที่เห็นด้วยนะครับก็คงจะไม่ต้องอภิปรายอะไรมาก แต่ถ้าไม่เห็นด้วย ตรงไหนก็เข้าไปนะครับ แล้วเราก็จะได้ลงมติกัน แต่ถ้าจะมาเพิ่มเติม เราคงไม่ใช่เป็นคนเขียนนะครับเดี๋ยวจะเข้าใจผิดในการพิจารณา

นายสมศักดิ์ คุณเงิน (ขอนแก่น) : ท่านประธานที่เคารพครับ นิดเดียวครับผมเพียงแต่กราบเรียนผ่านท่านประธานไปยังประธานคณะกรรมการว่าจะขออนุญาตเพิ่มเติมข้อสังเกตดังกล่าวเป็นส่วนหนึ่งของคณะกรรมการด้วยจะได้หรือไม่ เพราะว่าที่เขียนไว้ในข้อ ๖ นั้นมันไม่ครอบคลุมไปถึงส่วนที่มีการกระทำที่ละเมิดต่อชีวิตและเหตุผลที่เกิดขึ้นข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้นในสังคมขณะนี้ ก็มีส่วนหนึ่งที่ไม่ได้พิจารณากันในห้องประชุมแห่งนี้ ผมถึงอยากจะขออนุญาตกราบเรียนผ่านท่านประธานไปยังประธานคณะกรรมการ ถ้าหากท่านเห็นด้วยผมก็จะได้ขอให้เป็นส่วนหนึ่งของคณะกรรมการ โดยจะเขียนเหตุผลประกอบได้ไหมครับท่านประธานครับ เพราะฉะนั้นผมขออนุญาตให้เหตุผลประกอบครับท่านประธาน เหตุผลข้อที่ ๑ ที่ผมได้ตั้งข้อสังเกตว่า ให้สำนึกถึงสิทธิและเสรีภาพของประชาชนตามกฎหมายรัฐธรรมนูญนั้น ท่านประธานที่เคารพครับ กฎหมายรัฐธรรมนูญฉบับนี้ได้พูดถึงเรื่องสิทธิเสรีภาพของประชาชนอย่างน้อยประมาณ ๓๙ มาตราล้วนแต่เป็นสิ่งที่ให้บทบัญญัติที่คุ้มครองสิทธิและเสรีภาพของประชาชนได้อย่างกว้างขวาง และรัฐบาลนี้เกิดบนพื้นฐานของกติกาใหม่ของสังคม และพี่น้องประชาชนก็ให้การสนับสนุนรัฐบาลนี้ เพราะฉะนั้นผมปรารถนาที่จะเห็นกฎหมายที่เกิดขึ้นในรัฐบาลนี้ได้พูดถึงในสิ่งที่เป็สิทธิและเสรีภาพของประชาชนอย่างจริงจัง ผมเชื่อมั่นว่าวิธีการที่จะบรรลุดังวัตถุประสงค์เป้าหมายที่รัฐบาลประกาศสงครามกับยาเสพติดนั้น เป็นสิ่งที่ถูกต้องในแง่ของหลักการ แต่วิธีการนั้นอาจจะมีปัญหาในทางปฏิบัติ ดังที่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหลายท่านได้นิยบยกขึ้นอภิปราย ซึ่งล้วนแต่คาบเกี่ยวหรือไปกระทบกระเทือนสิทธิของประชาชนทั้งนั้น และหลักนิติธรรมที่ผมใคร่ขออนุญาตกราบเรียนท่านประธานนั้นก็คือว่า มีมากมาย พี่น้องประชาชนของเราได้เสียชีวิตจาก

การปฏิบัติตามกฎหมาย จะเป็นเรื่องของวิสามัญคดี ซึ่งมีพาดหัวข่าวหนังสือพิมพ์
แทบทุกวัน หรือในกรณีที่มีการตายโดยไม่ปรากฏสาเหตุ ใครจะเป็นคนรับประกัน
ได้ครับท่านประธานว่า ดุลยพินิจของเจ้าหน้าที่ที่ใช้ดุลยพินิจที่อ้างว่าวิสามัญคดี หรือตาย
โดยไม่ทราบสาเหตุก็ดี ผมเชื่อว่าหลายท่านโดยเฉพาะท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรนั้น
จะทราบข้อมูลนี้ดี การตายนะครับที่เราได้ดำเนินการมาเป็นระยะเวลาอันยาวนาน
ข้อความโฆษณาทั้งจากเจ้าหน้าที่รัฐหรือภาครัฐว่า คนเสพตายคนขายติดคุก คนเสพตาย
คนขายก็ตายด้วย สิ่งเหล่านี้มีให้เห็นจนสังคมนี้มีความรู้สึกชาชินเพิกเฉยเมินเฉยกับ
สิ่งเหล่านี้ ท่านประธานที่เคารพครับ เพราะฉะนั้นในอนาคตถ้าหากว่าเราไม่มีสิ่งที่
คอยเตือนสติว่า เราจะมีมาตรการคุ้มครองชีวิตประชาชนผู้บริโภคอย่างไรแล้ว
ผมคิดว่าเป็นการเสี่ยงมากที่จะนำสังคมนี้ไปสู่วิธีการปฏิบัติโดยความรุนแรงสืบไป
สังคมไทยมีบทเรียนจากความรุนแรงมากมาย เราเคยมีกฎหมายที่ไม่ชอบธรรม กฎหมาย
อันธพาล กฎหมายปราบปรามและป้องกันคอมมิวนิสต์มาก่อน เพราะฉะนั้นผมคิดว่า
วิธีการที่เคยปฏิบัติมาเดิม ๆ สถานการณ์ผู้ค้าผู้ขายดีขึ้นหรือไม่ ก็ยังต้องยอมรับความจริง
ว่าปัจจุบันนี้สถานการณ์ดังกล่าวยังไม่ดีขึ้น เพราะฉะนั้นน่าจะได้มีการปรับปรุงวิธีการ
และให้ความคุ้มครองของประชาชนให้มากขึ้น คำถามก็มีอยู่ว่าเจ้าหน้าที่ใช้ดุลยพินิจ
ถูกต้องร้อยเปอร์เซ็นต์หรือไม่ในการปฏิบัติดังกล่าว ถ้ารัฐสภาไม่ได้พิจารณานำปัญหา
เหล่านี้เลยจากศาลสูงก็จะไปสู่การปฏิบัติของศาลเดียวเกิดขึ้น สิ่งเหล่านี้คนที่รับ
เคราะห์กรรมคือประชาชน และวันหนึ่งสภาแห่งนี้อาจจะได้มาออกกฎหมายนิรโทษกรรม
ให้กับเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติที่อาศัยกฎหมายนี้เกินเลยไปในการปฏิบัติ -----

ท่านประธานที่เคารพครับ ผมคิดว่าสิ่งเหล่านี้คืออยากให้เป็นอย่างน้อยผู้ปฏิบัติ ถ้าหากว่า
เกินเลยจากกฎหมายจะต้องมีมาตรการลงโทษอย่างเคร่งครัด และถ้าหากว่าประชาชน
ผู้สุจริต ผู้บริสุทธิ์ได้รับการพิสูจน์ภายหลังควรจะได้รับ การชดเชย ค่าเสียหายหรือสินไหม
ทดแทนด้วยก็จะสร้างความชอบธรรมได้อีกระดับหนึ่ง เพราะฉะนั้นผมจึงใคร่ขออนุญาต
กราบเรียนผ่านท่านประธานสภาไปยังท่านประธานคณะกรรมการสิทธิฯ ได้กรุณาขอให้ได้มีการ
ตั้งข้อสังเกตอีกสัก ๒ ข้อ ดังที่ผมได้กราบเรียนไว้ ณ โอกาสนี้ด้วย ขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เดี่ยวคุณสมศักดิ์ เอาชุด ๆ สิครับว่า
เพิ่มเติมว่าอย่างไร ผมจะได้ถามที่ประชุมได้ต่อไปครับ เอาข้อความของคุณ

นายสมศักดิ์ คุณเงิน (ขอนแก่น) : ท่านประธาน ข้อความ ๒ ข้อนะครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ต่อจากข้อ ๒ ใหม่นะครับ

นายสมศักดิ์ คุณเงิน (ขอนแก่น) : ต่อจากข้อ ๒ ครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็น ๒.๑ หรืออย่างไร

นายสมศักดิ์ คุณเงิน (ขอนแก่น) : ๒.๑ ว่าการบังคับใช้กฎหมายนี้
ย่อมกระทบกระเทือนต่อสิทธิเสรีภาพของประชาชน ดังนั้นรัฐบาลจะต้องควบคุมดูแลให้
เจ้าพนักงานปฏิบัติหน้าที่ด้วยสำนึกถึงสิทธิและเสรีภาพของประชาชนตามกฎหมาย
รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และตามหลักนิติธรรมอย่างจริงจังด้วย

๒.๒ รัฐจะต้องมีมาตรการในการคุ้มครองชีวิตประชาชนผู้บริสุทธิ์

หากมีกรณีเจ้าพนักงานปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด
โดยอ้างเหตุวิสามัญฆาตกรรมหรือถูกฆ่าตายโดยไม่ทราบสาเหตุ แล้วต่อมาในภายหลัง
พิสูจน์ได้ว่าประชาชนผู้รับเคราะห์กรรมนั้นเป็นผู้บริสุทธิ์ หรือไม่เข้าข่ายกรณีข้างได้
โดยชอบ รัฐจะต้องมีมาตรการลงโทษเจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องโดยเคร่งครัด และให้มีการ
ชดเชยค่าสินไหมทดแทนแก่ทายาทหรือผู้เสียหายด้วย

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : กรรมการสิทธิฯ ฟังทันนะครับ จะชี้แจง
เลยไหมครับ ท่านประธานเชิญครับ

นายประมวล รุจนเสรี (ประธานคณะกรรมการสิทธิฯ) : ท่านประธาน
ที่เคารพครับ ต้องกราบขอพระคุณท่าน ส.ส. ผู้ทรงเกียรติ ขออนุญาตเอ่ยนาม

สผ ๒๓/๒๕๔๔ (ส. นิติบัญญัติ)

ประทีป ๒๑/๒

ท่านสมาชิกดี ความจริงแล้วทางสภาแห่งนี้มีข้อสังเกตมากที่เกี่ยวกับการอภิปรายในกฎหมายฉบับนี้มาโดยตลอด และคณะกรรมการก็ยอมรับทุกประการ บังเกิญว่าทางท่านรัฐมนตรีผู้รับผิดชอบไม่ได้โดยตรงนี้ กรรมการจึงยอมรับข้อสังเกตนี้เป็นของกรรมการด้วยทั้ง ๒ ประการครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : บรรจุเพิ่มเติมเข้าไป รับนะครับ

นายประมวล รุจนเสรี (ประธานคณะกรรมการ) : ครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณวิทยา คุณนิพนธ์และค้อยคุณสุทัศน์นะครับ

นายวิทยา แก้วภราดัย (นครศรีธรรมราช) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม วิทยา แก้วภราดัย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดนครศรีธรรมราช พรรคประชาธิปัตย์ ข้อสังเกตของคณะกรรมการ โดยปกติผมเข้าใจว่าท่านเลขาจะอ่านข้อสังเกตให้เพื่อนสมาชิกฟังไปสักรอบ และเพื่อนสมาชิกจะได้มีข้อเพิ่มเติมหรือเห็นด้วย ไม่เห็นด้วย ผมได้อ่านข้อสังเกตแล้วค่อนข้างจะแปลกใจ ซึ่งจะต้องถามเหตุผลจากคณะกรรมการใน ๒ ประการด้วยกัน

ประการที่ ๑ ข้อสังเกตของคณะกรรมการเป็นข้อสังเกตในการแก้ไขเพิ่มเติมหลักการของร่างพระราชบัญญัติ โดยหยิบหลักการของพระราชบัญญัติอีกฉบับหนึ่งซึ่งสภาเราเสนอไปคู่กันนั้นมาเพิ่มเติมในหลักการฉบับนี้ ผมขอทราบเหตุผลประการที่ ๑ ว่า กรรมการมีเหตุผลอะไรในการที่จะไปเพิ่มเติมหลักการขึ้นมาอีก ๒ ข้อ

ประการที่ ๒ ข้อสงสัยของกระผมก็คือ การแก้ไขเพิ่มเติมหลักการของคณะกรรมการจะขอด้วยกฎหมายหรือไม่ เพราะโดยปกติการพิจารณากฎหมายของเราแต่ละฉบับ เมื่อสภาได้รับหลักการขึ้นไปแล้ว ในชั้นกรรมการ กรรมการลงไปในรายละเอียดของข้อกฎหมายได้ แต่ถึงชั้นกรรมการแก้ไขหลักการผมไม่ได้เจอ ก็อยากจะขอฟังคำอธิบายจากคณะกรรมการเสียก่อน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณนิพนธ์ครับ

นายนิพนธ์ บุญญามณี (สงขลา) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ
 กระผม นิพนธ์ บุญญามณี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดสงขลา พรรคประชาธิปัตย์
 คงเช่นเดียวกับเพื่อนสมาชิกที่ได้อภิปรายไปสักครู่ ขออภัยที่ต้องเอ่ยนามท่าน ท่านวิทยา
 เพราะข้อสังเกตของคณะกรรมการในบรรทัดที่ ๒ ท่านเขียนไว้ชัดเจน ควรให้
 มีการแก้ไขเพิ่มเติมหลักการของร่างพระราชบัญญัติที่เสนอโดยคณะรัฐมนตรี ทั้งนี้
 ที่ประชุมได้มีมติให้นำหลักการของร่างพระราชบัญญัติที่เสนอโดย ซึ่งโดยปกติ
 สภาแห่งนี้ถือหลักที่ว่า หลักการนั้นแก้ไขไม่ได้ ครั้งที่เราพิจารณากฎหมายในชั้น
 กรรมการ เวลาที่มีการเสนอคำแปรญัตติที่ดี หรือว่ามีการพิจารณาในชั้นกรรมการ
 ก็ดี เราบอกว่าหลักการแก้ไขไม่ได้ บางครั้งหลายฉบับกฎหมายที่ผ่านมาก็มีการเสนอ
 ควบคู่ไปกับของรัฐบาล ท่านสมาชิกก็เสนอกฎหมายประกอบไปกับของรัฐบาล เรารับ
 หลักการไปด้วยกัน แต่ในอดีตที่ผ่านมาสภาบอกว่า ถ้ารับหลักการเขาไม่มีแก้ไขใน
 ประเด็นนั้นก็แก้ไขไม่ได้ นี่คือนิสัยที่ปฏิบัติกันมาในการเป็น ส.ส. ๕ สมัย สภาเรามัก
 จะอ้างอย่างนี้ บอกว่าการแก้ไขหลักการแก้ไขไม่ได้ มาบัดนี้กรรมการมีข้อสังเกต
 และสภาแห่งนี้ได้อนุมัติกฎหมาย ได้ผ่านกฎหมายไปเมื่อสักครู่เราผ่านไปแล้ว
 ว่าต่อไปนี้หลักการมีการแก้ไขได้ ถ้าหากว่ามีการเสนอกฎหมายควบคู่กันมา -----

กฎหมายนั้นสภารับหลักการแล้วผมคิดว่าถ้าทำความเข้าใจตรงกันแบบนี้ ต่อไปจะได้เข้าใจตรงกันครับว่ากฎหมายฉบับใดก็ตามที่รัฐบาลเสนอเข้ามาในสภาแห่งนี้ แล้วมีเพื่อนสมาชิกในสภาแห่งนี้ได้เสนอกฎหมายเข้าไปประกอบในวาระเดียวกัน และก็สภาแห่งนี้รับหลักการร่วมกันไปพิจารณาในชั้นกรรมาธิการ ต่อไปนี้เราต้องถือว่ากฎหมายฉบับนั้นสามารถแก้ไขในหลักการร่างกฎหมายของรัฐบาลได้ อย่างนี้ถูกต้องไหมครับ ท่านประธานครับ ผมอยากจะทำให้ท่านกรรมาธิการได้ชี้แจงเรื่องนี้ เพราะว่าจะได้เป็นบรรทัดฐานต่อไป ขอขอบคุณท่านประธานครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณสุทัศน์ครับ

นายสุทัศน์ เงินหมื่น (บัญชีรายชื่อ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม สุทัศน์ เงินหมื่น ส.ส. พรรคประชาธิปัตย์ ท่านประธานครับ ข้อสังเกตของกรรมาธิการก็คือข้อความที่รัฐบาลจะต้องนำไปปฏิบัติ ผมเห็นด้วยที่ทางกรรมาธิการมีข้อสังเกตในเรื่องนี้ ไม่เช่นนั้นแล้วต่อไปการเสนอกฎหมายของรัฐบาลคงจะมีปัญหา กล่าวคือกฎหมายฉบับนี้รัฐบาลบกพร่องไปใน ๒ เรื่อง คือ เรื่องบทนิยามและเรื่องอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของสำนักงาน ป.ป.ส. ตลอดจนการบังคับบัญชา บังเอิญโชคดีที่มีร่างของท่านวัฒนา แซ่โพเพราะ ได้มีข้อความดังกล่าวกำหนดไว้ในหลักการ จึงทำให้ทางกรรมาธิการสามารถที่จะนำหลักการของคุณวัฒนามาบรรจุในหลักการของรัฐบาลได้ ไม่เช่นนั้นแล้วจะไม่สามารถเพิ่มตรงนี้ได้เลย ส่วนประเด็นที่จะนำของสมาชิกมาแก้ไขหลักการของรัฐบาลได้ หรือไม่นั้นกระผมเองก็ยังไม่เป็นที่สงสัยอยู่ ซึ่งท่านสมาชิก ๒ ท่านที่อภิปรายไปก็ได้เรียนถามท่านประธานแล้ว ซึ่งท่านประธานคงจะกรุณาชี้แจงว่าทำได้หรือไม่ ตรงนี้เองผมจึงเห็นข้อสังเกตของกรรมาธิการมีประโยชน์ ซึ่งรัฐบาลควรจะไปอย่างยิ่งเพื่อที่จะเป็นแนวปฏิบัติต่อไปว่า ต่อไปการเสนอกฎหมายนั้นต้องรอบคอบมากกว่านี้ครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ก่อนที่จะให้กรรมาธิการชี้แจงผมขอชี้แจงข้อข้องใจของสมาชิกที่บอกว่าปกติข้อสังเกตจะต้องให้เลขานุการอ่านก่อน ถูกต้องนะครับ แต่บังเอิญผมเห็นมันยาว ก็เลยบอกว่าเชิญสมาชิกพิจารณาเลยเพราะผมคิดว่าสมาชิกก็คงจะได้อ่านแล้วว่าดูตรงไหนควรจะแก้หรือไม่แก้ ผมก็เลยข้ามขั้นตอนเลขานุการไปชี้แจงท่านนี้แหละครับ เชิญประธานครับ

นายประมวล รุจนเสรี (ประธานคณะกรรมการ) : ขอบพระคุณท่านสมาชิกผู้เกียรติ ท่านประธานที่เคารพครับ กระผมต้องกราบขอพระคุณอีกครั้งที่เอาข้อสังเกตมาวิพากษ์วิจารณ์กันในที่ประชุมแห่งนี้ กระผมขอเรียนว่าหลักการที่กรรมาธิการรับไปจากสภาแห่งนี้ เป็นหลักการของรัฐบาลเป็นส่วนใหญ่ บังเอิญว่ามีกฎหมายประกอบอีก ๒ ฉบับ ที่รัฐสภานี้ก็มีหลักการให้รับเช่นเดียวกัน เมื่อรับหลักการทั้ง ๓ ฉบับไปดูแลกรรมาธิการก็ไปดูว่าหลักการไหนขัดกันบ้าง ก็ปรากฏว่าหลักการข้อ ๑ ถึงข้อ ๒ นั้นเป็นหลักกรรมาธิการเดียวกันทั้งหมดนะครับ ไม่มีอะไรขัดกันเลย ถ้าขัดกันกรรมาธิการจะทำอย่างไรก็กราบเรียนว่ากรรมาธิการจะต้องใช้หลักการของรัฐบาล บังเอิญข้อ ๗ และข้อ ๘ หลักการที่เพิ่มใหม่นั้นก็อย่างที่ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติคือท่านสุทัศน์ได้กรุณาชี้แจงว่า เป็นหลักการที่รัฐบาลเองไม่ได้คิดถึง เมื่อไม่คิดถึงแล้วก็เพิ่มเข้ามา แล้วทางกรรมาธิการก็เห็นว่า เป็นประโยชน์ต่อการแก้ไขปัญหาการป้องกันปราบปรามยาเสพติด และมีความชัดเจนยิ่งขึ้น จึงรับหลักการนี้มาไว้บรรจุและขออนุมัติต่อสภาแห่งนี้ ถ้าสภาแห่งนี้เมื่อกรรมาธิการแล้ว ก็ถือว่าเป็นหลักการที่แก้ไขได้เสร็จเรียบร้อยและสมบูรณ์ ขอยืนยันว่ากรรมาธิการไม่ได้คิดจะเปลี่ยนแปลงแก้ไขหลักการของรัฐบาล ถ้าหลักการ ๒ - ๓ ฉบับนี้ขัดแย้งกันเราจะไม่รับหลักการของท่านสมาชิกครับ ใช้ของรัฐบาล แต่ขอคิดครับว่ากฎหมาย ๓ ฉบับนี้หลักการไม่มีอะไรขัดแย้งกัน มีแต่เพิ่มเติมเสริมแต่งให้ทุกอย่างสมบูรณ์ขึ้น ขออนุญาตกราบเรียนชี้แจงท่านประธานครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอบคุณครับ คุณวิทยาครับ

นายวิทยา แก้วภราดัย (นครศรีธรรมราช) : ท่านประธานครับ ผมมีข้อข้องใจ เพราะโดยข้อบังคับของสภาในข้อบังคับข้อ ๑๐๘ คณะกรรมาธิการอาจเพิ่มเติมมาตราขึ้นใหม่ หรือตัดทอนหรือแก้ไขมาตราเดิมได้ แต่ต้องไม่ขัดกับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนั้น โดยอำนาจของคณะกรรมาธิการไม่มีสิทธิเพิ่มเติมครับ ในเรื่องหลักการของร่างพระราชบัญญัติ เพราะฉะนั้นถ้าคณะกรรมาธิการเห็นว่าร่างของฉบับนั้นหลักการดี ร่างฉบับนี้ดีแล้วกรรมาธิการ เอาทุกร่างมาแยกกันหมด หลักการที่สภารับไปก็จะเป็นหลักการที่นำไปปฏิบัติแล้วก็เป็น ปัญหาในเรื่องข้อบังคับทันที ผมเข้าใจว่าคณะกรรมาธิการไม่มีสิทธิที่จะไปแก้ไขเพิ่มเติม หลักการร่างของรัฐบาล ถ้าร่างของรัฐบาลไม่สมบูรณ์อย่างไรกรรมาธิการก็ไปว่าในเนื้อหา รายละเอียดเรียงรายมาตราไปที่ไม่ขัดกับหลักการเท่านั้นเอง กรรมาธิการไม่มีอำนาจนอกเหนือจากนั้นครับ เพราะฉะนั้นข้อสังเกตของคณะกรรมาธิการตรงนี้ เป็นข้อสังเกตที่ขัดต่อข้อบังคับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เนื่องจากกรรมาธิการได้ชี้แจงเรื่องนี้แล้ว แต่คุณวิทยาข้องใจอยู่ก็เป็นหน้าที่ของสมาชิกจะตัดสินใจว่าจะเอาหรือไม่เอาครับ ยังตั้งใจเชิญครับ

นายวิทยา แก้วภราดัย (นครศรีธรรมราช) : กราบเรียนท่านประธานครับ ผมคิดว่าในเรื่องส่วนข้อบังคับเป็นอำนาจของท่านประธานครับ อย่างน้อยท่านต้องวินิจฉัยเบื้องต้นว่า มันจะขัดข้อบังคับหรือเปล่าครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เมื่อกี้ถามผมหรือครับ

นายวิทยา แก้วภราดัย (นครศรีธรรมราช) : ครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมนึกว่าถามประธานคณะกรรมาธิการ ขอบคุณครับ ผมขออนุญาตชี้แจงนะครับ เมื่อมีสมาชิกข้องใจ ผมเข้าใจตรงกับประธาน คณะกรรมาธิการที่ได้ชี้แจงแล้ว ว่าเมื่อเรารวมกรพิจารณาแล้วก็รับหลักการร่วมกัน เราจะ สังเกตได้ว่าการพิจารณาในสภาถ้าเอากฎหมาย ๒ ฉบับมาพิจารณา ถ้าเมื่อใดเห็นชัดเจนว่า หลักการมันไม่ตรงกันจะพิจารณารวมกันสมาชิกจะต้องแย้งไว้ก่อนเลยว่ารวมไม่ได้ต้องแยก เพราะหลักการไม่เหมือนกัน โดยมากก็จะมีการดึงอย่างนี้ตลอด แต่เนื่องจากว่าเมื่อพิจารณา คราวที่แล้วสมาชิกเห็นพิจารณารวมกันก็แสดงว่าหลักการไปด้วยกันได้ เป็นหลักการเดียวกัน

หรือทำนองเดียวกัน เมื่อรับไปแล้วพอไปเอาฉบับนั้นมาใส่บ้างฉบับนี้มาใส่บ้าง อย่างที่ประธานคณะกรรมการฯชี้แจงแล้ว ผมว่าถูกต้องแล้วและไม่ขัดข้อบังคับหรือกณะครับ ขอชี้แจงตามนี้ นะครับ และผมคิดว่าถ้าคุณวิทยาจะชี้แจงเพิ่มเติมผมก็ยินดีเชิญครับ

นายวิทยา แก้วภราดัย (นครศรีธรรมราช) : ด้วยความเคารพท่านประธานครับ ในขั้นรับหลักการเรารับหลักการร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๓ ฉบับไปจริง แต่สภาเรามีมติเอาร่าง รัฐบาลเป็นหลัก เมื่อเอาร่างรัฐบาลเป็นหลักก็คือเอาหลักการของรัฐบาลเป็นหลักตั้งไว้ เมื่อ หลักการของรัฐบาลเป็นหลักตั้งไว้ ข้อบังคับไม่อนุญาตให้แก้ไขหลักการครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : นั้นเป็นความเข้าใจของคุณวิทยานะครับ เชิญนั่งได้ครับ ขอบคุณครับ ต่อไปนี่ผมจะขอมติที่ประชุม ขอเชิญสมาชิกที่อยู่นอกห้อง ประชุมเข้ามาใช้สิทธิครับ

(ประธานสภาผู้แทนราษฎรมีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ต่อไปผมจะขอมติที่ประชุมนี้ครับ ถ้าที่ประชุม เห็นด้วยกับข้อสังเกตของคณะกรรมการฯ ทางสภาก็จะได้ส่งไปให้คณะรัฐมนตรีเพื่อปฏิบัติ ตามหลักการนี้ต่อไป ตามเหตุผลในบันทึกของคณะกรรมการฯ ท่านสมาชิกผู้ใดเห็นว่า ควรรับข้อสังเกตของคณะกรรมการฯ ก็กดชองคำว่า เห็นด้วย ท่านผู้ใดเห็นว่าไม่ควรรับก็ กดชอง ไม่เห็นด้วย เชิญลงมติได้ครับ

(สมาชิกทำการเสียบบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เห็นว่าให้เวลาพอสมควรแล้ว ปิดการลงคะแนน ครับ ขอเชิญเจ้าหน้าที่รวมคะแนนครับ มติรับข้อสังเกต ๒๖๔ ไม่รับ ๖๐ งดออกเสียง ๕ ไม่ลงคะแนน ไม่มี เป็นอันว่าสภานี้มีมติเห็นชอบกับข้อสังเกตของ คณะกรรมการฯ ที่สภาจะได้ส่งให้คณะรัฐมนตรีดำเนินการต่อไป เป็นการจบการพิจารณา ร่างพระราชบัญญัติป้องกันยาเสพติด

สผ ๒๓/๒๕๔๔ (ส. นิติบัญญัติ)

สายชล ๒๔/๑

ต่อไปเป็นระเบียบวาระที่ ๔.๒ ร่างพระราชบัญญัติอนุญาตตุลาการ พ.ศ.
ซึ่งคณะกรรมการพิจารณาเสร็จแล้ว ขอขอบคุณคณะกรรมการป้องกันยาเสพติดด้วย

ขอเชิญคณะกรรมการเข้าประจำที่ครับ คณะกรรมาธิการร่างพระราชบัญญัติอนุญาโตตุลาการ พ.ศ. ซึ่งเป็นคณะกรรมการวิสามัญเชิญครับ (คณะกรรมการเข้าประจำที่)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เมื่อคณะกรรมการวิสามัญประจำที่พร้อมแล้วเชิญประธานคณะกรรมการมีอะไรจะแถลงไหมครับเชิญเลยครับ

นายเจริญ จรรย์โกมล (ประธานคณะกรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานสภาผู้แทนราษฎรที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ ตามที่ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๑ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๑๕ (สมัยสามัญทั่วไป) วันพุธที่ ๒๕ เมษายน ๒๕๔๔ ได้มีมติรับร่างพระราชบัญญัติอนุญาโตตุลาการ พ.ศ. ซึ่งคณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ และร่างพระราชบัญญัติอนุญาโตตุลาการ พ.ศ. ของท่านสุทัศน์ เงินหมื่น กับคณะเป็นผู้เสนอ และตั้งคณะกรรมการวิสามัญขึ้นมาคณะหนึ่งเพื่อพิจารณา กำหนดการแปรญัตติตามข้อบังคับ โดยถือว่าเอาร่างพระราชบัญญัติของคณะรัฐมนตรีเป็นหลักในการพิจารณานั้น บัดนี้ทางคณะกรรมการวิสามัญได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวเสร็จสิ้นแล้ว และได้ส่งร่างพระราชบัญญัตินี้ให้กับท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทุกท่าน ขอให้ท่านสมาชิกสภาผู้แทนทุกท่านได้โปรดพิจารณาในรายละเอียด และหากท่านใดมีข้อคิดเห็น ข้อเสนอแนะหรือคำถามประการใด กรรมาธิการวิสามัญพร้อมที่จะตอบคำถามและชี้แจงให้ทราบ ขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ต่อไปเป็นการพิจารณาเรียงตามมาตรา ขอเชิญเลขาธิการครับ

นางศิริลักษณ์ บันบัวรุ่งกิจ (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : ร่างพระราชบัญญัติอนุญาโตตุลาการ พ.ศ. ชื่อร่างพระราชบัญญัติ ไม่มีการแก้ไข คำปรารภ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑ มาตรา ๒ มาตรา ๓ มาตรา ๔ มาตรา ๕ มาตรา ๖ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๗ มีการแก้ไข มาตรา ๘ มาตรา ๙ มาตรา ๑๐ ไม่มีการแก้ไข หมวด ๑ สัญญาอนุญาโตตุลาการ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๑ มีการแก้ไข

มาตรา ๑๒ ไม่มีการแก้ไข มีกรรมวิธีการของสงวนความเห็น มาตรา ๑๓ ไม่มีการแก้ไข
มาตรา ๑๔ มีการแก้ไข มาตรา ๑๕ มีการแก้ไข มาตรา ๑๖ มีการแก้ไข -----

หมวด ๒ คณะอนุญาโตตุลาการ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๗ มาตรา ๑๘ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๑๙ มีการแก้ไข มาตรา ๒๐ มีการแก้ไข มาตรา ๒๑ มีการแก้ไข มาตรา ๒๒ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๒๓ มีการแก้ไข มีกรรมวิธีการของสงวนความเห็น

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้นายอุทัย พิมพ์ิโชน ประธาน

สภาผู้แทนราษฎร ได้ลงจากบัลลังก์ โดยมอบให้ นายบุญชง วิสสมหมาย รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง ปฏิบัติหน้าที่แทน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : เชิญครับ

นายวิศิษฎ์ วิศิษฎ์สรอรรถ (กรรมวิธีการ) : เรียนท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม วิศิษฎ์ วิศิษฎ์สรอรรถ กรรมวิธีการ ในร่างมาตรา ๒๓ นี้กระผมได้ขอสงวนความเห็นไว้ในประเด็นที่สำคัญว่า เนื่องจากบทบัญญัติในร่างมาตรา ๒๓ ที่คณะกรรมวิธีการได้แก้ไขนั้น เป็นเพียงบทบัญญัติที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับเรื่องบทยกเว้นความรับผิดชอบของอนุญาโตตุลาการ ในส่วนที่เป็นทางแพ่งเท่านั้น ซึ่งเมื่อได้พิจารณาโดยรอบคอบแล้วเห็นว่า บุคคลที่จะมาเป็นอนุญาโตตุลาการนั้นเป็นบุคคลที่มีความสำคัญมาก เนื่องจากว่าคำชี้ขาดของอนุญาโตตุลาการจะมีผลผูกพันคู่กรณี รวมทั้งเมื่อได้พิจารณาอีกครั้งหนึ่งแล้วก็พบว่า ในกรณีของอนุญาโตตุลาการซึ่งอาจจะมีการเข้าไปเป็นผู้สัญญาารวมอยู่ด้วย การที่จะมีบทบัญญัติที่กำหนดถึงเรื่องความรับผิดชอบของอนุญาโตตุลาการเป็นเรื่องที่เป็นความจำเป็นมาก ในกรณีที่ร่างที่คณะกรรมวิธีการได้มีการแก้ไขนั้นไม่มีบทบัญญัติที่กำหนดให้อนุญาโตตุลาการหรือผู้ที่ให้สินบนแก่อนุญาโตตุลาการต้องมีความรับผิดชอบในทางอาญา กระผมจึงขอสงวนความเห็นไว้ในประเด็นนี้ว่า จะขอให้สืบบทบัญญัติแก้ไขในร่างมาตรา ๒๓ ดังถ้อยคำที่ปรากฏอยู่ในรายงานของคณะกรรมวิธีการว่า ให้อนุญาโตตุลาการต้องรับผิดชอบในทางอาญาในกรณีที่ได้มีการเรียกรับหรือยอมรับทรัพย์สินประโยชน์อื่นใด และมีโทษตามที่ปรากฏอยู่ในรายงานของคณะกรรมวิธีการ นอกจากนี้ในกรณีที่มีผู้ใดให้สินบนหรือให้ประโยชน์แก่อนุญาโตตุลาการ ก็จะต้องมีโทษเช่นเดียวกันด้วย จึงได้สงวนความเห็นไว้ดังปรากฏอยู่ในร่างของกรรมวิธีการ สำหรับข้อความที่ได้สงวนไว้ในวรรคหนึ่งนั้นกระผมไม่ติดใจแล้วครับ ยังคงติดใจขอเพิ่ม

ข้อความดังต่อไปนี้ เป็นข้อความในวรรคสองและวรรคสามกล่าวคือ ผู้ใดเป็นอนุญาติตตุลาการ เรียก รับ หรือยอมจะรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดสำหรับตนเองหรือผู้อื่นโดยมิชอบ เพื่อกระทำการหรือไม่กระทำการอย่างใดในหน้าที่ ขออนุญาตแก้คำว่า ตำแหน่ง ตรงนี้เป็นหน้าที่ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ วรรคสาม ผู้ใดให้ ขอให้ หรือรับว่าจะให้ทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดแก่อนุญาติตตุลาการ เพื่อจงใจให้กระทำการ ไม่กระทำการหรือประวิงการกระทำการโดยมิชอบด้วยหน้าที่ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ ซึ่งได้มีการวิเคราะห์เปรียบเทียบกับกฎหมายในหลายประเทศด้วยนะครับ ก็มีบทบัญญัติในเรื่องนี้ ยืนยันว่า อนุญาติตตุลาการสามารถที่จะต้องรับผิดชอบในทางอาญาได้ในกฎหมายหลายประเทศ ด้วยครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : เติญคุณพิระพันธ์ครับ

นายพิระพันธ์ สาลีสวัสดิ์วิภาค (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ผม พิศานพิระพันธ์ สาลีสวัสดิ์วิภาค กรุงเทพมหานคร ประชาธิปัตย์ ผมเป็นกรรมาธิการเสียงข้างน้อย เช่นเดียวกับท่านวิเศษ ขอบก๊วยที่เอ่ยนาม ในกรรมาธิการชุดนี้ แต่ว่าขอใช้สิทธิอภิปราย ในส่วนนี้ให้ท่านประธานได้ทราบถึงประเด็นที่ผมได้ลงวนคำแปรญัตติไว้ กราบเรียน ท่านประธานที่เคารพครับว่า กฎหมายฉบับนี้ที่เรากำลังจะผ่านสภาในวาระ ๒ วาระ ๓ ในวันนี้ เป็นกฎหมายเกี่ยวกับเรื่องของอนุญาติตตุลาการซึ่งจะมาทำหน้าที่เหมือนกับศาล เพียงแต่ว่า จะมาแบ่งเบาภาระของศาลให้น้อยลง ประเด็นที่จะเกิดขึ้นส่วนใหญ่ก็จะเป็นประเด็นที่เกิดขึ้น จากการโต้แย้งกันในสัญญาต่าง ๆ เมื่อมีประเด็นโต้แย้งกันในสัญญา แทนที่จะต้องไปฟ้องร้อง กันถึงศาลก็สร้างระบบอนุญาติตตุลาการขึ้นมาเพื่อให้ประเด็นพิพาทเล็ก ๆ น้อย ๆ นั้นสามารถ ยุติไปได้โดยเร็ว ไม่ต้องไปเสียเวลาในชั้นศาลเป็นเดือนเป็นปี ก็จะทำให้ได้ประโยชน์ทั้ง ๒ ฝ่าย เพราะฉะนั้นท่านประธานจะเห็นว่า ในส่วนของอนุญาติตตุลาการนี้ก็เข้ามาทำหน้าที่เหมือน ผู้พิพากษาในทางคดีที่เกิดขึ้นนั่นเอง ต่างกันตรงที่ว่าไม่ได้มีอำนาจเต็มที่ในเรื่องของการ พิพากษา และไม่ได้มีกฎหมายอื่นรองรับอำนาจไว้เหมือนผู้พิพากษา -----

เพียงแต่ว่าคำชี้ขาดของอนุญาโตตุลาการนั้นจะมีผลบังคับเป็นเด็ดขาดในระหว่างคู่สัญญา
 เหนือสัญญาที่พูดถึงนี้ ไม่ได้เขียนเอาไว้ว่าเป็นสัญญาอะไร สัญญารูปแบบไหน
 วงเงินในสัญญาเท่าไร นั่นก็คือว่าสัญญาทั้งหมดที่เข้าเงื่อนไขของกฎหมายฉบับนี้
 สามารถมีการตั้งอนุญาโตตุลาการได้ ซึ่งรวมไปถึงสัญญาระหว่างรัฐกับเอกชน
 ซึ่งอาจจะต้องมีกรณีพิพาทกันเกิดขึ้น วงเงินในสัญญา ก็อาจจะมีตั้งน้อยไปจนถึงมาก
 มากตรงนี้ก็อาจจะเป็นแค่หลักแสนหลักล้านไปจนถึง ๑๐ ล้านบาท ๑๐๐ ล้านบาท
 ๑,๐๐๐ ล้านบาท ๑๐,๐๐๐ ล้านบาท ท่านประธานก็จะเริ่มเห็นว่า อำนาจชี้ขาด
 ของอนุญาโตตุลาการ ตรงนี้ถึงแม้ว่าอำนาจเต็มทีจริง ๆ จะไม่เหมือนกับศาล แต่ผล
 ภาระหน้าที่และคำชี้ขาดไม่ได้แตกต่างกันเลย ตรงกันข้ามอาจจะมีส่วนในเรื่องของการ
 ชี้ขาดที่กระทบผลประโยชน์เป็น ๑,๐๐๐ ล้านบาท ๑๐,๐๐๐ ล้านบาท รวมไปถึง
 ส่วนได้เสียของรัฐ ซึ่งก็คือส่วนได้เสียของประชาชนโดยรวมนั้นด้วย ตรงนี้แหละครับ
 คือสิ่งที่สำคัญ เพราะว่ามันวันนี้ท่านประธานครับ ไม่มีใครที่จะมารับรองรับประกัน
 ได้ว่า บุคคลที่จะมาเป็นอนุญาโตตุลาการนั้น แต่ละคนเชื่อถือได้ ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์
 ในความบริสุทธิ์ ในความสุจริต ที่มาของอนุญาโตตุลาการในกฎหมายฉบับนี้มี ๓ คน
 โดยให้ฝ่ายที่เป็นผู้พิพาทกันเลือกมาฝ่ายละ ๑ คน ท่านประธานจะเห็นว่า ๒ ใน ๓
 มาจากฝ่ายที่มีส่วนได้เสียกันแล้ว ส่วนคนอีกคนหนึ่งเป็นคนที่ ๓ ก็ให้คนที่ทั้ง ๒ ฝ่าย
 เลือกมา พร้อมในกันเลือกมา มี ๓ คน ผลก็คือว่าถ้าเสียงข้างมากชี้ไปอย่างไรผลก็เป็น
 อย่างนั้น คนที่เราเลือกไปเมื่อไปถึงตรงนั้นอาจจะชี้ตรงข้ามเราก็ได้ คนที่อยู่ฝั่งตรงข้าม
 เราที่ฝ่ายคู่กรณีเลือกเข้ามาตอนท้ายอาจจะชี้เข้าข้างเราก็ได้ ส่วนคนกลางซึ่งเราทั้ง
 ๒ ฝ่ายเลือกมา จะชี้เข้าข้างใครก็ได้ สิ่งเหล่านี้ไม่ได้เป็นปัญหา เป็นอำนาจหน้าที่
 แต่ประเด็นอยู่ที่ว่า ถ้าการชี้ไม่ได้เข้าข้างเราหรือเข้าข้างเรา นั่นไม่ได้เป็นไปโดยสุจริต
 บริสุทธิ์ใจ แต่เป็นไปโดยใช้อำนาจหน้าที่ไม่ชอบกิติหรือไปเรียกรับสินบนผลประโยชน์
 ท่านประธานครับ ท่านประธานคิดว่าผลจะเป็นอย่างไร ท่านประธานคิดว่าคนที่เข้ามา

ทำหน้าที่ตรงนี้แล้วเรียกผลประโยชน์สินบน เขาควรจะมีผลตามมาประการใด สำหรับผมท่านประธานครับ ผมคิดว่าบุคคลที่ทำหน้าที่เป็นน้อง ๆ ศาล น้อง ๆ ตุลาการ หากไปเรียกรับสินบนทุจริตในหน้าที่ คนเหล่านี้สมควรที่ต้องได้รับโทษ จำคุกเป็นอย่างน้อย นอกเหนือจากโทษทางแพ่ง ซึ่งโทษทางแพ่งนั้นสามารถดำเนินการได้อยู่แล้ว ประเด็นก็คือว่าโทษทางอาญาจะดำเนินการอย่างไร เพราะว่า ในกระบวนการลงโทษบุคคลในทางอาญานั้น ถ้าเป็นบุคคลธรรมดากฎหมายต้องเขียนไว้ แต่ถ้าหากว่าเป็นเจ้าหน้าที่ เป็นเจ้าพนักงานของรัฐ เขียนไว้สั้น ๆ ว่าเป็นเจ้าพนักงานของรัฐก็จะมีโทษเกี่ยวโยงไปในกฎหมายอาญาอยู่แล้ว โดยไม่ต้องเขียนอะไรมาก เมื่อมาดูร่างของรัฐบาลที่เสนอเข้ามา ท่านประธานจะเห็นว่าใช้คำว่าไม่ต้องรับผิดในตำแหน่งหน้าที่ เว้นแต่กระทำการโดยทุจริต ในชั้นนี้เมื่อมาถึงประเด็นตรงมาตรา ๒๓ ตรงนี้ครับ ก็ได้มีการอภิปรายกันในกรรมาธิการ ผมในฐานะกรรมาธิการผู้หนึ่ง ท่านประธานครับ ผมก็บอกว่า ผมเห็นด้วยกับร่างของรัฐบาล ที่ว่าถ้าหากกระทำโดยทุจริตต้องมีโทษ ต้องรับผิด ปัญหาก็คือว่า จะให้รับผิดรับโทษกันอย่างไร ในเมื่อบุคคลที่มาทำหน้าที่รัฐบาลเขียนมาในมาตรา ๒๓ ว่าต้องรับโทษ ถ้าทำโดยทุจริตนั้น เขาเป็นคนธรรมดา -----

เป็น นาย ก นาย ข เป็นบุคคลธรรมดา ถ้าหากจะให้รับโทษทางอาญาอย่างนี้ เขาต้องมีสถานะเป็นเจ้าของพนักงาน โดยนัยของนักกฎหมายที่อ่านคำว่า โดยทุจริต ในร่างรัฐบาลกฎหมายใช้คำว่า โดยทุจริต^๑ ใจตี้อาญา ท่านประธานครับ ไม่ได้ใช้ในคดีแพ่ง เมื่ออ่านก็เข้าใจอยู่แล้วว่ารัฐบาลก็เจตนาบริสุทธิ์ เจตนาดีอยู่แล้วว่าคนที่มาตำแหน่งนี้โดยทำหน้าที่นี้ทุจริตต้องมีโทษ ปัญหาคือโทษนี้อยู่ที่ไหน เมื่อในกฎหมายนี้เองไม่ได้เขียนจะไปใช้กฎหมายอาญาก็ไม่ได้เพราะเขาไม่ได้เป็นเจ้าของพนักงาน ก็มีทางเดียวก็ต้องเขียนให้เขาเป็นเจ้าของพนักงานด้วย ตรงนี้ก็จึงเกิดความโต้แย้งขึ้นมาครับท่านประธาน เพราะว่าฝ่ายผู้ร่างซึ่งผมไม่อยากจะใช้คำว่า รัฐบาล เพราะรัฐบาลไม่ได้ร่าง ฝ่ายผู้ร่างก็อ้างว่าไม่ได้ เหตุที่ไม่ได้เพราะว่าตรงนี้เป็นเรื่องของเอกชน เมื่อเอกชนหรือว่าคู่สัญญาเขาเลือกกันมาแล้ว ก็ต้องปล่อยไปตามเขา ถ้าหากว่าไม่มีโทษขั้นรุนแรงจะหาคนมาเป็นอนุญาติตตุลาการไม่ได้ ผมก็เข้าใจครับว่าถ้าใช้คำว่า เจ้าของพนักงาน นอกจากจะมีโทษในเรื่องของเรียกรับสินบนหรืออะไรแล้วแต่ มันจะขยายไปอีกใหญ่โตในกฎหมายอาญา ผมก็เลยต้องรองว่า ผมเข้าใจ เขาเป็นว่าอันที่รับไม่ได้กันจริง ๆ ก็คือกรณีเรียกรับสินบน เหมือนที่ท่านกรรมาธิการวิเศษวุฒเมื่อสักครู่นี้ ผมคิดว่าท่านประธานครับอะไรก็ยอมได้ แต่ถ้าทำหน้าที่แล้วเรียกรับสินบน แล้วไม่มีความผิดผมยอมไม่ได้ครับถึงแม้ท่านกรรมาธิการเสียงส่วนใหญ่ ในขณะนั้นจะเห็นว่าจะทำให้หาคนมาเป็นไม่ได้ ผมก็ยังมีความคิดว่าถ้าเราหาคนมาเป็นไม่ได้เพราะคนเหล่านั้นจะทุจริตประพฤติมิชอบเราอย่าหามาจะดีกว่าครับ ถ้าเราหามา แต่เราไม่มั่นใจว่าเขาจะทุจริตประพฤติมิชอบจะมีอนุญาติตตุลาการไปทำอะไรท่านประธาน ประเด็นก็เกิดขึ้นว่าในต่างประเทศเขาทำกันอย่างไร เพราะส่วนหนึ่งที่เราต้องการทำให้กฎหมายนี้ขึ้นมาในครั้งนี้ ไม่ใช่เราไม่มีมืออยู่แล้วเรามารับแก้กฎหมายเดิมให้เป็นสากลมากขึ้น ต่างประเทศมีทั้งให้รับโทษและไม่ต้องรับโทษ ก็แปลว่าในต่างประเทศเองเขาก็ยึดหลักที่ว่าอนุญาติตตุลาการแม้จะเป็นเอกชนให้เขียนโทษให้ได้ถ้าคุณทุจริตหรือคุณไปเรียกรับสินบน ปัญหาก็คือว่าประเทศไทยจะเลือกแบบรับโทษหรือให้เขาเรียกรับสินบนได้ ถ้าพิสูจน์ได้ก็ไม่รับโทษทางอาญา ผมเห็นว่าสำหรับประเทศไทยนี้ควรจะมีโทษ ผมเรียนท่านประธานแล้วว่ากฎหมายฉบับนี้ไม่ได้ใช้เฉพาะเอกชน ๒ คน ใช้กับสัญญาของรัฐด้วย ได้เสียกันเป็น

4

4

พันล้าน หมื่นล้าน ก็อาจเป็นไปได้ สัญญาทางด่วน เป็นต้น ผมคิดว่าผลประโยชน์ที่เราเห็นอยู่นั้น มันล่อใจ ล่อแหลม ผมคิดว่าสิ่งเหล่านี้ถ้าหากว่าคนที่บริสุทธิ์ใจ พร้อมทั้งจะเข้ามาทำหน้าที่ที่เชื่อมั่นใจตนเอง เหมือนกับพวกเราทุกคนที่อยู่ตรงนี้ เรามีโทษทางอาญาเป็นคดีอาญานักการเมือง ถ้าเรากลัวว่าเราจะทุจริตไม่มีใครมาเป็น ส.ส. ละครับ เพราะกลัวขึ้นศาลคดีอาญานักการเมืองศาลเดียวเลย เหมือนศาลเนติกรรมการเลย แต่เพราะเรามั่นใจครับว่าเราสุจริต เราไม่ได้มาเป็น ส.ส. เพื่อจะมากอบโกยผลประโยชน์ เราไม่ได้กลัวศาลคดีอาญานักการเมือง และถ้าเป็นเช่นนั้นคนที่ทำหน้าที่เป็นอนุญาโตตุลาการ ถ้ากลัวตั้งแต่ต้น กลัวจะหามาเป็นไม่ได้ตั้งแต่ต้นเพราะกลัวจะติดคุก เพราะเรียกกับสินบน ท่านประธานจะหามาทำไม ยังไม่ทันเป็น กลัวแล้ว ก็แสดงว่าตัวเขาเองยังไม่มั่นใจตัวเขาด้วยซ้ำไป ว่าเมื่อมาทำหน้าที่อนุญาโตตุลาการแล้ว จะมั่นใจว่าตัวเองจะทำหน้าที่อย่างซื่อสัตย์สุจริตหรือไม่ ถ้าซื่อสัตย์สุจริตไม่ต้องกลัวฟ้องครับ หลักฐานมันพิสูจน์กันได้ แต่ยังไม่ทันเป็น กลัว กลัวว่าหากคนเป็นไม่ได้ ถ้าหากว่ามีโทษฐานเรียกกับสินบนและติดคุก อย่างไรก็ตามท่านประธานครับ กรรมวิธีการเสี่ยงส่วนใหญ่ก็บอกว่าคำว่า ทุจริต นี้เขียนมาผิด เพราะที่ทุจริตนี้จริง ๆ แล้วเจตนาให้ใช้ทางแพ่ง ผมก็บอกว่าทุจริตใช้อาญาก็เลยไปแก้ นี่คือเหตุที่ไปแก้ ดัดทุจริตทิ้ง บอกว่าไปรับผิดชอบทางแพ่งเท่านั้น ท่านประธานที่เคารพครับ ใครเขาก็รู้ ทางแพ่งไม่ต้องเขียนก็ผิด มีกฎหมายอื่นกำกับไว้เยอะ ไม่ต้องเขียนในมาตรานี้ก็ผิดทางแพ่งอยู่แล้ว ไปประมาณเส้นเล่อ ไปจงใจกระทำต่อใครเขา ไม่ว่าจะอนุญาโตหรือไม่เป็นอนุญาโต มันมีกฎหมายอยู่แล้วท่านประธาน ถ้าหากว่าเป็นอย่างนั้นจริงผมคิดว่าผู้ร่างไม่ต้องร่างมาตรา ๒๓ มากก็ได้ตั้งแต่ต้น -----

ท่านประธานที่เคารพครับ ด้วยเหตุนี้ผมจึงคิดว่าถึงแม้จะเป็นเสียงข้างน้อย
ในกรรมาธิการ ผมก็ยอมไม่ได้ ผมยอมไม่ได้ที่จะเห็นว่าท่านเป็นอนุญาโตตุลาการ
ไม่ได้ เพราะกลัวว่าถ้ามีโทษทุจริตรับสินบน เรียกสินบนติดคุกหากคนเป็นไม่ได้ ผมเชื่อ
ครับว่าในประเทศไทยยังมีคนพร้อมที่จะมาเป็นอนุญาโตตุลาการ ถึงแม้เราจะเขียนว่า
มีโทษถ้าคุณไปเรียกรับสินบน เพราะคนเหล่านั้นเขามั่นใจครับว่าเขามาเป็นและเขา
ไม่เรียกรับสินบน ผมจึงกราบเรียนท่านประธานมาในเบื้องต้นด้วยความเคารพว่า
ผมมีเหตุผลที่ต้องสงวนตรงนี้ได้ และผมก็มั่นใจว่าท่านประธานคณะกรรมการกิติ
ท่านกรรมาธิการเองก็ดี ก็รู้สึกเหมือนผมนั่นแหละครับว่าเป็นท่าน ท่านก็กล้าเป็นครับ
ถึงแม้จะเขียนไว้ให้ติดคุก เพราะท่านมั่นใจในตัวท่านเหมือนกันว่าท่านไม่ทุจริต
ไม่เรียก ไม่รับสินบน ขอขอบคุณครับท่านประธาน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธาน
สภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ท่านสมาชิกครับ ผมอยากจะเรียนถามทาง
คณะกรรมการ ในกรณีมาตรา ๒๓ ซึ่งกรรมาธิการเสียงข้างน้อย คือ คุณวิศิษฎ์
ได้ของสงวนเอาไว้ ไม่ว่าจะป็นวรรคสอง วรรคสาม และในท้ายในวรรคสองให้แก่
คำว่า ตำแหน่ง เป็น หน้าที่ ไม่ทราบคณะกรรมการจะเห็นด้วยหรือเปล่า เชิญครับ

นางธราทิพย์ จงจักรพันธ์ (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธาน
และท่านสมาชิกสภาที่เคารพ ดิฉัน ธราทิพย์ จงจักรพันธ์ ในฐานะกรรมาธิการ
ขอเรียนชี้แจงให้ท่านผู้มีเกียรติทั้งหลายทราบดังนี้ ในส่วนบทบัญญัติเกี่ยวกับ
ความรับผิดชอบทางอาญาของอนุญาโตตุลาการนั้น ร่างกฎหมายที่รัฐบาลได้เสนอต่อ
รัฐสภา ไม่ได้มีบทบัญญัติในส่วนนี้ไว้ เนื่องจากในขั้นร่างกฎหมายนั้นมีความเห็น
กันว่าโดยพื้นฐานของเรื่องอนุญาโตตุลาการนั้นเป็นเรื่องระหว่างเอกชนกับเอกชน
เป็นความสมัครใจของเอกชนด้วยกันเองที่จะทำสัญญากัน ตกลงให้ระงับข้อพิพาท
ที่เกิดขึ้น โดยบุคคลที่สามซึ่งเขาสมัครใจที่จะเลือกขึ้นมา โดยไม่ใช้กระบวนการ
ทางศาลซึ่งเป็นกระบวนการระงับข้อพิพาทที่จัดให้โดยรัฐตามปกติ ดังนั้น
เมื่ออนุญาโตตุลาการเป็นเรื่องของเอกชนแล้ว การตรวจสอบอนุญาโตตุลาการคู่กรณี

สามารถทำได้ยู่ตลอดเวลา ในขณะที่อยู่ในระหว่างกระบวนการอนุญาตตุลาการ กล่าวคือหากคู่กรณีเห็นว่าอนุญาตตุลาการกระทำโดยมิชอบ หรือมีแนวโน้มที่จะกระทำโดยไม่สุจริต คู่กรณีสามารถถอนอนุญาตตุลาการที่ตัวเองได้ตั้งขึ้นมา หรืออนุญาตตุลาการอีกฝ่ายหนึ่งได้ หลังจากทีอนุญาตตุลาการได้ทำการพิจารณาและชี้ขาดข้อพิพาทแล้ว ศาลก็จะเป็นผู้ตรวจสอบอนุญาตตุลาการได้ โดยหากมีข้อโต้แย้งว่าอนุญาตตุลาการกระทำโดยทุจริตหรือกระทำโดยมิชอบ ศาลก็มีอำนาจที่จะปฏิเสธไม่บังคับตามคำชี้ขาดของอนุญาตตุลาการหรือเพิกถอนคำชี้ขาดของอนุญาตตุลาการได้ ซึ่งอันนี้เป็นกระบวนการที่มีอยู่ในร่างพระราชบัญญัติอนุญาตตุลาการ ซึ่งได้เสนอต่อรัฐสภา และที่ท่านทั้งหลายคงจะได้เห็นในรายละเอียดแล้วนะคะ นอกจากนี้หลักการของเรื่องอนุญาตตุลาการแล้ว หากมองในแง่สภาพความเป็นจริงเกี่ยวกับเรื่องอนุญาตตุลาการที่เกิดขึ้นในบ้านเรา ในขณะนี้ จะเห็นได้ว่าเรื่องอนุญาตตุลาการยังเป็นเรื่องใหม่ และยังเป็นเรื่องที่ต้องได้รับการส่งเสริมและพัฒนาอีกมาก -----

ดังนั้น การกำหนดความรับผิดในทางอาญาของอนุญาโตตุลาการเหมือนในต่างประเทศ ซึ่งสภาพของเขาแตกต่างจากเราที่อนุญาโตตุลาการเป็นวิชาชีพโดยเฉพาะ แล้วมีการทำวิชาชีพในเรื่องอนุญาโตตุลาการอย่างเป็นทางการจะเป็นกิจจะลักษณะ จึงอาจจะยังไม่เหมาะสม ดังนั้น ในร่างกฎหมายที่เสนอต่อรัฐสภา จึงได้กำหนดกรอบความรับผิดของอนุญาโตตุลาการไว้เฉพาะในเรื่องทางแพ่ง แม้จะใช้คำว่า โดยทุจริต ดังที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติท่านได้กราบเรียนไปแล้วก็ตาม แต่เหตุผลที่ใช้คำว่า โดยทุจริต ในมาตรานี้ก็เพื่อแสดงให้เห็นว่า อนุญาโตตุลาการจะต้องรับผิดในกรณีที่เป็นการแสวงหาประโยชน์ที่มีควรได้โดยชอบ ด้วยกฎหมายสำหรับตนเอง หรือผู้อื่น ซึ่งคำนิยามศัพท์คำนี้เป็นคำที่มีใช้อยู่ในประมวลกฎหมายอาญา แต่อย่างไรก็ตามในชั้นการพิจารณาของกรรมาธิการ กรรมาธิการก็เห็นว่าเนื่องจากอนุญาโตตุลาการจะไม่ต้องรับผิดในทางอาญา ดังนั้นในทางแพ่งจึงควรขยายขอบเขตความรับผิดให้กว้างขวางขึ้น คือให้รับผิดในกรณีที่ทำโดยจงใจ ทำให้ผู้อื่นได้รับความเสียหาย หรือกรณีที่ประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง คือมิได้ใช้ความระมัดระวังเอาเสียเลย ถ้าระมัดระวังเพียงเล็กน้อยความเสียหายก็จะไม่เกิดขึ้น ดังนั้นในร่างที่ผ่านการพิจารณาของกรรมาธิการ กรรมาธิการเสียงข้างมากจึงได้มีมติให้แก้ไขจากคำว่า การกระทำ โดยทุจริต เป็นกรณีที่กระทำโดยจงใจ หรือประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง ทำให้ผู้อื่นได้รับความเสียหายเป็นกรณีที่อนุญาโตตุลาการจะต้องรับผิดชอบ ขอขอบพระคุณค่ะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : คุณที่ระพันธุ์ยังติดใจอยู่ใช่ไหมครับ ถ้าอย่างนั้นเชิญครับ

นายพิระพันธุ์ สาสีรัฐวิภาค (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ผม พิระพันธุ์ สาสีรัฐวิภาค ตามที่กรรมาธิการได้ชี้แจง ท่านกรรมาธิการก็ชี้แจงว่าเรื่องนี้ศาลได้พิจารณาได้ ผลมันไม่ใช่ที่ศาลพิจารณาคำชี้ขาดนั้นใช้ได้หรือไม่ ประเด็นก็คือว่า ถ้าศาลพบว่าบุคคลคนนั้นทุจริตเรียกรับสินบน ท่านประธานคิดว่าคนเหล่านี้ควรจะปล่อยออกมาเดินลอยนวลหรือว่าควรต้องรับโทษ แน่นนอนครับคำชี้ขาดไม่ควรได้มีผลบังคับอยู่แล้ว ประเด็นของผมไม่ได้อยู่ที่ว่า คำชี้ขาดควรจะมีผลบังคับหรือไม่ ผมกำลังจะบอกว่า คนที่ได้รับอำนาจไปชี้ขาดแล้วก็ไปเรียกรับผลประโยชน์ควรจะมีบทลงโทษทางอาญาหรือไม่

ท่านประธานที่เคารพครับ ท่านบอกว่าเรื่องนี้ต้องค่อย ๆ พัฒนาเพราะเป็นเรื่องใหม่ ไม่จริง
สำนักงานอนุญาโตตุลาการได้จัดตั้งขึ้นในกระทรวงยุติธรรมมาตั้งแต่ก่อนผมจะลาออก
ตั้งแต่ปี ๒๕๓๑ - ๒๕๓๒ ถ้ามาจนบัดนี้ ๑๐ ปีเศษท่านยังพัฒนาไม่ไปถึงไหนก็ควรจะให้เลิก
สำนักงานอนุญาโตตุลาการของกระทรวงยุติธรรมได้แล้ว ๑๐ กว่าปีที่สำนักงาน
อนุญาโตตุลาการทำหน้าที่นี้มา ถ้าจนบัดนี้พัฒนาไม่เป็น ไม่ควรได้รับงบประมาณด้วยซ้ำไป
ตอนที่ออกกฎหมาย ตอนที่จัดตั้งสำนักงานอนุญาโตตุลาการก็อ้างแบบนี้ พอมาวันนี้
บอกว่ายังไม่อยู่ ท่านประธานครับ ถ้าเป็นคนอีกไม่กี่ปีก็ได้บัตรประชาชนแล้ว ยังจะให้อยู่
ก็แปลว่าปัญญาอ่อน เพราะโตแต่ตัวสมองไม่พัฒนาท่านประธานคิดว่าเราควรที่จะปล่อยให้
ไม่พัฒนาอยู่อย่างนี้หรือ แล้วท่านประธานเชื่อจริง ๆ หรือครับว่าเป็นเรื่องใหม่สำหรับ
ประเทศไทย เพราะฉะนั้นในความเป็นจริงแล้วระบบอนุญาโตของประเทศไทยได้รับการ
พัฒนา แล้วมีการตั้งสำนักงาน มีกฎหมายรองรับ มีมาจนถึงวันนี้ ส่งคนไปดูงานเมืองนอก
ก็แปลว่าล้มเหลว เปลืองเงินงบประมาณ เปลืองเงินหลวงเปลืองเงินแผ่นดิน ขอไปทำไม
แล้วไม่รู้จักเอาความรู้มาพัฒนา ผมคิดว่าที่ท่านยกเหตุผลมานั้นไร้สำนึกโดยสิ้นเชิง
กราบเรียนท่านประธานต่อไปครับว่า คำว่า โดยทุจริต ท่านก็บอกเองว่าเป็นคำในกฎหมาย
อาญา เป็นคำที่หมายถึงแสวงหาประโยชน์อันมิชอบ ก็ถ้ารู้เช่นนั้นไม่ยากให้เป็นความผิด
อย่างนั้น ยกร่างมาได้อย่างไร เมื่อมายกร่างอย่างนั้นให้คนเขาเข้าใจกันครับว่า คำว่า ทุจริต
คือทางอาญาก็เหมือนที่ท่านหมายถึง แต่พอมาพิจารณากฎหมายท่านบอกว่าไม่ใช่
ผมไม่เข้าใจครับ วันนี้ท่านเป็นผู้พิพากษา ในอดีตท่านเป็นนักเขียนกฎหมาย ท่านเป็น
เนติบัณฑิตไทย วันนี้ท่านทำหน้าที่เป็นเสาหลักความยุติธรรมของประเทศ เขาสอนให้ท่าน
รู้จักแยกแยะว่าอะไรคืออาญา อะไรคือแพ่ง ถ้าท่านรู้โดยสำนึกคำว่า โดยทุจริต มันเป็นคำ
ทางอาญา แล้วท่านมาอธิบายว่าเจตนาให้รับผิดทางแพ่ง ถ้าเป็นอย่างนั้นจริงท่านไป
แก้คำทำไม -----

ก็ถ้ามันเป็นอย่งนั้นอยู่แล้วก็ไม่ควรจะต้องแก้เลยทั้งสิ้น ไม่สมควรที่จะต้องไปแก้เป็นว่าให้ม่รับผิดทางแพ่งเมื่อจงใจหรือประมาทเลินเล่อ ก็ในเมื่อท่านมีเจตนาอย่งนั้น ก็อธิบายสิครับ อธิบายให้วงการนักกฎหมายเขารู้ว่าวันนี้ความคิดของตุลาการบางท่าน คำว่า ทุจริต มันใช้ในทางแพ่งได้ ถึงแม้ว่าท่านประธานจะไม่ใช่นักกฎหมาย ผมม่ใจครับว่าท่านอยู่ในกระบวนการออกกฎหมายมานาน ท่านก็คงจะรู้ดีว่าคำเหล่านี้มันคืออะไร สิ่งที่ผมพยายามอธิบายให้สภาแห่งนี้ทราบก็คือว่า

ประการที่ ๑ ผมสนับสนุนนโยบายต่อสู้กับการทุจริตคอร์ปชั่นของรัฐบาล เพราะเป็นสิ่งที่ปอนทำลายประเทศชาติ การสู้กับการทุจริตคอร์ปชั่นมันไม่ใช่ไล่จับ บ้องกันท่านประธาน ถ้าหากว่าเราไม่ทำให้คนที่คิดอย่งที่ทางกฎหมายท่านคงรู้คำว่า เถยจิตเป็นใจ ได้รู้ว่าถ้าเทยเจตเป็นใจของท่านออกมาเมื่อไรมีโทษถึงจำคุก ท่านคิดว่าคนจะกลัวไหม แล้วผมถามท่านประธานว่าถ้าหากว่าคนที่ เป็นอนุญาตตุลาการ แล้วไปประพฤติมิชอบเรียก รับสินบน ท่านบอกว่าวันนี้ยังไม่ควรให้ต้องมีโทษทางอาญา ติดคุก ยังต้องพัฒนาอีกมาก พัฒนาอะไรครับ พัฒนาจิตใจหรือครับท่านประธาน หรือว่าพัฒนาอะไร เรื่องของจำคุกเพราะทุจริตประพฤติมิชอบบอกว่ายังต้องพัฒนาอีกมาก ถ้าหากว่าหากคนเป็นม่ได้ก็เอาคนที่สำนักงานที่ท่านบมเพาะเลี้ยงกันมาสิบกกว่าปีมาแล้วเป็น สิครับ ท่านประธานไปขอดูรายละเอียดว่าไปดูงานกันมาก็ครั้งแล้วในต่างประเทศ บุคลากร ของสำนักงานอนุญาตตุลาการผมเข้าใจว่ายังอยู่กับกระทรวงยุติธรรม มีความรู้ มีความสามารถ ถ้าเป็นพีเลี้ยงสร้างระบบนี้ม่ได้ บ้องกันคนทุจริตประพฤติมิชอบม่ได้ หากคนที่มีความบริสุทธิ์ใจมาเป็นอนุญาตตุลาการม่ได้ นั่นคือความล้มเหลวของสำนักงาน โดยสิ้นเชิง เพราะฉะนั้นท่านประธานครับ ผมกราบเรียนว่าสิ่งที่ท่านลุกขึ้นมาชี้แจงนั้น ผมรับม่ได้ และเห็นด้วยม่ได้ครับ เพราะม่เป็นความจริง ผมยังยืนยันครับท่านประธาน ว่าคนที่จะมาทำหน้าที่ เป็นอนุญาตตุลาการนั้นชี้ขาดคนในทางสัญญา ซึ่งเป็นชี้ตายได้ ถึงแม้ว่าม่ได้มีโทษประหาร และถ้าเป็นอย่งนั้นท่านประธานครับ วันนี้คนที่ เป็น ผู้พิพากษาแท้ ๆ โดยอาชีพย้งมีโทษกำกับครับ มีโทษกำกับว่าถ้าไปทำแบบนี้ เรียกรับสินบน ติดคุก ถ้าหากว่าท่านสามารถทำระบบอย่งนี้ก็ต้องไปแก้กฎหมายสิครับ เพราะว่าศาลสูง ก็สามารถพิจารณาคำพิพากษาศาลต้นได้เหมือนกัน ม่รับคำชี้ขาดศาลต้นได้เช่นเดียวกัน

อย่างนั้นจะมีโทษสำหรับผู้พิพากษาทำไม ในเมื่อใช้ระบบเดียวกันได้ ในการพัฒนาคน ก็เช่นเดียวกันครับท่านประธาน ถามว่าการพัฒนาคนนั้นมันจะไม่ได้หรือถ้าเขาจะมีโทษ จำคุกถ้าเรียกปรับสินบน ผมจึงอยากจะทราบเรียนท่านประธานครับว่าผมยังรับไม่ได้ ขอบคุณท่านประธานครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธาน
สภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : กรรมการกฤษฎีกา ยืนยันนะครับ เชิญประธานครับ

นายเจริญ จรรย์โกมล (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธาน
ที่เคารพ กระผม เจริญ จรรย์โกมล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจากจังหวัดชัยภูมิ
ในฐานะประธานคณะกรรมการ ก่อตั้งนั้นต้องขอทราบเรียนท่านประธาน
และเพื่อนสมาชิกที่เคารพรักทั้งหลายว่าคณะกรรมการของเราทำหน้าที่ด้วยความตั้งใจ
มีความสำนึกในสิ่งซึ่งทางสภาผู้แทนราษฎรแห่งนี้ได้มอบหมายให้พวกเราไปดำเนินการ
ท่านกรรมการหลายท่านเป็นถึงผู้พิพากษาประจำอยู่ที่ศาลฎีกา หัวหน้าศาล
หลายท่านซึ่งนั่งชี้แจงในที่ประชุมแห่งนี้ ผมต้องขอความเห็นใจท่านสมาชิกที่กล่าว
พาดพิงไปถึงเรื่องของความไร้สำนึกนั้น อันนั้นด้วยความเคารพเราทำหน้าที่ตามที่
สภาผู้แทนราษฎรได้มอบหมายให้ ในมาตรา ๒๓ หลักการเดิมเขาวางไว้ว่าตอนที่
สภาผู้แทนแห่งนี้รับหลักการไปก็คือว่า คณะอนุญาโตตุลาการหรืออนุญาโตตุลาการนั้น
จะไม่มีผลในทางคดีอาญา มีแต่ทางแพ่งเท่านั้นเอง _____

ซึ่งด้วยความห่วงใยของคณะกรรมการเองก็พยายามที่จะแก้ไขคำว่า ทูจริต เพื่อที่จะให้ขยายวงกว้างออกไป เป็นการจงใจหรือประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง แต่อย่างไรก็ตามในที่ประชุมของคณะกรรมการเอง ท่านกรรมการที่ระพันธุ์ ท่านก็ได้ให้เหตุผลหลายประการ เราก็พยายามถกเถียงกันอยู่ในประเด็นเหล่านี้ว่า ถ้าหากบุคคลซึ่งจะมาเป็นอนุญาโตตุลาการ ถ้ามาด้วยความสุจริต มาด้วยความบริสุทธิ์ใจ มาด้วยความตั้งใจจริงก็ไม่น่าจะห่วงในเรื่องเหล่านี้ ท่านประธานที่เคารพครับ ผมขอความกรุณาท่านประธานและเพื่อนสมาชิกอย่างนี้ได้ไหมครับ เพื่อจะให้การดำเนินงานของเราในสภาเป็นไปด้วยความเข้าใจกัน และสามารถไปด้วยกันได้ ในมาตรา ๒๓ ผมขอประนีประนอมอย่างนี้ได้ไหมครับว่า จะขอเพิ่มหลักการอย่างที่ท่านที่ระพันธุ์ก็ดี ท่านวิศิษฎ์ วิศิษฎ์สรอรรถ ซึ่งเป็นคณะกรรมการ ได้ขอเพิ่มเติมในหลักการใหม่อีกข้อหนึ่งก็คือว่า ในกรณีซึ่งกระทำความผิดเกี่ยวกับ เรียกรับหรือรับสินบนนั้น ให้มีความผิดในทางอาญาได้ ถ้าหากว่าทางท่านสมาชิก สภาผู้แทน ท่านประธานไม่ขัดข้องผมก็จะขออย่างนี้ได้ไหมครับ ผมจะขอเพิ่มเติม ในส่วนของคณะกรรมการเพื่อที่จะให้เกิดความชัดเจน ในวรรคที่หนึ่งนั้น ต้องขอกราบเรียนท่านสมาชิกที่เคารพทั้งหลายว่า คณะกรรมการร่างไปนั้น เรายกเฉพาะในทางแพ่งเท่านั้น แต่ถ้าหากว่าเพิ่มหลักการในวรรคที่สองต่อไปนั้น เป็นกรณีเกี่ยวกับความผิดทางอาญาจะต้องแก้ไขในวรรคที่หนึ่ง เพื่อเกิดความชัดเจน นะครับว่า ในกรณีอนุญาโตตุลาการไม่ต้องรับผิด จะต้องระบุให้ชัดเจนคือไม่ต้องรับผิด ในกรณีทางแพ่ง และในวรรคที่สองเราก็ใส่รายละเอียดได้ ผมขอท่านประธานอย่างนี้ได้ไหมครับว่า เมื่อที่ผมพยายามที่จะรวบรวมเรียบเรียงถ้อยคำเนื้อหาสาระ ท่านกรรมการเสียงข้างน้อย และได้ปรึกษาหารือท่านกรรมการจะขอเพิ่มเติม ถ้อยคำในมาตรา ๒๓ อย่างนั้นนะครับ ขอกราบเรียนท่านประธาน จะขออ่านให้ ที่ประชุมได้ทราบ มาตรา ๒๓ อนุญาโตตุลาการไม่ต้องรับผิดทางแพ่งในการกระทำ ตามหน้าที่ในฐานะอนุญาโตตุลาการ เว้นแต่จะกระทำโดยจงใจ หรือประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงทำให้คู่พิพาทฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งเสียหาย วรรคที่สอง

อนุญาตตุลาการผู้ใดเรียก รับ หรือยอมจะรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดสำหรับตนเองหรือผู้อื่นโดยมิชอบเพื่อกระทำการหรือไม่กระทำการอย่างใดในหน้าที่ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ ในวรรคที่สาม

ผู้ใดให้ ขอให้ หรือรับว่าจะให้ทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใด แก่อนุญาตตุลาการเพื่อจูงใจให้กระทำการ ไม่กระทำการ หรือประวิงการกระทำการโดยมิชอบด้วยหน้าที่ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ ขอแก้ไขอย่างนี้ะครับท่านประธาน เพื่อให้สอดคล้องกับท่านสมาชิกสภาผู้แทนที่ได้อภิปรายไป ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ไม่ทราบคุณพีระพันธุ์เห็นด้วยไหมครับ

นายพีระพันธุ์ สาลีรัฐวิภาค (กรรมการ) : ขออนุญาต
 ท่านประธานครับ ผมไม่ติดใจในถ้อยคำที่ท่านประธานกรรมการได้ไปทบทวน
 เพราะหลักการคงตรงกัน แต่ใครขออนุญาตท่านประธานครับว่าที่คำอภิปรายของผม
 เมื่อสักครู่นั้นถ้าหากว่าท่านกรรมการเข้าใจผิดต้องขอภัย ผมไม่ได้หมายความว่า
 ท่านกรรมการไร้สำนึกครับ แล้วก็ไม่ได้หมายถึงท่านประธานกรรมการหรือ
 ใครทั้งสิ้น ผมเพียงแต่หมายความว่าคำชี้แจงแบบนั้นเป็นคำชี้แจงแบบไร้สำนึกครับ
 เพราะไม่เปลี่ยนแปลง ผมทราบผ่านทางกรรมการได้ทบทวนเรื่องนี้หลายครั้ง นั้นละครับ
 ที่ผมเรียนท่านประธานว่าผมเชื่อครับ ผมถึงเรียนท่านประธานว่าผมมั่นใจว่าท่าน
 ประธานกรรมการเองก็ดี ท่านคณะกรรมการเองก็ดีทราบถึงสิ่งที่ผมอภิปรายดี
 และผมก็ทราบว่าท่านพยายามปรับปรุง กราบเรียนท่านประธานว่าถ้าหากว่า
 ท่านเข้าใจว่าหมายถึงคณะกรรมการ ต้องขอภัย ไม่ใช่อย่างนั้น และต้องขอชื่นชม
 เพราะที่ตั้งแต่ในครั้งกรรมการทุกคนก็พยายามทำสิ่งที่ดีที่สุด เพียงแต่ว่าเชื่อว่า
 ผู้ร่างน่าจะรู้ดีกว่า เหนือหลายท่านที่เป็นผู้ร่างเป็นรุ่นน้องผม ผมถึงไม่เชื่อครับ
 ต้องขอผ่านมาทางท่านประธานว่าถ้าเข้าใจผิดต้องขอภัยไม่ได้หมายถึงท่านประธาน
 หรือกรรมการใด ๆ ทั้งสิ้นครับ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธาน
 สภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : เป็นอันว่าคุณพีระพันธุ์ไม่ติดใจนะครับ ที่นี้ก็จะ
 เรียนถามคุณวิศิษฎ์ว่าตามที่ประธานไม่ติดใจนะครับ ก็เป็นอันว่าผ่านนะครับ
 เชิญท่านเลขาธิการดำเนินการต่อครับ

นายพิฑูร พุ่มหิรัญ (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่
 แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : หมวด ๓ อำนาจของคณะอนุญาโตตุลาการ
 ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๒๔ มีการแก้ไข หมวด ๔ วิธีพิจารณาชั้นอนุญาโตตุลาการ
 ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๒๕ มีการแก้ไข มาตรา ๒๖ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๒๗
 มีการแก้ไข มาตรา ๒๘ มาตรา ๒๙ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๓๐ มีการแก้ไข
 มาตรา ๓๑ มีการแก้ไข มาตรา ๓๒ มีการแก้ไข มาตรา ๓๓ มีการแก้ไข หมวด ๕
 คำชี้ขาดและการสิ้นสุดกระบวนการพิจารณา ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๓๔ มีการแก้ไข

มาตรา ๓๕ ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๓๖ มีการแก้ไข มาตรา ๓๗ ไม่มีการแก้ไข
 มาตรา ๓๘ มีการแก้ไข มาตรา ๓๙ มีการแก้ไข หมวด ๖ การคัดค้านคำชี้ขาด
 ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๔๐ มีการแก้ไข หมวด ๗ การยอมรับและบังคับตามคำชี้ขาด
 ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๔๑ มีการแก้ไข มาตรา ๔๒ มีการแก้ไข มาตรา ๔๓
 ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๔๔ มีการแก้ไข มาตรา ๔๕ มีการแก้ไข หมวด ๘
 ค่าธรรมเนียม ค่าใช้จ่าย และค่าบวดยก ไม่มีการแก้ไข มาตรา ๔๖ ไม่มีการแก้ไข
 มาตรา ๔๖/๑ คณะกรรมการพิจารณาเพิ่มขึ้นใหม่ บทเฉพาะกาล ไม่มีการแก้ไข
 มาตรา ๔๗ มีการแก้ไข

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธาน
 สภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : จบการพิจารณาเรียงตามลำดับมาตราแล้วระดับ
 ต่อไปจะเป็นการพิจารณาทั้งร่างเป็นการสรุปอีกครั้งหนึ่ง ตามข้อบังคับ ข้อที่ ๑๑๖
 มีสมาชิกท่านใดจะขอแก้ไขเพิ่มเติมถ้อยคำหรือไม่ครับ เชิญครับคุณนิติปฏิฐ์

นายนิติปฏิฐ์ อินทรสมบัติ (พัทลุง) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม
 นิติปฏิฐ์ อินทรสมบัติ พรรคประชาธิปัตย์ จังหวัดพัทลุง กระผมขออนุญาตท่านประธาน
 กรรมาธิการในมาตรา ๔๗ มาตรา ๔๗ ความจริงแล้วท่านไม่ได้แก้ไขอะไรเลยระดับ
 เพียงแต่ว่าข้อความเดิมนั้นมันมีเพียงวรรคเดียว คณะกรรมาธิการได้แก้เป็นสองวรรค
 มีวรรคหนึ่งและวรรคสองถูกต้องแล้วระดับ ลักษณะการเขียนกฎหมายอย่างนี้ถ้าดู
 ในวรรคสองถ้าขึ้นต้นคำว่า ส่วน เขาไม่ใช่ครับ คำว่า ส่วน เป็นการเชื่อมระหว่าง
 ข้อความตอนแรกกับตอนหลัง ซึ่งถ้าอยู่ในวรรคเดียวกัน ส่วนการดำเนินการที่ท่านเขียน
 ใช้ส่วนได้ แต่ว่าถ้าท่านแยกเป็นสองวรรคแล้วท่านจะขึ้นต้นประโยคด้วยคำว่า ส่วน
 ไม่มีนะครับ ผมไม่เคยเจอในกฎหมายเลย เพราะฉะนั้นในถ้อยคำตรงนี้มีผมอยากให้ท่าน
 ตัดคำว่า ส่วน ในวรรคที่สองออก ข้อความเดิมเหมือนกันทุกประการ คำในกฎหมาย
 เขาเขียนอย่างนั้นนะครับ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธาน
 สภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : เชิญครับกรรมาธิการ

นายเจริญ จรรย์โกมล (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธาน
ที่เคารพ ผม เจริญ จรรย์โกมล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดชัยภูมิ ประธาน
คณะกรรมการ กรรมการไม่ขัดข้องครับขอตัดคำว่า ส่วน ออกไปนะครับ
ขอบคุณมากครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ไม่มีท่านผู้ใดตั้งใจอะไรอยู่ นะครับ ถ้าไม่มี ก็เป็นการจบการพิจารณาในวาระที่ ๒ ครับ ต่อไปผมจะขอมติจากที่ประชุม จะเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติในวาระที่ ๓ หรือไม่ครับ ขอเชิญท่านสมาชิกได้โปรดเข้ามาใช้สิทธิออกเสียงลงคะแนนครับ

(ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) มีสัญญาณให้สมาชิกที่มาประชุมทราบ ก่อนลงมติ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ถ้าท่านสมาชิกท่านใดเห็นชอบด้วย ก็โปรดกดปุ่ม เห็นด้วย และท่านสมาชิกท่านใดไม่เห็นชอบก็โปรดกดปุ่ม ไม่เห็นด้วย ใช้สิทธิลงคะแนนเสียงได้แล้วครับ

(สมาชิกทำการเลียบบัตรแสดงตนและกดปุ่มลงคะแนน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : เมื่อท่านสมาชิกได้ใช้สิทธิแล้วนะครับ ปิดการลงคะแนนได้แล้วครับ เชิญเจ้าหน้าที่รวมคะแนนครับ ผลปรากฏว่า เห็นด้วยกับร่างพระราชบัญญัติอนุญาโตตุลาการ พ.ศ. ซึ่งคณะกรรมการกฤษฎีกาได้พิจารณานะครับ ๓๑๗ คะแนน ไม่เห็นด้วย ๑ คะแนน ดออกเสียง ๑ คะแนน ไม่ลงคะแนนเสียง ๔ คะแนนครับ เป็นอันว่าที่ประชุมรับหลักการนะครับ ขอขอบคุณคณะกรรมการครับ

เชิญคุณอำนวย คลังผา ครับ

นายอำนวย คลังผา (ลพบุรี) : กราบเรียนท่านประธาน
สภาที่เคารพ กระผม นายอำนวย คลังผา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
จังหวัดลพบุรี พรรคไทยรักไทย ขออนุญาตท่านประธานเลื่อนระเบียบวาระ
เรื่องด่วนที่ ๙ ที่ ๑๐ ที่ ๑๒ และที่ ๑๓ ตามที่พิจารณากรณีวุฒิสภาแก้ไข
เพิ่มเติมร่าง พ.ร.บ. ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธาน
สภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : มีท่านสมาชิกท่านอื่นเห็นเป็นอย่างอื่นไหม
เชิญคุณอลงกรณ์ครับ

นายอลงกรณ์ พลบุตร (เพชรบุรี) : ท่านประธานที่เคารพ
กระผม อลงกรณ์ พลบุตร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดเพชรบุรี
พรรคประชาธิปัตย์ กระผมไม่เห็นด้วยในการเลื่อนระเบียบวาระดังกล่าว
เพราะว่าเมื่อช่วงที่เราเริ่มมีการประชุมวันนั้นนั้น ก็ได้มีการหารือกับท่าน
ประธานสภานะครับว่า หลังจากเสร็จสิ้นการพิจารณาเรื่องที่คณะกรรมาธิการ
พิจารณาเสร็จแล้วก็คือร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามยาเสพติด
และร่างพระราชบัญญัติอนุญาตไต่สวนการ หลังจากนั้นควรจะถึงกำหนด
ที่จะพิจารณาเรื่องด่วนที่ ๑ ก็คือร่างพระราชบัญญัติสภาการเกษตรแห่งชาติ
ซึ่งก็ได้ทวงถามมาและขอประทานอภัยนะครับ ทางวิปรัฐบาลเองก็รับปาก
มาหลายสัปดาห์แล้ว และร่างกฎหมายดังกล่าวนั้นก็อยู่ในขั้นการรับหลักการ
เป็นกฎหมายซึ่งประชาชนเสนอขึ้นเป็นฉบับแรกภายใต้รัฐธรรมนูญฉบับใหม่
และโดยสาระของกฎหมายเกี่ยวข้องกับการเสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับ
พี่น้องเกษตรกรทั้งระบบในการตั้งเป็นสภาเกษตรกรแห่งชาติ ทั้งระดับชาติ
ระดับท้องถิ่น ดังนั้นกระผมเห็นว่าเราควรเลื่อนมาถูกข้ามมาบ่อยครั้งเหลือเกิน

จนกระทั่งครั้งนี้เป็นอีกครั้งหนึ่ง จึงไม่เห็นด้วยนะครับที่จะให้มีการเลื่อน
ระเบียบวาระ ขอให้ดำเนินการตามระเบียบวาระเดิมครับ ขอผู้รับรองครับ
(มีสมาชิยกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ท่านสมาชิกเมื่อมีความแตกต่างระหว่างสมาชิก ๒ ฝ่าย มีทั้งผู้ต้องการจะขอเลื่อนเรื่องด่วนลำดับ ๙ ขึ้นมา และบางท่านก็คงไว้กับระเบียบวาระเดิม ผมก็จะขอมติ เชิญครับ

นายสุพัฒน ธรรมเพชร (พัทลุง) : ท่านประธานที่เคารพ ผม สุพัฒน ธรรมเพชร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดพัทลุง พรรคประชาธิปัตย์ ท่านประธาน ผมขอสนับสนุนท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ คุณอลงกรณ์ พลบุตร ซึ่งไม่เห็นด้วยที่จะมีการเลื่อนระเบียบวาระขึ้นมาตามข้อเสนอของเพื่อนสมาชิกในระเบียบวาระที่ ๙ ระเบียบวาระที่ ๑๐ ระเบียบวาระที่ ๑๒ ระเบียบวาระที่ ๑๓ ซึ่งเรื่องด่วนที่ ๑ นั้นเป็นเรื่องของร่างพระราชบัญญัติสภาการเกษตรแห่งชาติ พ.ศ. เป็นเรื่องด่วนซึ่งพิจารณาร่างพระราชบัญญัติที่รัฐสภามีมติเห็นชอบให้พิจารณาต่อไปตามมาตรา ๑๗๔ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ท่านประธาน ผมคิดว่าวันนี้เรื่องเกษตรเป็นเรื่องสำคัญมาก เป็นเรื่องซึ่งรัฐบาลต้องให้ความสำคัญ อย่างน้อยที่สุดจะส่งเสริมองค์กรของสภาซึ่งเราเรียกว่าสภาเกษตรกรแห่งชาติให้มีโอกาสรับรู้ปัญหาของชาติร่วมกับรัฐบาลโดยทำหน้าที่ของสภาก็คือเรื่องของกฎหมาย ท่านประธานต้องเข้าใจว่าขณะนี้พืชผลทางการเกษตรทุกตัวมันตกต่ำไปหมด เป็นปัญหาของชาติ ไม่ใช่เป็นปัญหาของรัฐบาลเพียงอย่างเดียว เพื่อต้องการที่จะดูแลเรื่องผลผลิตทางการเกษตรของชาติเพื่อต้องการสร้างความเข้มแข็งให้กับสถาบันเกษตรกร ผมคิดว่ามันถึงเวลาแล้วที่สภาต้องหยิบเรื่องนี้มาพูดเป็นการเร่งด่วน และเรื่องด่วนที่ ๑ ผมเห็นด้วยว่าน่าจะมีการพิจารณาเรื่องด่วนที่ ๑ ให้แล้วเสร็จไปก่อน อย่างน้อยที่สุดสภาได้มีโอกาสหยิบยกเรื่องปัญหาของเกษตรกรมาพูดกันในสภา มีโอกาสได้นำเรื่องนี้ไปว่าในกรรมาธิการ เพื่อต้องการที่จะให้สภาได้มีโอกาสมีส่วนร่วมรับรู้เห็นเรื่องของแนวทางในการแก้ปัญหาภาคเกษตรต่อไป เรามาจากเกษตรกร ท่านประธาน เรามาจากตัวแทนชาวบ้านกันทั้งนั้น เป็นไปได้หรือไม่ ผมขอความกรุณารัฐบาล ขอความกรุณาว่าให้พิจารณาเรื่องด่วนที่ ๑ เสร็จแล้ว ผมไม่ขัดข้องที่จะหยิบวาระเร่งด่วน วาระที่ ๙ วาระที่ ๑๐ วาระที่ ๑๒ วาระที่ ๑๓ ขึ้นมา เพราะเนื่องจากว่าการพิจารณาของกรณีสภามีการแก้ไขเพิ่มเติมร่างพระราชบัญญัติต่าง ๆ นั้น ผมก็เห็นด้วย แต่อย่างน้อยที่สุดมันได้แสดงเจตนารมณ์

ของสภาแห่งนี้ว่าเราให้ความสำคัญเรื่องการเกษตรของพี่น้องประชาชนทั่วประเทศ
ผมจึงขอสนับสนุนคุณองกรณ์ พลบุตร ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธาน
สภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : เชิญคุณอรรถสิทธิ์ครับ

นายอรรถสิทธิ์ (คันคาย) ทรัพย์สิทธิ์ (นครพนม) : ท่านประธานที่เคารพ
กระผม อรรถสิทธิ์ (คันคาย) ทรัพย์สิทธิ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดนครพนม
พรรคความหวังใหม่ ท่านประธานที่เคารพ กระผมอยากจะขอทราบเขียนท่านประธาน
เพื่อที่จะยืนยันในกรณีที่เลื่อนวาระที่ ๙ วาระที่ ๑๐ วาระที่ ๑๒ วาระที่ ๑๓ ขึ้นมา
พิจารณา ก่อน ที่จะขอลื่อนนั้นมิได้หมายความว่ารัฐบาลจะไม่เห็นความสำคัญ
ของพี่น้องเกษตรกร ที่ผ่านมานั้นจะเห็นว่าสภาแห่งนี้ได้พิจารณากฎหมาย หรือว่า
ร่างพระราชบัญญัติที่เกี่ยวกับพี่น้องเกษตรกรมากมายหลายเรื่อง แล้วก็ได้บังคับใช้
ประกาศใช้แล้วก็มากมาย แต่เหตุผลที่ทางสภาโดยทางฝ่ายรัฐบาลขอเลื่อนเรื่องที่สภา
โดยวุฒิสภาพิจารณากว่าไขเสร็จแล้วนั้น เพราะว่าเรื่องเหล่านี้ก็เป็นเรื่องที่มีความสำคัญ
เช่นกัน ไม่ว่าจะเป็นวาระที่ ๙ วาระที่ ๑๐ วาระที่ ๑๒ วาระที่ ๑๓ เป็นเรื่องที่เราเห็นว่า
ถ้าหากว่าสภาจะพิจารณาเรื่องเหล่านี้ก็คงจะไม่เสียเวลามากมายอะไรมาก ถ้ายังมี
เวลาเหลือเราก็พร้อมที่จะนำเรื่องที่เกี่ยวข้องกับพี่น้องเกษตรกรขึ้นมาพิจารณาต่อไป
เพราะฉะนั้นในขณะนี้ก็คิดว่าถ้าหากว่าสภาจะได้กรุณาให้มีการพิจารณาเรื่องที่
วุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติมก่อนก็คิดว่าคงไม่ใช้เวลามากจริง ๆ ท่านประธาน แล้วถ้าเหลือ
เวลาหลังจากนั้นเวลาพอก็อยู่ที่สภาแห่งนี้ว่าจะมีมติให้เลื่อนเรื่องที่สมาชิกท่านหนึ่ง
เมื่อสักครู่นี้ได้เสนอหรือไม่อย่างไร เพราะฉะนั้นตรงนี้มีใช่ที่เราจะไม่เห็นความสำคัญ
เราเห็นความสำคัญเช่นเดียวกัน แต่ว่าเรื่องที่วุฒิสภาได้แก้ไขนั้นจะใช้เวลาไม่นานนัก
ก็อยากจะให้ที่ประชุมแห่งนี้ได้พิจารณาว่าร่วมกันว่าเห็นควรที่จะเลื่อนวาระที่ ๙
วาระที่ ๑๐ วาระที่ ๑๒ วาระที่ ๑๓ ขึ้นมาพิจารณา ก่อนหรือไม่อย่างไร คิดว่าตรงนี้
แต่ละฝ่ายก็มีเหตุผลเช่นเดียวกัน ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธาน
สภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : ท่านสมาชิกครับ ผมจะให้โอกาสท่านแสดง
ความคิดเห็นต่อไปก่อนจึงจะขอมติ เชิญคุณนิพนธ์ บุญญามณี ครับ

นายนิพนธ์ บุญญามณี (สงขลา) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม นิพนธ์ บุญญามณี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดสงขลา พรรคประชาธิปัตย์ ท่านประธานครับผมไม่เห็นด้วยเป็นอย่างยิ่งที่มีการเสนอให้เลื่อนวาระที่ ๙ ขึ้นมาเป็นเรื่องด่วน เพราะว่าที่จริงแล้วสิ่งที่ท่านอลงกรณ์เสนอนั้นเป็นสิ่งที่มีความสำคัญมากที่สุดครับท่านประธาน เพราะว่าการที่พิจารณาตามลำดับที่กำหนดเอาไว้ เพราะว่ากฎหมายร่างพระราชบัญญัติสภาการเกษตรแห่งชาติ ฟ้องประชาชนเขาเข้าชื่อกันมา แล้วกฎหมายนี้เป็นกฎหมายสำคัญ ซึ่งรัฐบาลที่ผ่านมาให้ความสำคัญและพี่น้องประชาชนมีความต้องการอย่างยิ่ง ทำไมรัฐบาลจึงไม่ให้ความสำคัญของกฎหมายฉบับนี้ กฎหมายลำดับที่ ๙ ท่านประธานครับ เป็นกฎหมายที่ผมคิดว่าเราจะให้พิจารณาหลังจากกฎหมายฉบับนี้ผ่านไปแล้วก็ไม่เห็นจะเสียหายอะไร แต่ว่ากฎหมายที่พี่น้องประชาชนเขาต้องการอย่างนี้สภาเราไม่ตอบสนอง โหนเราบอกว่าเราจะแก้ปัญหาให้กับคนยากคนจน ทำไมเราจึงเลื่อน แล้วก็เลื่อนมาหลายครั้งแล้วครับท่านประธาน แต่การเลื่อนแต่ละครั้งรัฐบาลไม่เคยที่จะปรึกษากับฝ่ายค้านเลย แล้วเราเข้าใจว่าวันนี้จะได้มีการอภิปรายเรื่องนี้ มีการเตรียมตัวเรื่องนี้อยู่ ๆ รัฐบาลก็เห็นว่ากฎหมายนี้ไม่สำคัญขึ้นมาอีก จะเอากฎหมายอื่นขึ้นมาอีก อย่างนี้ผมคิดว่าสภาแห่งนี้ควรจะใช้ดุลยพินิจว่ากฎหมายที่เกี่ยวกับพี่น้องประชาชนและพี่น้องประชาชนต้องการ เราควรให้ความสำคัญอันดับหนึ่งก่อน นี่คือนโยบายที่จตุคามจริงใจว่ารัฐบาลนี้จริงใจกับพี่น้องเกษตรกรหรือเปล่า ทำไมรัฐบาลจึงกลัวครับ กฎหมายฉบับนี้เลื่อนอยู่ตลอดเวลาเลยครับ เพราะฉะนั้นผมไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งที่จะเลื่อนกฎหมายในวาระที่ ๙ ขึ้นมาเป็นวาระที่ ๑ ผมคิดว่าสิ่งที่ท่านอลงกรณ์เสนอนั้นเป็นสิ่งที่ถูกต้อง เป็นสิ่งที่สภานี้ต้องให้ความสำคัญกับพี่น้องเกษตรกรเพื่อที่จะได้ผ่านกฎหมายที่พี่น้องประชาชนมีความต้องการ แล้วก็ผมคิดว่าวันนี้จะพิสูจน์ความจริงใจของรัฐบาลนี้ครับท่านประธานครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : เชิญคุณสุพัฒน์ ธรรมเพชร ครับ

นายสุพัฒน์ ธรรมเพชร (พัทลุง) : ท่านประธานที่เคารพครับ
 ผม สุพัฒน์ ธรรมเพชร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดพัทลุง พรรคประชาธิปัตย์
 เมื่อทางรัฐบาลยืนยันว่าจะขอเลื่อนระเบียบวาระเร่งด่วนที่ ๙ ๑๐ ๑๒ ๑๓
 ผมเห็นว่าเรื่องของสภาการเกษตรแห่งชาติเป็นเรื่องที่มีความจำเป็น แล้วก็เรื่องสำคัญ
 ของชาติเช่นเดียวกันครับ ผมเชื่อเหลือเกินว่ารัฐบาลมีนโยบายเร่งด่วนเรื่องของ
 การแก้ไขปัญหาการเกษตรของชาติซึ่งรัฐบาลก็เขียนไว้ชัดเจน ฉะนั้นเพื่อต้องการ
 ที่จะยืนยันว่าเรื่องเร่งด่วน เรื่องสภาการเกษตรแห่งชาติเป็นเรื่องที่มีความจำเป็น
 และสำคัญ และรัฐบาลยืนยันว่าต้องเลื่อน ผมเสนอท่านประธานครับ เพื่อต้องการ
 ที่จะให้รัฐบาลนั้นได้พิจารณาว่าเรื่องใดมันสำคัญกว่ากัน ผมจึงขอเสนอรับรองประชุมครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธาน
 สภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : คุณสุพัฒน์ครับ จะรับรองประชุมหรือครับ
 เชิญคุณอำนวยการครับ

นายอำนวยการ คลังผา (ลพบุรี) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ
 กระผม นายอำนวยการ คลังผา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดลพบุรี พรรคไทยรักไทย
 ก็อยากจะชี้แจงให้ท่านผู้ทรงเกียรติได้ทราบว่าตามที่ผมได้เลื่อนระเบียบวาระมานั้น
 ก็เห็นความสำคัญตามที่ท่านผู้ทรงเกียรติได้แถลงต่อสภา ณ แห่งนี้มาตลอด
 (นายนิพนธ์ บุญญามณี ได้ยืนและยกมือขึ้น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธาน
 สภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : คุณนิพนธ์ ประท้วงอะไรครับ เชิญครับ

นายนิพนธ์ บุญญามณี (สงขลา) : ท่านประธานที่เคารพครับ
 กระผม นิพนธ์ บุญญามณี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดสงขลา พรรคประชาธิปัตย์
 ผมประท้วงท่านประธาน เพราะว่าท่านประธานไม่ปฏิบัติตามข้อบังคับครับ
 เพราะว่าเมื่อมีสมาชิกเสนอให้รับรองประชุมถือเป็นเอกลักษณ์ของสมาชิกเพื่อตรวจสอบ
 องค์ประชุมว่ามีความถูกต้องตามกฎหมายรัฐธรรมนูญหรือเปล่า หลังจากที่เสนอ
 แล้วความสงสัยเกิดขึ้นแล้วในสภาแห่งนี้ ท่านประธานไม่มีสิทธิที่จะให้ใครพูดต่อไป
 ได้อีกแล้ว เพราะว่าหลังจากนั้นไม่ทราบว่าสมาชิกที่ใครรับรองหรือเปล่า การพูด

ภายหลังที่สมาชิกเสนอญัตติอย่างนี้แล้วไม่มีความชอบธรรมแล้วท่านประธานครับ
ท่านประธานกำลังทำผิดข้อบังคับ ผมจึงประท้วงตามข้อนี้ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธาน
สภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : คุณนิพนธ์ครับ การประนีประนอมในสภาผู้แทนราษฎร
เป็นสิ่งที่จำเป็นจะต้องปฏิบัติ ผมไม่ได้เห็นเสียหายตรงไหน ถึงแม้ว่าจะมีข้อบังคับ
ที่บังคับเขาไว้ก็จริง เพราะฉะนั้นเมื่อมีการชอนับองค์ประชุม และอีกฝ่ายหนึ่งก็คิดว่า
น่าจะมารอดพูดคุยกันได้ ก็ไม่ได้เสียหายตรงไหนครับ

นายนิพนธ์ บุญญามณี (สงขลา) : ท่านประธานครับ ผมไม่ได้ประท้วง
ท่านประธานว่าไม่ให้มีการประนีประนอม แต่ผมประท้วงท่านประธาน เพราะว่าท่านประธาน
ทำผิดข้อบังคับ ผมอยากให้ท่านประธานปฏิบัติตามข้อบังคับ เมื่อสมาชิกเสนอให้นับองค์
ก็ต้องนับองค์ครับท่านประธานครับ ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร (รองประธานสภา
ผู้แทนราษฎร คนที่สอง) : อย่างนั้นผมปิดประชุมครับ

เลิกประชุมเวลา ๑๖.๔๐ นาฬิกา

การประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๑ ปีที่ ๑ ครั้งที่ ๒๓/๒๕๔๔ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ)
 วันพุธที่ ๑๗ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๔๔

ผู้จกรายงานการประชุม

นักสรร มีคุณ	นภา วีระยุทธโกศล
ชนิกา ศรีสมวงษ์	ชญญาภัค ทองมา
เยาวเรศ เจริญเฉลิมศักดิ์	ประภาลักษณ์ ปูนบุดดา
จินตนา ไซติกะนาวิน	อัมพา กันทิโกวิทย์
น้ำพร ไวยพัฒน์	พุทธชาติ พรรณเพรา
จิรภา เตียาสกุล	สุภาภรณ์ เพ็ชรนิล
อารีรัตน์ พัฒนโคกนพวงศ์	หทัยกาญจน์ คงแก้ว
จงกนอม พลัดเสนา	สันทนา ทรัพย์พูนผล
วีรพร กิจกนกสร	พัชรี จันทรส่อง
เสาวลักษณ์ เพชรา	กนกวรรณ แสงมณี
ประทีป รักเมื่อง	สะแกวัลย์ คู่่มกิจ
วิภาวรรณ นิลบรรจง	สายชล ไทยรวมมิตร
ศิริวรรณ สากลวารี	ดรุณี อ่ำเมื่อง
ศิริรัตน์ สมัครเขตกรการ	วาสนา อินตรา
รพีพร ตียามา	บังอร วิบูลโกศล
สมร เกตุศรี	นนท์สภรณ์ ขุนทองจันทร์
ดวงใจ นาชาว	อุทัยวรรณ จำนงค์ศาสตร์
รัศมี บานเย็น	

ศูนย์ข่าวและพิมพ์ดีด

ประชุมครั้งที่ ๑๔๓

ตรวจวันที่ ๑๔ พฤษภาคม ๒๕๕๕ เวลา ๐๙.๓๐ นาฬิกา ถึง ๑๒.๐๐ นาฬิกา
เริ่มตรวจหน้า ๑ - ๘๑ ตรวจรายงาน ครั้งที่ ๒๓ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ)

หน้า	บรรทัด	ข้อความเดิม	ข้อความที่แก้ไข
๒๓	๖	หมายเลขของศาล	หมายค้นของศาล
๒๓	๖	ในกรุงเทพฯ	ในกรุงเทพ
๓๒	๑๙	ผลจริง ๆ	ผลจริง ๆ
๖๑	๓	ทุจริตใจคดีอาญา	ทุจริตในคดีอาญา
๖๑	๑๙	อนุญาตโตตุลาการ	อนุญาตโตตุลาการ

สภาผู้แทนราษฎร (สมัยสามัญนิติบัญญัติ)

ครั้งที่ ๒๓ / ๒๕๔๕

คณะกรรมการการตรวจรายงานการประชุม

ลำดับที่	รายชื่อคณะกรรมการ	ลายมือชื่อ
๑	นายมงคล กิมสุนจันทร์ ประธานคณะกรรมการ	
๒	นายนิยม วรรณญา รองประธานฯ คนที่หนึ่ง	
๓	นายถวิล ฤกษ์ห่าย รองประธานฯ คนที่สอง	
๔	นายประทวน เขียวฤทธิ์ รองประธานฯ คนที่สาม	
๕	นายเวียง วรเชษฐ์ รองประธานฯ คนที่สี่	
๖	นายฉลาด ขามช่วง รองประธานฯ คนที่ห้า	
๗	นายสุชาติ แก้วนาโพธิ์ ที่ปรึกษาคณะกรรมการ	
๘	นายสุรสิทธิ์ นิติวัดวรรักษ์ โฆษกคณะกรรมการ คนที่หนึ่ง	
๙	นายพงษ์พิช รุ่งเป้า โฆษกคณะกรรมการ คนที่สอง	
๑๐	นายแสวง ฤกษ์จรัส โฆษกคณะกรรมการ คนที่สาม	
๑๑	นายนริศ ขำนุรักษ์ กรรมการ	
๑๒	นายมานพ จรัสดำรงนิตย์ กรรมการ	
๑๓	นายชุตพงษ์ จรัสเสถียร กรรมการ	
๑๔	นายวิทยา ภูมิเหล่าแจ้ง กรรมการ	
๑๕	นายภูมิ สาระผล เลขานุการคณะ	
๑๖	น.ท.รอยลาก เอี่ยมทอง ผู้ช่วยเลขานุการฯ คนที่หนึ่ง	
๑๗	นายอิสรา สุนทรวัฒน์ ผู้ช่วยเลขานุการฯ คนที่สอง	

ตรวจแล้ว วันที่ 14 เดือน พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๔๕

สภารับรองในคราวประชุม

ครั้งที่ ๑ (ครั้งที่ ๑๖๑ ของสภาผู้แทนราษฎร)

วันที่ ๗ พฤษภาคม ๒๕๔๕

ประธานสภาผู้แทนราษฎร

รายชื่อสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่มาประชุม ลาประชุม และขาดการประชุม
 ในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 23 สมัยสามัญนิติบัญญัติ
 วันพุธ ที่ 17 เดือน ตุลาคม พ.ศ. 2544

ลำดับที่	ชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
1	นายกมล จิระพันธุ์วานิช	✓			
2	นายกร ทัทพะรังสี	✓			
3	นายกรพจน์ อัศวินวิจิตร	✓			
4	นางกรรณิกา ธรรมเกษร	✓			
5	นายกรีช กงเพชร	✓			
6	นางกรรณา ชิตชอบ	✓			
7	นายกฤษฏา สัจจุล	✓			
8	นางสาวกฤษณา สีหลักษณ์	✓			
9	นางกอบกุล นพอมรบดี	✓			
10	นายกอบศักดิ์ ชูติกุล	✓			
11	นายกอร์ปศักดิ์ สภาวสุ	✓			
12	นางสาวกัญญา ศิลปอาชา		✓		
13	นางกัณตวรรณ กุลจรรยาวิวัฒน์	✓			
14	คุณหญิงกัลยา โสภณพนิช	✓			
15	นายกำชุง ประภากรแก้วรัตน์	✓			
16	นายกิตติ สมทรัพย์	✓			
17	พันจ่าอากาศโท กิตติคุณ นาคะบุตร	✓			
18	นายกิตติศักดิ์ หัตถสงเคราะห์	✓			
19	ร้อยโท กุเทพ ไสระจ่าง	✓			
20	นางกุลมาลวดี ศิริโกมุท	✓			
21	นายเกรียง กัลปตินันท์	✓			
22	นายเกรียงไกร ไชยมงคล	✓			
23	นายเกษม ปานอุดมลักษณ์		✓		
24	นายเกษม อุประ	✓			
25	หม่อมราชวงศ์เกษมสโมสร เกษมศรี	✓			
26	นายเกื้อกุล ตำนชัยวิจิตร	✓			
27	นายแก้ว บัวสุวรรณ	✓			
28	นายโกเมศ ขวัญเมือง		✓		
29	นายชจรณ จุตโต		✓		
30	นายคงกฤษ หงษ์วิไล	✓			
31	นางสาวคณิง ไทยประสิทธิ์	✓			

ลำดับที่	ชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
32	นางคมคาย พลบุตร		✓		
33	นายคารณ ณ ลำพูน	✓			
34	นายเงิน บุญสุภา	✓			
35	นางสาวจนิศดา ลิวเฉลิมวงศ์	✓			
36	นายจองชัย เทียงธรรม	✓			
37	นายจักริน พัฒน์ดำรงจิตร		✓		
38	นายจาตุรงค์ เพ็ญนรพัฒน์	✓			
39	นายสุพจน์ ฤชุพันธุ์	✓			
40	นายพงษ์ศักดิ์ รักตพงศ์ไพศาล	✓			
41	นายจินดา วงศ์สวัสดิ์	✓			
42	นายจิรพันธ์ ลิ้มสกุลศิริรัตน์	✓			
43	นายจรินทร์ ลักษณะวิศิษฎ์	✓			
44	นายจุกฤทธิ์ ลักษณะวิศิษฎ์	✓			
45	นายเจริญ คันธวงศ์	✓			
46	นายเจริญ จรรย์โกมล	✓			
47	พันตำรวจโท เจริศติมาแอ เจริมิง	✓			
48	นายเชือ อารสิทธิ์	✓			
49	นายฉลาด ชามช่วง		✓		
50	ร้อยตำรวจเอก เถลิม อยุ่บำรุง		✓		
51	นายเฉลิมชัย จินะวิจารณ์ะ	✓			
52	นายเฉลิมชัย ศรีอ่อน	✓			
53	นายเฉลิมชัย อุฬารกุล	✓			
54	นางสาวเฉลิมลักษณ์ เกียรติพิชัย	✓			
55	นางสาวชรินทร์ พุทธปาน	✓			
56	นายชลน่าน ศรีแก้ว	✓			
57	นายชวน หลีกภัย	✓			
58	นายชวลิต มหาจันทร์	✓			
59	นายสมศักดิ์ วรรณภิน	✓			
60	นายชวลิต วิชยสุทธิ์	✓			
61	นายชัยวัฒน์ กุลศักดิ์วิมล	✓			
62	นายชัยวุฒิ ธนาคมานุสรณ์	✓			
63	นายชัยวุฒิ บรรณวัฒน์	✓			
64	นายชาญชัย ชัยรุ่งเรือง	✓			
65	นายชาญชัย ปทุมารักษ์	✓			
66	นายชาญศักดิ์ ขวลิตนิตีธรรม	✓			

ลำดับที่	ชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
67	นายชาติรี พริยะกิจไพบูลย์	✓			
68	นายชานี ศักดิ์เศรษฐ์	✓			
69	นายชิงชัย มงคลธรรม	✓			
70	นายชินวรณ์ บุญเกียรติ	✓			
71	นายชุมพล กาญจนะ	✓			
72	นายชูชัย มุ่งเจริญพร	✓			
73	นายชูวิทย์ กุ่ย พิทักษ์พรพัลลภ	✓			
74	นายชูศักดิ์ แอกลง	✓			
75	นายเสน เทือกสุพรรณ	✓			
76	พลเอก เศรษฐา สุานะจาโร	✓			
77	นายไชยยศ จิรเมธากร	✓			
78	นายไชยยศ สดสมทรัพย์	✓			
79	นายไชยวัฒน์ ดินรัตน์	✓			
80	นายไชยา พรหมา	✓			
81	นายไชยา สดสมทรัพย์	✓			
82	นายฐานิสร์ เทียนทอง	✓			
83	นายณรงค์กร ขวาลสันตติ	✓			
84	นายณรงค์เลิศ สุรพล	✓			
85	นายณัฐพล เกียรติวินัยสกุล			✓	
86	นายณัฐวุฒิ ประเสริฐสุวรรณ	✓			
87	นายดนัยฤทธิ์ วัชรภรณ์	✓			
88	หม่อมราชวงศ์ดำรงดิศ ดิศกุล	✓			
89	นายชวงค์ อายะบุตร	✓			
90	นาวาโท เดชา สุขารมณ	✓			
91	นางสาวตรีเมฆ เทียนทอง	✓			
92	นายตรีพล เจาะจิตต์			✓	
93	นายต่อพงษ์ ไชยศาสน	✓			
94	นายดีใหญ่ พูนศรีธนากุล		✓		
95	นายไตรรงค์ สุวรรณศิริ	✓			
96	นายถวิล ฤกษ์น่วย	✓			
97	นายถาวร ตวีรัตน์ณรงค์	✓			
98	นายถาวร เสนเนียม	✓			
99	นายหนูศักดิ์ เล็กอุทัย	✓			
100	นายทรงชัย วงศ์สวัสดิ์	✓			
101	นายทรงศักดิ์ ทองศรี	✓			

ลำดับที่	ชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
102	นายทวี สุระบาล	✓			
103	นายทวีศักดิ์ อมรรณพันธ์	✓			
104	นายทศพร เสรีวัฑฒ์	✓			
105	นายทศพล สังขทรัพย์	✓			
106	นายทองดี มนัสสาร	✓			
107	นายทองหล่อ พลโคตร	✓			
108	นายระวีง เนตรโพธิ์แก้ว	✓			
109	พันตำรวจเอก ทิน วงศ์ปลั่ง	✓			
110	นายเทวฤทธิ์ นิกมเทศ	✓			
111	นายเทวัญ ธิปตพัลลภ	✓			
112	นายเทอดพงษ์ ไชยนันทน์	✓			
113	นายธนญ ดันดีสุนทร	✓			
114	นายธเนศ ทิมสุวรรณ		✓		
115	นายธนิตพล ไชยนันทน์	✓			
116	นายจตุพร เจริญเชื้อ	✓			
117	นายธราพงษ์ สีลาวงษ์	✓			
118	นายรัชชัย สัจจุล		✓		
119	นายรัชชัย อามพงษ์	✓			
120	นายธานินทร์ ใจสมุทร	✓			
121	นายธานี ยี่สาร	✓			
122	นายธารินทร์ นิยมานเหมินท์	✓			
123	นายธีรโชติ กองทอง	✓			
124	นายธีรพันธ์ วีระยุทธวิมลนะ	✓			
125	นายธีระ สลักเพชร	✓			
126	นายธีระชัย ศิริจันทร์	✓			
127	นายธีระชัย แสนแก้ว	✓			
128	นายธีระยุทธ วานิชขัง	✓			
129	นายนคร มาลีม	✓			
130	นายนพคุณ รัฐสุโข	✓			
131	นายนพดล พลเสน	✓			
132	นายนราพัฒน์ แก้วทอง	✓			
133	นายนริศ ชำนาญวัฑฒ์	✓			
134	นายนริศร ทองธีรราช	✓			
135	นางสาวนริศกา อติเทพพรพันธ์	✓			
136	นายณัฐมุดดิน อุมา	✓			

ลำดับที่	ชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
137	นายนิทัศน์ ศรีนนท์	✓			
138	นายนิพนธ์ คนขยัน	✓			
139	นายนิพนธ์ บุญญามณี	✓			
140	นายนิพนธ์ พริ้มพันธุ์	✓			
141	นายนิพิฏฐ์ อินทรสมบัติ	✓			
142	นางนิภา พริ้งศุลกะ	✓			
143	นายนิมิตร นนทพันธ์วาทย์	✓			
144	นายนิยม วรปัญญา	✓			
145	นายนิรันดร์ นาเมืองรักษ์	✓			
146	นายนิโรธ สุนทรเสนา	✓			
147	นายนิสิต สินธุไพร	✓			
148	พันตำรวจโท บรรณิน ตั้งภากรณ์	✓			
149	นายบรรหาร ศิลปอาชา		✓		
150	นายบัญญัติ บรรทัดฐาน	✓			
151	นายบัวสอน ประชาขมอญ	✓			
152	นายบุญจง วงศ์ไตรรัตน์	✓			
153	นายบุญชง วิสุมหาชัย	✓			
154	นายบุญชู ศรีทอง	✓			
155	นายบุญเต็ม จันทร์วัฒน์	✓			
156	นายบุญทรง เตริยาภิรมย์	✓			
157	นายบุญพันธ์ แซ่วังนะ	✓			
158	นางบุญรื่น ศรีธเรศ	✓			
159	นายบุญลือ ประเสริฐโสภา	✓			
160	นายบุญส่ง ไชโยะ	✓			
161	นายบุญฮานูนดิน อุแข็ง	✓			
162	นายปกรณ์ บุรณปกรณ์	✓			
163	นายพีระพงษ์ เสงส์สวัสดิ์	✓			
164	นายประกอบ รัตนพันธ์	✓			
165	นายประกิจ พลเดช	✓			
166	นายประจวบ อึ้งภากรณ์	✓			
167	นายประจักษ์ แก้วล้าหาญ		✓		
168	นายประชา ประสพดี	✓			
169	พลตำรวจเอก ประชา พรหมนอก	✓			
170	พลตรี ศรัชัย มนต์ศิริวัต	✓			
171	จำสิบเอก อนันต์ สุขสันต์		✓		

ลำดับที่	ชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
172	นายประชาธิปไตย คำสิงห์นอก	✓			
173	นายประดิษฐ์ กัทรประสิทธิ์	✓			
174	นายประดุง มั่นหมาย	✓			
175	นายประทวน เขียวฤทธิ์	✓			
176	นายประทีป กวีหาเวช	✓			
177	ร้อยตรี ประพาส ลิมปะพันธุ์	✓			
178	นางประไพพรรณ เล็งประเสริฐ	✓			
179	นายประภักดิ์ โพธิ์สุน	✓			
180	นางนัฐมล สมนูรณ์ไพฑอลณา	✓			
181	นายประมณฑ์ คุณะเกษม	✓			
182	นายประมวล รุจนเสรี	✓			
183	นายประมวลศิลป์ โภคสวัสดิ์	✓			
184	นายวิจิต ปลั่งศรีสกุล	✓			
185	นายประวีช นิลวัชรมนตรี	✓			
186	นายประวีช รัตนเพียร	✓			
187	นายประศาสตร์ ทองปากน้ำ	✓			
188	นายประสานต์ บุญมี	✓			
189	นายประสิทธิ์ จันทาทอง	✓			
190	นายประสิทธิ์ ชัยภักดิ์นะ	✓			
191	นายประสิทธิ์ ตั้งศรีเกียรติกุล	✓			
192	นายประเสริฐ จันทรวงทอง	✓			
193	นายประเสริฐ เต็นนากาลัย	✓			
194	นายประเสริฐ บุญเรือง	✓			
195	นายประเสริฐ พงษ์สุวรรณศิริ	✓			
196	นายปราโมทย์ สุขุม	✓			
197	นายปรีชา มุสิกกุล	✓			
198	นายปรีชา เสงี่ยมบูรณ์สุข	✓			
199	นายปรีชา เลานพงศ์ชนะ	✓			
200	นางปวีณา หงสกุล	✓			
201	นายบุญถึง ผลพานิชย์	✓			
202	นายปัญญา จีนาคำ	✓			
203	นายปิติพงศ์ เต็มเจริญ	✓			
204	นายปิยะ ปิตุเตชะ	✓			
205	นายปิยะณัฐ วัชรภรณ์	✓			
206	นายญาณเดช ทองลิมา		✓		

ลำดับที่	ชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
207	นายเปรมศักดิ์ เพียยุระ	✓			
208	นางผณิตทรา ภาคเกษม	✓			
209	นางผ่องศรี แซ่จิ่ง	✓			
210	นายเผด็จชัย สะสมทรัพย์	✓			
211	นายอวิธมันต์ พงศ์เรืองรอง	✓			
212	ว่าที่ร้อยตรี พงศ์พันธ์ สุนทรชัย	✓			
213	นายพงศ์ไวย เวชชาชีวะ	✓			
214	นายพงษ์พิช รุ่งเป้า	✓			
215	นายพงษ์ศักดิ์ บุญศล	✓			
216	นายพงษ์ศักดิ์ วรรณัญญา	✓			
217	ร้อยตำรวจเอก เพยาว์ พูลรัตน์	✓			
218	นายพรชัย อรรถปรียางกูร	✓			
219	นางพรพิชญ์ วัฒนกุลเลิศ	✓			
220	นายพรวุฒิ สารสิน	✓			
221	นายพรศักดิ์ เจริญประเสริฐ	✓			
222	นายพรศักดิ์ เปี่ยมคัล้า	✓			
223	นายพรเสก กาญจนจาวี	✓			
224	นายพฤตชัย ดำรงรัตน์	✓			
225	นายพลกฤษณ์ หงษ์ทอง	✓			
226	นายห้อง ชีวานันท์	✓			
227	นายพายัพ บันแกตุ	✓			
228	นางพิชญ์สินี มุ่งฝากกลาง	✓			
229	นายพิชานู พิบูลย์วัฒนวงษ์	✓			
230	นายพิเชษฐ พันธุ์ชาติกุล	✓			
231	พันโทหญิงฐิตยา รั้งสิตพล	✓			
232	นายพิทยา บุญเฉลียว	✓			
233	นายพิทักษ์ สันติวงศ์เดชา	✓			
234	นายสุรพันธ์ เวชชาชีวะ	✓			
235	นายพินิจ จันทรสุนทร	✓			
236	นางพิมพ์า จันทร์ประสงค์	✓			
237	นายพิมล ศรีวิกรม์	✓			
238	นายพิษณุ พลไวย์	✓			
239	นายพีระพันธ์์ สาลิรัฐวิภาค	✓			
240	นายพีระเพชร ศิริกุล	✓			
241	นายพูลสวัสดิ์ โหตระไวศยะ	✓			

ลำดับที่	ชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
242	นายโพธิพงษ์ ลำขำ	✓			
243	นายไพฑูรย์ แก้วทอง	✓			
244	นายไพฑูรย์ พิมพ์พิสิฐถาวร	✓			
245	นายไพโร พัดมโน	✓			
246	นายไพโรจน์ โสฬ์สุนทร	✓			
247	ว่าที่ร้อยตรี ไพโรจน์ สุวรรณฉวี	✓			
248	นายไพศาล จันทระภักดิ์	✓			
249	นายไพศาล จันทวารา	✓			
250	นายไพศาล ยิ่งสมาน	✓			
251	นางฟ้าริดา สุไลมาน	✓			
252	นายภัทรศักดิ์ โอลถานุเคราะห์	✓			
253	นายภิญโญ นิโรจน์	✓			
254	นายภิมุข สิมะโรจน์	✓			
255	นายภูมิ สาระมล	✓			
256	นายภูมินทร์ สิริระประเสริฐ	✓			
257	นางสาวภูวนิดา คุณเผลิน	✓			
258	นายมงคล กิมสุนจันทร์	✓			
259	นายมงคล บุพศิริ	✓			
260	นายมนต์เกียรติ์ สงฆ์ประชา	✓			
261	นายมนตรี ปาน้อยนนท์	✓			
262	นางมยุรา มนะสิการ	✓			
263	นายมิตล จันทรางกูร	✓			
264	นายมานพ จรัสดาวงนิตย์	✓			
265	นายมานิตย์ สังข์พุ่ม	✓			
266	นายมานชญ์ วิชัยกุล	✓			
267	นายมารุต บุญนาค	✓			
268	นางมุกดา พงษ์สมบัติ	✓			
269	นาย मुख สุไลมาน	✓			
270	นายเมธี ฉัตรจินดาวัฒน์	✓			
271	นายมงคล อติเอกสาร	✓			
272	นายขงยุทธ ทิยะโพธิ์	✓			
273	นายขงยุทธ สุวภาพ	✓			
274	นายยุทธพงศ์ จรัสเสถียร	✓			
275	พลเอก รัตน์ะ เอลิมแสนยาก	✓			
276	นายยุทธศิลป์ สุาปะนกุล		✓		

ลำดับที่	ชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
277	นางเขาวภา วงศ์สวัสดิ์		✓		
278	นายรณฤทธิ์ชัย คานเขต	✓			
279	นาวาอากาศโท รวยลาภ เอี่ยมทอง	✓			
280	นายระวี หิรัญโชติ	✓			
281	นางสาวรังสิมา รอดรัศมี	✓			
282	นางสาวเววดี รัศมีทัต	✓			
283	นายเรวัต สิริบุญกุล	✓			
284	พลเรือโท โรช วิกิตภูมิประเทศ	✓			
285	นายนพดล อินนา	✓			
286	นางลลิตา ฤกษ์สำราญ	✓			
287	นายลากศักดิ์ ลาภาโรจน์กิจ	✓			
288	นางลาวัญญ์ ตันติกุลหงส์			✓	
289	นายลิขิต นุ่มดี	✓			
290	พลตำรวจโท วรณรัตน์ คชรักษ์	✓			
291	นายวรรณรัตน์ ชาบุญกุล	✓			
292	นายวรวัจน์ เอื้ออภิญญกุล	✓			
293	นายวรุฒิ ภูมมะภาณุจนะ	✓			
294	นายกันตธีร์ ศุภมงคล	✓			
295	นายวรานุส ศิลปอาชา	✓			
296	นายวัชรภา ณ วังขนาย	✓			
297	นายวัฒน์นา แข่งไพเราะ	✓			
298	นายลิขิต ธีรเวคิน	✓			
299	นายวัยโรจน์ พิพิธภักดี		✓		
300	ว่าที่เรือโท วัลลภ ยั่งตรง	✓			
301	นายวัลลภ สุบริยศิลป์		✓		
302	นายวราจ ศิริวัฒน์	✓			
303	นายวาสิท พย์คณบุตร	✓			
304	นายวิชัย วัฒนาประสิทธิ์	✓			
305	นายวิจิตร พรพฤสมิพันธุ์	✓			
306	นายวิจิตร ศรีวิธาน	✓			
307	พันตำรวจโท วิจิตร สุวิทย์			✓	
308	นายวิชัย ชัยจิตวณิชกุล	✓			
309	นายวิชัย สามิตร	✓			
310	นายวิชาญ มินชัยนันท์	✓			
311	นายวิเชษฐ์ เกษมทองศรี	✓			

ลำดับที่	ชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
312	นายวิฑูรย์ นามบุตร	✓			
313	นายวิฑูรย์ วงษ์ไกร	✓			
314	นายวิทยา แก้วภราดัย	✓			
315	นายวิทยา คุณปลื้ม	✓			
316	นายวิทยา ทรงคำ	✓			
317	นายวิทยา เทียนทอง	✓			
318	นายวิทยา บุรณศิริ	✓			
319	นายวิทยา ภูมิเหล่าแจ้ง	✓			
320	พันเอก วินัย สมพงษ์	✓			
321	นายวินัย เสนเนียม	✓			
322	นายวิรัช ร่มเย็น	✓			
323	พลตำรวจโท วิโรจน์ เปาอินทร์	✓			
324	พลเอก วิโรจน์ แสงสนิท	✓			
325	นายวิลาศ จันทร์พิทักษ์	✓			
326	นายวิวรรณไชย ณ กาฬสินธุ์	✓			
327	นายวิวัฒน์ โหตระโกศยะ	✓			
328	นายวิวัฒน์ นิติกานุกานา	✓			
329	นายวิเศษ ใจใหญ่	✓			
330	นายวิสันต์ เดชเสน	✓			
331	นายวิสาร เตชะธีราวัฒน์	✓			
332	นายวิสิทธิ์ พิทยาภรณ์	✓			
333	นายวิสุทธิ์ ไชยณนุณ	✓			
334	นายจตุติ ไกรฤกษ์	✓			
335	นายวีระชัย วีระเมธีกุล		✓		
336	นายวีระพล อติเวทสาร	✓			
337	นายวุฒิชัย กิตติธเนศวร	✓			
338	นายวุฒิชัย สงวนวงศ์ชัย	✓			
339	นายวุฒิพงศ์ ฉายแสง	✓			
340	นายเวียง วรเชษฐ	✓			
341	พันตำรวจโท ไทพจน์ อภรณ์รัตน์	✓			
342	นายศรคม ภาษา	✓			
343	นายศราวุธ เพชรพนมพร	✓			
344	นายศักดิ์ดา คงเพชร	✓			
345	นายวิทยา บันทูปา	✓			
346	นายศักดิ์สยาม ชิดชอบ	✓			

ลำดับที่	ชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
347	นางสาวคันสนีย์ นาคพงศ์	✓			
348	นาวาอากาศตรี ศิธา ทิวารี	✓			
349	นายศิริ หวังบุญเกิด	✓			
350	นายพงศกร อรรณนพพร	✓			
351	นายศิริโชค โสภา	✓			
352	นางศิริวรรณ ปราศจากศัตรู	✓			
353	นายศิริวัฒน์ ขจรประศาสน์	✓			
354	นายศิริศักดิ์ อ่อนละม้าย	✓			
355	นายศุภชัย โพธิ์สุ	✓			
356	นางสาวศุภมาส อิศรภักดี	✓			
357	นายศุภรักษ์ คврหา	✓			
358	นายสงกรานต์ คำพิไชย	✓			
359	นายสงวน พงษ์มณี	✓			
360	นายสง่า ธนสงวนวงศ์	✓			
361	นายชัย ชิตชอบ	✓			
362	นายสนั่น สบายเมือง	✓			
363	นายสนั่น สุธากุล	✓			
364	นายสมเกียรติ ชันทวานิช	✓			
365	นายสมควร โอบอ้อม	✓			
366	นายวิรัตน์ ตยางคนนท์	✓			
367	นายสมเจตน์ ลิมปะพันธุ์	✓			
368	นายสมชัย ชัตร์พัฒนศิริ	✓			
369	พันตำรวจโท สมชาย เทศประเสริฐ	✓			
370	นายสมชาย ไส่สถาพรพิพิธ	✓			
371	นายสมชาย สหชัยรุ่งเรือง	✓			
372	นายสมชาย สุนทรวัฒน์		✓		
373	นายสมบัติ รัตโน	✓			
374	นายสมบุรณ์ ไพรวัดย์	✓			
375	นายสมบุรณ์ วันไชยธนวงศ์	✓			
376	นายสมบุรณ์ อุทัยเวียนกุล	✓			
377	นายสมมารก เจ็ชนะ	✓			
378	นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์	✓			
379	นายสมศักดิ์ คุณเงิน	✓			
380	นายยงยุทธ นพเกตุ	✓			
381	นายสมศักดิ์ ปริศนานันทกุล		✓		

ลำดับที่	ชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
382	นายสมศักดิ์ พันธุ์เกษม	✓			
383	นายสมศักดิ์ โสมกลาง	✓			
384	นายสรรเสริญ สมะลาภา	✓			
385	นายจักรพันธ์ ยมจินดา		✓		
386	นายศุภวัฏ อึ้งอภิรักษ์	✓			
387	นางสลิททิพย์ ชัยสดมภ์	✓			
388	นายสัญญาชัย วงษ์สุนทร	✓			
389	นายสันติ ตันสุหัช	✓			
390	นายสันทัต ฉีนากักดี	✓			
391	นายสัมพันธ์ ทองสมัคร	✓			
392	นายสาภล ม่วงศิริ	✓			
393	นายสาคร พรหมภักดี	✓			
394	นายสาทิพย์ วงศ์หนองเตย	✓			
395	นายสาธิต ปิตุเตชะ	✓			
396	นายสามิต ว่องกลิ่นหงษ์	✓			
397	นายสามารถ แก้วมีชัย	✓			
398	นายสาวิตรี โพธิ์วินน	✓			
399	นายสิทธิชัย กิตติธเนศวร	✓			
400	นายสิทธิชัย โค้วสุรัตน์	✓			
401	นายสิน กุมภะ	✓			
402	นายสินิตย์ เลิศไกร	✓			
403	นายสุวิชัย รังสิตพล	✓			
404	นายสุชุม เลาววัฒน์ศิริ	✓			
405	นายสุชุมพงศ์ ฝั่งคำ	✓			
406	หม่อมราชวงศ์สุชุมพันธุ์ บริพัตร	✓			
407	นายสุชน ชามพูนท	✓			
408	นายสุชาติ แก้วนาโพธิ์		✓		
409	นายการุญ จันทร์วางสุ	✓			
410	นายสุชาติ ตันเจริญ	✓			
411	นายสุชาติ ตันติวณิชชานนท์	✓			
412	นายสุชาติ บรรดาศักดิ์	✓			
413	นายสุชาย ศรีสุรพล	✓			
414	นายปกิต พัดมณฑล	✓			
415	นายสุทธิชัย จันทร์อำภารักษ์	✓			
416	นายสุทัศน์ เงินหมื่น	✓			

ลำดับที่	ชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
417	นายสุทิน คลังแสง	✓			
418	นายสุเทพ เทือกสุบรรณ	✓			
419	นาวาตรี สุธรรม ระหงษ์	✓			
420	นายพินิจ จันทร์สมบูรณ์	✓			
421	นายสุธา ชันแสง	✓			
422	นายสุนทร วิลาวัลย์	✓			
423	นายสุพล พ่องาม	✓			
424	นายสุพัฒน์ ธรรมเพชร	✓			
425	นายสุภรณ์ อัดดาวงค์	✓			
426	ว่าที่ร้อยตรี สุเมธ ฤทธาคนี	✓			
427	นายจำรัส เวียงสงค์	✓			
428	นายสุรชัย เป้าจรรยา	✓			
429	นายสุรชาติ ชำนาญศิลป์	✓			
430	นายสุรเชษฐ์ มาศดิตถ์	✓			
431	นายสุรพงษ์ อึ้งอัมพรวิไล	✓			
432	นายสุพล เกียรติไชยากร	✓			
433	นายสุรวิทย์ คนสมบูรณ์	✓			
434	นายสุรศักดิ์ นาคดี	✓			
435	นายสุรศักดิ์ อนรรฆพันธ์	✓			
436	นายสุรสิทธิ์ นิตินุฒิวัชรินทร์	✓			
437	นายสุรินทร์ พิศสุวรรณ	✓			
438	นายรุ่งเรือง พิทยศิริ	✓			
439	นายสุลัยมਾਲย์ วงษ์พานิช	✓			
440	นายสุวรรณ กู้สุจิต	✓			
441	นายสุวโรช ทะลิ่ง	✓			
442	นายสุวัจน์ ลิปตพัลลภ	✓			
443	นายสุวัฒน์ ม่วงศิริ			✓	
444	นายสุวัฒน์ วรรณศิริกุล	✓			
445	นายสุวิษญ์ โยทองยศ	✓			
446	นายสฤต สันติเมहनิตล	✓			
447	นายสุวิทย์ เสงี่ยมกุล	✓			
448	นางสาวสุวิมล พันธุ์เจริญวรกุล	✓			
449	นายเสกสรรค์ แสนภูมิ	✓			
450	นายเสนาะ เทียนทอง		✓		
451	นายเสริมศักดิ์ กาญญ	✓			

ลำดับที่	ชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
452	นายเสรี สาระนันท์	✓			
453	นายแสวง ฤกษ์จักร	✓			
454	นายโสภณ ชาร์มีย์		✓		
455	นายโสภณ เพชรสว่าง	✓			
456	นายทองอาจ คล้ามโพธิ์		✓		
457	นายชติศร เพียงเกษ	✓			
458	นายอดิศักดิ์ โภคกุลกานนท์	✓			
459	นายบุรินทร์ วิจิฎบุรณะ	✓			
460	พันตำรวจโท อดุลย์ บุญเสถียร	✓			
461	นางอนงค์วรรณ เทพสุทิน	✓			
462	นายอนันต์ ฉายแสง	✓			
463	นายอนันต์ อนันตกุล	✓			
464	นายอนุชา นาคาศัย	✓			
465	นายอนุสรณ์ ปิ่นทอง	✓			
466	นายอภิชาติ กาวีกาญจน์	✓			
467	นายอภิชาติ ตีระสวัสดิชัย	✓			
468	นายอภิชาติ สุภาแผง	✓			
469	พันเอก อภิวัฒน์ วิริยะชัย	✓			
470	นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ	✓			
471	นางสาวอรดี สุทธศรี	✓			
472	นายอรรถพล สรสุชาติ	✓			
473	นายอรรถพล มามะ	✓			
474	นายอรรถพล สนิทวงศ์ชัย	✓			
475	นายอรรถสิทธิ์ กาญจนดิษฐ์	✓			
476	นายอรรถสิทธิ์ (ต้นคาย) ทรัพย์สิทธิ์	✓			
477	นางสาวอรุณี ชำนาญยา	✓			
478	นายอลงกรณ์ พลบุตร	✓			
479	นางอัญชลี วานิช เทพบุตร	✓			
480	นายอาคม เสง้อ้วน	✓			
481	นายอาทิตย์ อุไรรัตน์		✓		
482	นางสาวอากาศการณ์ พุทธิบูรณ์	✓			
483	นายอาทิตย์ ฤทธิสินธุ์	✓			
484	นายอำนาจ คลังมา	✓			
485	นายอิทธิ ศิริลัทธยากร	✓			
486	นายอิทธิเดช แก้วหลวง	✓			

ลำดับที่	ชื่อ	มา	ลา	ขาด	หมายเหตุ
487	นายอิทธิพล คุณปลื้ม	✓			
488	นายอิทธิรัตน์ จันทรสุนทร	✓			
489	นายอิสรา สุนทรวัฒน์	✓			
490	นายอุดม ไกรวัฒน์สุนทร	✓			
491	นายอุดมเดช รัตนเสถียร	✓			
492	นายสุทัย พิมพ์ใจชน	✓			
493	นายเอกกมล ศิริวัฒน์	✓			
494	นายเอกรักษ์ อินทร์รอด	✓			
495	นายเอกพจน์ ปานแย้ม	✓			
496	นายเอกภาพ พลศรี	✓			
497	นายเอนก ทับสุวรรณ	✓			
498	นายเอนก หุตังคบดี	✓			
499	นายเอนก เหล่าธรรมทัศน์	✓			
500	นางสุวิทย์ธิษะ พิตรสุวรรณ อุเชิง		✓		
	รวม = 500	466	29	5	

จิตภา กิตกานันท์
(นางสาวจิตภา กิตกานันท์)

บุคลากร 5

พิมพ์ นนทวง
(นางบุญพา นนทวง)
หัวหน้าฝ่ายทะเบียนประวัติ